

AIÜB-9/2010.
(AIÜB-9/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2010. május 27-én, csütörtökön, 9.32 órakor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

^{*} *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki megnyitó	6
<i>A napirend kiegészítése és elfogadása</i>	6
Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása	6
<i>Dr. Navracsics Tibor expozéja</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Dr. Navracsics Tibor válaszai</i>	17
<i>Vélemények, hozzászólások</i>	25
<i>Dr. Navracsics Tibor reflexiói</i>	28
<i>Szavazás a miniszterjelölt támogatásáról</i>	29
A nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényjavaslat (T/39. szám); döntés bizottsági módosító indítvány benyújtásáról	29
A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/27. szám); döntés bizottsági módosító indítvány benyújtásáról	29
Az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló törvényjavaslat (T/35. szám); döntés bizottsági módosító indítvány benyújtásáról	30
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása	30
<i>Dr. Pintér Sándor expozéja</i>	30
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	31
<i>Dr. Pintér Sándor válaszai</i>	42
<i>Szavazás a miniszterjelölt támogatásáról</i>	52
A kormánytisztviselők jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/45. szám); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása	52
Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács tagjának kijelölése	54

Napirendi javaslat

1. Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
2. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
3. A kormánytisztviselők jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/45. szám)
(Dr. Navracsics Tibor, dr. Répássy Róbert (Fidesz), dr. Rétvári Bence (KDNP)
képviselők önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
4. Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács tagjának kijelölése
(A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény
35. § (1) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Balsai István** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Dorkota Lajos (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Dr. Kerényi János (Fidesz)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Salamon László (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Murányi Levente (Jobbik)
Dr. Schiffer András (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) dr. Vas Imrénének (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz) megérkezéséig dr. Molnár Attilának (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz) dr. Kovács Ferencnek (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Szakács Imrénének (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) megérkezéséig dr. Salamon Lászlónak (KDNP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) távozása után dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)
Dr. Szili Katalin (MSZP) dr. Lamperth Mónikának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt
Dr. Morvai Krisztina (Európai Parlament, független képviselő; Jobbik)

Megjelentek

Dr. Répássy Róbert közigazgatási és igazságügyi minisztériumi
államtitkárjelölt
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkárjelölt
Dr. Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkárjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 32 perc)

Elnöki megnyitó

DR. BALSZAI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterjelölt Úr! Kedves Kísérők és tisztelt Vendégeink, Meghívottak és Érdeklődők! Megkezdjük mai ülésünket.

A napirend kiegészítése és elfogadása

A tervezett napirendhez képest, a miniszterjelölt úr és a következő miniszterjelölt úr meghallgatásán túlmenően kiegészíteném a napirendet. Megkapták képviselőtársaim: javasolom a 4., 5., 6. ponttal kiegészíteni. Nem olvasom föl, különböző, bizottságunkat elérő módosító indítványokról van szó, a parlament előtt szavazás előtt lévő törvényjavaslatokról.

Kérdezem, hogy az így kiegészített napirendi javaslattal egyetértenek-e. Aki igen, kérem annak a szavazatát. (Szavazás.) Egyhangúlag egyetért a bizottság, a napirendet elfogadtuk.

Ismertetem a bizottság távol lévő tagjainak helyettesítését: Szakács Imre helyettesíti Vitányi Istvánt, Molnár Attila Kozma Pétert, Lamperth Mónika Szili Katalint, Vas Imre Bohács Zsoltot; Rubovszky úr a Házbizottságban van Mátrai Mártával együtt, amint engedi az elfoglaltságuk, jönnek ide.

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Tisztelt Bizottság! Rátérünk az 1. napirendi pontunk megtárgyalására. A Hárszabály 132. § (3) bekezdése a vezető közjogi tisztséget betöltő személyek megválasztásával kapcsolatban úgy rendelkezik, hogy a bizottság a jelöltet meghallgatja és a személyi javaslatot véleményezi. A jelölt miniszterre történő kinevezésének támogatásáról a bizottság nyílt szavazással határoz. A Házbizottság egyébként 2006-ban állásfoglalást tett közzé, amelynek kapcsán ismertetem a tisztelt bizottság tagjaival, a miniszterjelölt meghallgatása a következőket foglalja magában: a miniszterjelölt rövid bemutatkozása; ennek keretében életrajzának és eddigi pályafutásának ismertetése, majd a tárcára vonatkozó elképzeléseinek vázolója. A bizottsági kérdések – tehát képviselőtársaim kérdései e szerint az állásfoglalás szerint – a jelölt életútjára, az ágazati vagy tárcavezetési elképzelésére, programjára, egyúttal a személyes program ismertetésére, valamint a kormány programjára terjedhetnek ki.

Képviselőtársaim, mindenki megkapta az Országgyűlés Könyvtára által elkészített összeállítást a jelölt életrajzáról, publikációiról, illetőleg sajtómegjelenéseiről.

Mindezek alapján megadom a szót Navracsics Tibor miniszterjelölt úrnak.

Dr. Navracsics Tibor expozéja

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, a bevezető részben az életrajzi adataimról nem beszélnék, mivel azt láthatják a megküldött vagy kiosztott meghallgatási háttéranyagban. Természetesen ha ezzel kapcsolatban van kérdés, akkor ez ügyben is állok rendelkezésre.

A bevezető gondolataimat két nagy területre bontanám: a közigazgatás és az igazságügy, amely a minisztérium nevében is rejlik, két kitüntetett területe az általam a jövőben vezetendő minisztériumnak. S hozzá kell tenni, hogy a közigazgatáson itt nemcsak a területi közigazgatást értjük, hanem a központi közigazgatást, illetve a központi közigazgatásnak egy speciális területét, a kormányzati munka koordinációját is. Ha megengedik, ebben a sorrendben haladnék, tehát először a közigazgatásról beszélnék egypár mondatot, aztán pedig az igazságügyről, s ezt követően természetesen állok rendelkezésükre a kérdések tekintetében.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium létrehozatalának alapgondolata tulajdonképpen egyfajta profiltisztítás volt, illetve az az alapgondolat, amely az egész kormányzati munkát reményeink szerint a jövőben át fogja hatni; nevezetesen: nevezzük nevén a dolgokat, és azok az esetleg most már elmosódott fogalmak vagy sok esetben jelentésüket veszített fogalmak és jelentőségüket veszített intézmények, amelyek már teherként nehezednek a magyar kormányzati politika döntéshozatalára vagy a kormányzati politikai döntések végrehajtására, azok valamilyen formában újként, megerősödve jelenjenek meg, vagy adott esetben új profilként is jelenjenek meg. Ezért gondoltuk, hogy a Miniszterelnöki Hivatal, amely az elmúlt tíz évben kétségtelenül sok szempontból hasznos funkciót látott el és hasznos küldetést teljesített, mára olyan mértékben veszített egyrészt a presztízséből, másrészt pedig homályosodott el a profilja, hogy talán becsületesebb és tisztességesebb, ha egy minisztériumi struktúrában nevén nevezzük a feladatkörét, és a klasszikus minisztériumi megoszlásnak vagy definíciónak megfelelően hozzuk létre alegységként. A Miniszterelnöki Hivatal korábbi definíciója az volt, hogy tulajdonképpen nem minisztérium, hanem a miniszterelnök speciális munkaegysége. 1990-től, előrehaladva az időben, először közigazgatási államtitkár vezette, 1998-tól miniszter vezette, és ez maradt ugyan máig, azonban mostanra a Miniszterelnöki Hivatal, ebből adódóan jogállását tekintve is, egyfajta kicsit minisztérium, kicsit nem minisztérium, politikai szerepét is tekintve kicsit vezető, kicsit koordináló, egy kicsit nem. Ebből adódóan úgy gondoltuk, hogy magát a minisztériumot is egy profiltisztításon kell átvezetnünk, és a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, kiegészülve még néhány olyan területtel, amely az összkormányzati érdekek szempontjából fontos, talán jobban leírja annak a kormányzati alegységnek a szerepét, amelyre vállalkozunk.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium – a nevén túl és ezen belül, szűkebb értelemben – a kormányzati koordinációval is foglalkozik. Idetartozik a mi megítélésünk szerint a kormányzati koordináció keretén belül egyrészt a minisztériumok tevékenységének összehangolása, a kormányzati munka mindennapos működésének és ennek folyamatosságának a biztosítása, illetve a kormányzati munka összehangolásához szükséges tevékenységet segítő néhány háttértevékenység. Ilyen a kormányzati kommunikáció összehangolása. Ez egy olyan folyamat, amely 1998-ban kezdődött és mind a mai napig, tulajdonképpen kormányoktól függetlenül, megszakítatlanul folyik, s amelynek az elsődleges feladata, hogy a kormányzat számára egy koordinált, együttműködő kommunikációt hozzon létre a különböző tárcák között. Idetartozik azoknak a személyügyi törekvéseknek a folytatása, amely tulajdonképpen az előző ciklusokban megkezdődött, s amelynek a célja az volt, hogy a központi közigazgatásban legyen egy olyan, az összkormányzati érdeket megjelenítő személyzeti politika, amely egyébként a nyugat-európai országokban is ismert, amely legalább a személyi feltételeit megteremti a hatékony kormányzásnak, s ennek következtében, mivel a kormányzati koordináció részeként tekintjük, ezért ebbe a minisztériumba kerül. Illetve ez fejeződik ki abban is, hogy a tervek szerint a jövőben a közigazgatási és igazságügyi miniszter miniszterelnök-helyettesi pozíciót is be fog tölteni, ami – megint csak emlékeztetném önöket: nevezzük nevén a gyereket – eddig is szokás volt a magyar politikában, hiszen a miniszterelnök az első intézkedései között általában kinevezett egy helyettest, csak eddig ez a miniszterelnök-helyettesi pozíció nem jelent meg a politikai köznyelvben. Teszem hozzá, alkotmányjogi értelemben most sem jelenik meg; míg az alkotmányban ott van, hogy a miniszterelnök miniszterelnök-helyettest nevezhet ki, aközben a miniszterelnök-helyettes jogállása tulajdonképpen miniszteri jogállás. Ilyen értelemben tehát nincs a miniszteri felelősség, javadalmazás szempontjából és semmi más szempontból eltérés.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium feladata a kormányközi koordináció mellett a központi közigazgatás, illetve általában a magyar közigazgatás irányítása, irányításának átalakítása. Itt a központi közigazgatás területén megjelent elsősorban a

minisztériumok közötti összhang, együttműködés, illetve esetleg a jövőben felmerülő konfliktusok feloldásának a szükségességében, illetve a területi közigazgatás tekintetében pedig egyrészt egy restaurációs lépés, amennyiben a megyei közigazgatási hivatalokat a jövőben ismét fel kívánjuk állítani. Szeptember 1-jétől működni fognak a megyei közigazgatási hivatalok, azt gondolom, az önkormányzatoknak ismét lesz törvényességi ellenőrzése. Teszem hozzá, ebből a szempontból a jogszabályok nem mindig egyértelműen fogalmaznak, de végül is a közigazgatási hivatalok feladata az önkormányzatok törvényességi ellenőrzése lesz. A jövőben, azaz középtávon a ciklusban kívánjuk megvalósítani még a különböző dekoncentrált szervek között, ahol az összevonást meg lehet valósítani, ott az összevonást és a megyei szinten a kormányhivatalok létrehozását. Ahol pedig ezt jogszabályok vagy alkotmányjogi megfontolások lehetetlenné teszik, ott pedig a megyei szintű dekoncentrált szervek és a kormányhivatal közötti együttműködés megvalósítását. Ennek a jogszabályi feltételeinek a kialakítása a mi feladatunk. Az ehhez szükséges egyéb infrastrukturális feladatok – gondolok itt elsősorban ingatlanbiztosítás és a többi – más tárcához tartozik, hiszen a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fogja ellátni a kormányzaton belül az állami vagyonnal való gazdálkodás, illetve gondnokság feladatkörét.

Úgy gondoljuk azonban, hogy a kormányhivatalok létrehozásánál az alapvető feladatnak és alapvető célnak annak kell lennie, hogy a polgárok számára egy átláthatóbb, könnyebb ügyintézés lehetővé tevő intézményrendszer jöjjön létre. Én ezt ajánlom önöknek is mérceként az elkövetkezendő időszakban. A közigazgatás és területi közigazgatás átszervezésénél itt megyei szinten alapvető kritériumnak kell lenni, hogy az az intézményi dzsungel, ami ma az adófizető polgárok számára átláthatatlan, az ügyintézését gyakorlatilag egy reménytelen küzdelemmé teszi, ez a jövőben egyszerűbb legyen. Úgy gondolom, az, hogy ha a magyar államigazgatás vagy magyar közigazgatás bonyolult, ez nem a polgárok problémája, nem a polgárok gondja, ez az állam gondja. A polgárok felé az államnak olyan egyszerű kimenettel kell rendelkeznie, amely tehermentesíti a polgárt az arról való gondolkodásról, hogy most éppen az adott ügyben hány hatóságot vagy intézményt kell felkeresnie és hány kiegészítő papírt és igazolást kell még beszereznie. Amelyet egyébként az állami szervek az egymással való kommunikáció keretében be tudnának szerezni az adott polgárról, tehát nyilvánvalóan az adatvédelmi jogszabályok figyelembevételével erősíteniünk kell az állami szervek egymás közötti kommunikációját, ilyen értelemben is egyszerűsíteni az ügyintézését.

Ehhez kapcsolódik az is, hogy természetesen – és már folyik is a közigazgatási eljárási törvény áttekintése – ahol lehet, magát a közigazgatási eljárást is egyszerűsíteni kell, természetesen az ésszerűség határain belül és természetesen úgy, hogy se a közigazgatás alapvető érdekei, se a gördülékeny és egyszerű ügyintézés és az állampolgárok jogvédelmének garanciái se sérüljenek. Azonban több szempontból is úgy gondoljuk, hogy az eljárási törvények egyszerűsítése létfontosságú. Egyrészt azért, mert demokratiai problémát látok abban, ha egy polgár nem látja át saját ügyeinek intézését. Ha egy állampolgár nem látja át saját ügyeinek intézését, akkor védtelenül áll az állammal szemben, legalább is úgy érzi, hogy védtelenül áll az állammal szemben. Ha az állampolgár az állammal szemben védtelennek érzi magát, akkor a demokrácia egyik alapfeltétele sérül, hiszen a demokrácia arra épül, hogy a politikai rendszer működéséről, saját jogairól és kötelezettségeiről alapvető információval rendelkező és alapvető tudással rendelkező, tudatos polgár vesz részt a közügyek intézésében és a közügyekről szóló vitában. Adott esetben ha ő úgy érzi, hogy a hatósági ügyintézés számára ismeretlen tényezők közötti bolyongás, ahol az állam legváratlanabb helyzetben és a legmegmagyarázhatatlanabb okból sújt le rá és nem is érti, hogy éppen miért kapja a büntetést, mert nem tudja, hogy milyen kötelezettségét szegte meg, akkor ez demokratiai probléma. Ennek nyilván egyik ilyen, talán orvosolható része, ha

egyszerűsítjük, átláthatóbbá és közérthetőbbé tesszük magát a közigazgatási eljárást és értelemszerűen más jogágakban is az eljárási törvényeket megpróbáljuk egyszerűsíteni.

Ugyanakkor hosszabb távon a közigazgatáson belül az államigazgatás és önkormányzati igazgatás pontosabb meghatározása és differenciáltabb meghatározása is fontos lehet, azaz célkitűzésünk, hogy fokozatosan előrelépdelve válasszuk el egymástól az államigazgatási és önkormányzati feladatokat. Nyilvánvalóan ugyancsak hosszabb távon, de erős igény mutatkozik arra, hogy az önkormányzati feladatellátást tekintsük át, nézzük meg, hogy melyek azok a területek, amelyeket az önkormányzatok el tudnak látni, melyek azok, amelyeket a jövőben nem tudnak ellátni és állami feladatként lehet definiálni.

Nem azért fogalmazok most ilyen ködösen, merthogy esetleg el akarnám kerülni az ezzel kapcsolatos konkrét tervek meghatározását, hanem azért fogalmazok így, mert úgy gondolom, hogy itt egy folyamatos konzultációra van szükség az önkormányzati szférával, szakértőkkel és természetesen az országgyűlésben helyet foglaló frakciókkal is már csak azért is, mert az önkormányzati törvény esetleges átalakítása és reformja is csak akkor ér valamit, ha hozzávetőlegesen közös alapról tudjuk ezt elvégezni. Nyilvánvalóan itt is egy ciklusokon átnyúló feladatról van szó. Itt alapvetően az államigazgatási feladatok ellátására koncentrálnék, mint említettem, most döntő mértékben a megyei szint lenne az, ahol az államigazgatást meg tudjuk jeleníteni koordináltabb formában is, távlatosan esetleg tovább mennék az alsóbb szintre, helyi, kistérségi szintre is.

Áttérve az igazságügy területére, én úgy gondolom, hogy itt alapvetően két részre bonthatjuk a feladatainkat. Egyik a jogalkotás feladata, másik pedig az igazságszolgáltatással kapcsolatos feladatok.

A jogalkotás területén, ha már a civilisztikánál vagyunk, akkor a legalapvetőbb feladatnak tartom a polgári törvénykönyv eredeti változatát kidolgozó és egyébként teljesen méltatlanul az előző kormány által kirúgott és meghurcolt szakértői csoport rehabilitálását, jogaiba való visszahelyezését és egy új polgári törvénykönyv kidolgozását. Egy olyan új polgári törvénykönyv kidolgozását, amely valóban szakmai konszenzusnak örvend, és amelyre valóban büszke lehet majd a magyar jogász szakma is.

Hasonlóképpen úgy gondolom, hogy a büntető törvénykönyvet is átfogóan felül kell vizsgálni, mégpedig nem tagadjuk, hogy programunk jegyében is alapvetően a szigorítás irányába. Ma Magyarországon az állampolgárok döntő többsége úgy gondolja, hogy a közbiztonsággal súlyos problémák vannak. Az állampolgárok döntő többsége úgy gondolja, hogy szigorítani kell a büntetőjogi szabályozást, mert nem érzik biztonságban magukat, és miközben tökéletesen tisztában vagyunk azzal, hogy önmagában a szigorítás nem jelent megoldást, tudjuk, hogy önmagában a szigorítás nem fog forradalmi, gyökeres változást előidézni, ugyanakkor azzal is tisztában vagyunk, hogy a szigorítás elmaradása sem fog változást előidézni. Vagyis a szigorítás egy jelzés kíván lenni a jövőben bűncselekményt elkövetni kívánóknak, hogy egy a feladatát és büntetőjogi monopóliumát szigorúan vevő állam lesz a magyar állam, amely megvédi a polgárait, biztosítja a polgárok számára a védelemhez fűződő jogot, ugyanakkor tisztában van az alkotmányos kötelezettségeivel. Természetesen az alkotmányosság keretein belül fogja ezt is végrehajtani.

Fontosnak tartom még ezeken a területeken az eljárási jogszabályok egyszerűsítését. Mint már a közigazgatási eljárás során is jeleztem, én úgy gondolom, hogy önmagában egy nagyon fontos problémára nyúlik vissza az eljárási törvénynek akár a Be., akár a Pp. problematikája. Nevezetesen Magyarországon ma az igazságszolgáltatás olyan hosszú üzemidővel működik, azaz a perek oly mértékben húzódnak el – nem általános, hiszen vannak olyan területek, ahol különösen túlterheltek a régiók, egészen pontosan Budapest és környéke egyértelműen ilyen terület, ahol túlterheltek a bíróságok, elhúzódnak a perek; vannak olyan területek, ahol kevésbé jellemző a perek elhúzódása –, de ennek következtében ma az átlag magyar állampolgár úgy érzi, hiába fordul bírósághoz, a bíróságon az igazságszolgáltatásban

nem leli gyorsan jogsérelmének az orvoslását. S úgy gondolom, ezen mindenképpen segítenünk kell, minél hamarabb segítenünk kell.

Itt természetesen a politika feladata a jogszabály-alkotás. Partneri viszonyra számítok ebben az Országos Igazságszolgáltatási Tanáccsal, illetve az igazságszolgáltatás minden szereplőjével. Egyrészt önekik kell jelezni, melyek azok az akadályok, melyek azok a gátak, amelyek az eljárások lerövidítésének – mármint időbeli lerövidítésének – útjában állnak; mit kell ahhoz tennie a politikának, milyen jogszabályokat kell meghoznia, milyen feltételeket kell biztosítani ahhoz, hogy a bíróságok gyorsabban végezhesék a munkájukat. Hiszen úgy gondolom, ez alkotmányossági garancia is: ha az igazságszolgáltatás nem tud a jogérvényesítés hatékony, gyors, természetesen pártatlan, független és igazságos eszközévé válni, megint csak a demokráciaproblémára utalnék vissza: akkor a magyar polgárok okkal kételkedhetnek a magyar demokrácia hatékonyságában, a magyar demokrácia jó kormányzás voltában.

Úgy gondolom tehát, hogy ezeken a területeken is jelentős lépéseket kell tennünk, elsősorban a jogszabály-alkotás területén, miközben hangsúlyozni kívánom, hogy intézményi szempontból alapvető változtatásokat nem tervezünk, azaz az ügyészség függetlenségét, ellentétben minden ezzel kapcsolatos váddal, a jövőben is természetesen meg kívánjuk őrizni, sőt terveink szerint, ha erre módunk is adódik, erősíteni fogjuk.

Röviden a közigazgatás és igazságügy területén ennyit kívántam elmondani. Természetesen a más területek vonatkozásában is állok rendelkezésükre, amennyiben kérdés van.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjainak kérdéseit és hozzászólásait várom. Először szeretnék egy leltárt készíteni: Bárándy Gergely már jelentkezett. *(További jelentkezések.)* Gaudi-Nagy, Schiffer, Horváth Zsolt, Cser-Palkovics, Harangozó képviselő urak, Lampert Mónika – ez idő szerint ők jelentkeztek. Egyelőre tehát heten jelentkeztek. Ennek figyelembevételével kérem a kedves jelentkezőktől a többiekre is tekintettel a megfelelő időtartamú hozzászólást.

Bárándy Gergely volt az első.

Kérdések, hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterelnök-jelölt Úr! *(Derültség. – Dr. Lampert Mónika: Na, kész!)* Miniszterelnök-helyettest akartam mondani vagy miniszterjelölt urat; elnézést kérek a tévesztésért. Semmi rossz szándékom nem volt ezzel.

Az előtt, mielőtt véleményt tudnék mondani, bár nyilván miniszterjelölt úr előterjesztése, a most elmondott szavai már valamilyen irányt szabnak annak, hogy mi lesz a véleményem, véleményünk a kinevezésével kapcsolatban, néhány kérdést szeretnék föltenni, elsősorban az igazságszolgáltatással kapcsolatban, illetve a bírói igazgatással kapcsolatban.

A kérdéseim a következők. A bírói igazgatásban miniszterjelölt úr tervez-e változtatást? Ugyanis tudható, hogy önök az Országos Igazságszolgáltatási Tanács felállításával annak idején nem értettek egyet. Kérdezem, ez a véleményük változott-e; kívánják-e az Országos Igazságszolgáltatási Tanács hatáskörét módosítani, kívánnak-e az összetételén változtatni. Illetve ehhez kapcsolódó kérdésem: ismeri-e miniszterjelölt úr azt a dokumentumot, amelyet az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke az Országgyűlés elnökének adott át körülbelül fél évvel ezelőtt, melyben az OIT javaslatot tesz, egyébként saját maga arra, hogy miként kívánja, illetve miként látná helyesnek a bírósági igazgatásnak a megváltoztatását, az igazgatás rendszerének a megváltoztatását, beleértve magát a testületet, illetve a testület összetételét is.

A bíróságokkal és bírósági igazgatással kapcsolatban további kérdésem, hogy a bíróságok költségvetési támogatását meg kívánja-e és meg tudja-e majd védeni. Hiszen tudjuk azt, hogy az első Orbán-kormány idején drasztikusan csökkent a korábbihoz képest a bírósági költségvetés; az elmúlt nyolc évben vagy nőtt, vagy szinten maradt, tehát ha úgy tetszik, még a válságos időszak dacára is a bírósági fejezet nyertese maradt a költségvetésnek. Ezt a tendenciát meg kívánja-e őrizni, miniszterjelölt úr?

Mit kíván tenni az eljárások gyorsítása érdekében? Mert erről a kormányprogram is szólt, és miniszterjelölt úr is utalt rá, hogy itt vannak tennivalók. Magam is egyetértek ezzel, annak ellenére, hogy az elmúlt néhány évben, azt gondolom, igen sokat tettünk azért, hogy ez megtörténjen, tehát hogy gyorsabbak legyenek a bírósági eljárások. Konkrétan milyen lépéseket tervez, miniszterjelölt úr?

Szintén szól a kormányprogram arról, vagy szólnia kellene, hogy milyen büntetőpolitikát tart a kormány helyesnek. Miniszterjelölt úr szintén utalt arra, hogy a büntetések szigorítását vagy a Btk. szigorítását tartja helyesnek. Azon kívül, hogy ezt a konzervatív büntetőpolitikában evidenciának mondható tételt tartalmazza a kormányprogram, illetve miniszterjelölt úr is szólt róla, milyen konkrét lépéseket tervez a Btk.-val kapcsolatban? Van-e egyébként kialakult büntetőpolitikai elképzelés? Mert ezt a kormányprogramból sajnos kiolvasni nem tudtuk.

Még egy kérdésem van még, amely, azt gondolom, aktuális és jelentős; illetve kettő. Az egyik az, hogy az Igazságügyi Hivatalt miért tervezik szétverni, szétválasztani, megszüntetni. Én úgy gondolom, óriási előrelépés volt az, hogy az áldozatvédelmet a kormányzat nem rendőrségi ügyként kezelte, hanem ennek egy jóval komplexebb megközelítést tartotta helyesnek. Az Igazságügyi Hivatal Magyarországon és Európa-szerte is elismert munkát végez. Mi indokolja azt, hogy ezt az előremutató tendenciát most megfordítani törekszik a kormány azzal, hogy ismét a Belügyminisztérium hatáskörébe utalja az áldozatvédelmet, az Igazságügyi Hivatalt pedig megszüntetni törekszik?

Egy kérdésem maradt még. A Fidesz képviselői benyújtottak egy olyan országgyűlési határozati javaslatot, amelyben szerepel az, hogy szakszerűtlenül, jogellenesen döntöttek a bírák egyedi ügyekben. Mi erről a véleménye miniszterjelölt úrnak? Tehet-e ilyen országgyűlési képviselő, fogadhat-e el ilyen határozatot Országgyűlés, illetve állhat-e egy ilyen kezdeményezés mellé kormány, avagy sem?

Egyelőre ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem miniszterjelölt urat, jó lesz-e az a metódus, hogyha mindenki fölteszi a kérdését, utána válaszol; gondolom, ez megfelelő.

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt: Természetesen.

ELNÖK: Akkor maradjunk ennél. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr következik.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel üdvözlöm a miniszterjelölt urat, illetve államtitkárjelölt urakat.

A kérdéseimet azzal nyitnám, hogy először is köszönöm elnök úrnak a lehetőséget, hogy szemben az emberi jogi bizottsággal, ahol nem nyílt lehetőség még egymondatos indokolásra sem a kérdések elmondásához, itt ezt a lehetőséget ezek szerint biztosítja. Nem kívánok ezzel visszaélni, csak jelezni kívánom, hogy itt nagyon méltányos és korrekt elnöklésről van szó, szemben az emberi jogi bizottsággal, ahol ráadásul a kérdéseink számát is bekorlátozták, az egy fő által feltehető kérdések számát. Remélem, hogy ez most nem lesz így.

Több átfogó kérdésem van. Az igazságügyi reform témakörére kérdeznék rá, amely elkerülhetetlen, mint tudjuk. Számomra viszont nagyon nagy csalódás – és azt is külön köszönöm elnök úrnak egyébként, hogy a kormányprogramra is rákérdezhettünk, mert az emberi jogi bizottságban nem lehetett rákérdezni a kormányprogramról alkotott jelölti véleményre sem; remélem, ez akkor itt most működni fog.

ELNÖK: Ez a Házbizottság döntése; én csak alávetem magam a döntésnek. A kérdéseket akkor, képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Jó, világos – addig mondtam, ameddig már nem lehet kérdezni.

Tehát a gyors bírósági eljárásokról a kormányprogram 2.10. része szól, de most szakadjunk el ettől; jelenleg csupán arra ad víziót a kormányprogram, hogy a büntetőeljárásokat kell gyorsítani. Ebből arra kell következtetni, hogy a polgári eljárásokat, közigazgatási eljárásokat, szabálysértési eljárásokat nem kell gyorsítani, nem kell semmilyen reformot csinálni, minden rendben van?

Mert számunkra ebből ez következik. Ha nincs üzenete a kormányprogramnak erről, akkor az ezt a meglehetősen rossz jövőképet jelenti. Külön rákérdeznék arra gyakorló ügyvédként is és ügyvédkollégáim képviselőként is - egyúttal tisztelettel köszöntöm Bánáti János országos kamarai elnök urat -, hogy milyen hatékony lépéseket kíván tenni miniszter úr, miniszterjelölt úr annak érdekében, hogy az a tarthatatlan helyzet, ami az országban működik. Lényegében ugyan a statisztikák mindig nagyon szépek, mindig nagyon jók, de valahogy mindig azt tapasztaljuk gyakorló ügyvédként, hogy a mi ügyeink mindig a statisztikán kívül állóan két-három évig elhúzódnak, de a fő szabály látszólag mindig az, hogy egy éven belül elhúzódnak az ügyek 80 százaléka. Ehhez képest sajnos azt tapasztaljuk, hogy az ügyek elhúzódása folyamatosan létező és egyre jobban duzzadó probléma. Főleg két bíróságot tudnék kiemelni, a Fővárosi és a Pest Megyei Bíróságot, illetve a Pesti Központi Kerületi Bíróságot, tehát itt három, amelyek gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy eldugultak, csúnya szóval, a működésképtelenség határára jutottak.

Ehhez kapcsolódóan kérdezem azt, hogy az eljárás elhúzóásával szemben jó és helyes eszköznek tartja-e miniszter úr az eljárást elhúzó magatartások szigorúbb szankcionálását, eljárási szabályok megfelelő módosításával, illetve a bírói kar, a másik oldal, a bírói kar szankcionálása olyan esetben, amikor nyilvánvalóan bírói erénytelenség vagy szakmaiatlanság miatt húzódik el az eljárás, mert folyamatosan az alperes perelhúzó taktikájának nem tud gátat szabni a bíró szakmai alkalmatlansága miatt.

Kívánja-e a bíróságok tehermentésében fokozottabban igénybe venni miniszterjelölt úr a közvetítési eljárások intézményrendszerét, mert jelenleg Magyarországon ugyan létezik ez még a polgári és büntetőeljárásokban is, de tulajdonképpen nem kap kellő teret. Azt gondolom, a társadalomnak fogalma nincs arról, hogy hatékonyan és jól meg lehetne oldani a jogvitákat közvetítő eljárással, így viszont sajnos a régi, „tyúkperes” rendszerek alapján az emberek agyonterhelik a bíróságokat a tömeges, bagatell perekkel.

Tervezi-e adott esetben miniszterjelölt úr azt, hogy a bíróságok áldatlan infrastrukturális helyzetén radikálisan változtat, hiszen szemben Bárándy képviselőtársam tézisével, mely szerint a nyertese volt – ha jól értettem – a bírósági rendszer az előző nyolc év költségvetésének, ezt megint csak nem észlelték a jól kereső polgárok. Itt radikális szervezeti reformon túl eszközrendszer, értem ezt, hogy elektronikus eszközökkel való felszerelés, elektronikus iratkezelési rendszer bevezetése, a bírói ügykezelők száma, tehát egy bíróra jutó ügykezelők számának növelését tervezi-e a kormányzat, hiszen Európában a legalacsonyabb az egy bíróra jutó ügykezelői létszám. Ez eredményezi leginkább a rendkívüli bírói leterheltséget.

Tervezi-e az intézkedések keretében például azt, hogy jelenleg a Néprajzi Múzeum által elfoglalt és eredetileg a Kúriának épült bírósági épület ismét visszakapja méltó helyét, hiszen tarthatatlan módon a Fővárosi Ítéltábla büntetőkollégiuma például a Legfelsőbb Bíróság épületében működik, a Fővárosi Ítéltábla Polgári és Közigazgatási Kollégiuma pedig egy méregdrága budai bérleményben, egy irodaházban, amely alkalmatlan a feladat ellátására.

Végrehajtással kapcsolatban hadd kérdezzem meg, hogy tervezi-e a végrehajtási rendszer átfogó reformját miniszterjelölt úr, figyelemmel arra, hogy ha már eljutott a jól kereső polgár oda, hogy két-három év bukácsolás után jogerős ítélete van egy követelésről, akkor utána egy újabb feneketlen zsákba érkezik, a végrehajtási rendszer útvesztőjébe, ahol gyakorlatilag a fő szabály az, hogy nem térül meg a követelése. Ebben egyrészt a végrehajtási szabályok átgondolatlansága és hiányossága is szerepet játszik, másik a végrehajtói karnak, azt kell mondanom, többségében alkalmatlan és nem megfelelő eljárása, sok esetben az adóst pártoló eljárása a hitelezővel szemben.

Ugyanezt kérdezem, hogy a felszámolási gyakorlatban kíván-e miniszterjelölt úr radikális változtatást, hiszen azt kell mondani, hogy egyes felszámoló cégekhez lényegében tömegesen köthetők bűncselekmény lehetőségét felvető visszaélések, és sajnos ügyvédi karban erős mendemondák szállnak arról, hogy lényegében felszámolási bíráknál lényegében megvan a tarifája annak, hogy egy felszámolási cég mennyiért juthat egy bizonyos cég felszámolásához. Magyarul a korrupció ilyen formáját gyökerestül ki kívánja-e irtani miniszterjelölt úr? Ebben is és minden előző programelemben maradéktalanul élvezi a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatását már csak azért is, mert a programunkból idéztem ezeket a felvetéseket.

Végül, de nem utolsó sorban az átvilágítás, tehát a bírói, ügyészi, végrehajtói, közjegyzői karban tervez-e miniszterjelölt úr egyfajta korrupciós jellegű átvilágítást, illetve bizony ki kell mondani, a politikai szabadságjogok megsértésében – én kimondom országgyűlési képviselőként – a bíróságok és ügyészségek sajnos nem egy esetben, dicstelen szerepet játszottak. Ezt nem én mondom csak, hanem a Fővárosi Bíróság belső vizsgálata, amit dr. Frech Ágnes jegyzett.

Egyelőre ennyi, köszönöm.

ELNÖK: A korábbi eltérő sorrendet annyiban módosítanám, hogy most egy kormánypárti képviselőtársamnak adnám meg az egyensúly részleges megtartása érdekében. Horváth Zsolt volt, aki először jelentkezett.

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én egy konkrét kérdést szeretnék feltenni.

Szóba került a bevezetőben a büntető törvénykönyv átfogó áttekintése, adott esetben egy új elképzelés megvalósítása. Mindezek kapcsán szeretném kérdezni, hogy szerepel-e a következő időszakban olyan elképzelés, amely lehetővé teszi azt, hogy a kis értékű vagy kisebb értékű szabálysértések és bűncselekmények hatékony megelőzése érdekében alakuljon ki egy elképzelés? Itt szeretném felhívni mindenki figyelmét arra, hogy a kis érték és kisebb érték itt csak egy jogi fogalom, hiszen van az országnak jónéhány olyan területe, ahol laknak olyan emberek, akik jogosan érzik ma azt, hogy ők nem kapnak semmilyen védelmet mindezen bűncselekmények elkövetőivel szemben. Az én meglátásom szerint jelen pillanatban ez az eszközrendszer hiányzik a büntető törvénykönyv megvalósítási formái közül, éppen ezért kérdezem azt, hogy van-e ilyen elképzelés, amely ebbe az irányba mutat, hogy itt is hatékonyan tud fellépni egy következő kormányzat? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úr jelentkezett.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egyrészt három kérdésem és három rövid megjegyzésem lenne. Egyrészt gondolom, hogy az ítélkezési gyakorlat bírálata itt sem feladata országgyűlési képviselőknek, akkor sem, ha egyébként szakmailag még igaza is lehet egy képviselőtársamnak. Azonkívül engem sem győztek meg a represszív büntetőjog hatékonyságáról elmondott indokok. Várom, hogy további érvek elhangoznak, illetve az áldozatvédelem tekintetében csatlakozom Bárándy képviselőtársamhoz, illetve ami meg a végrehajtási eljárások, illetve követelések előzetes biztosítását illeti, ott pedig szintén kíváncsian várom a választ Gaudi képviselőtársamhoz hasonlóan.

A három kérdésem. Első, hogy év végéig a parlamentnek meg kell alkotni egy új jogalkotási törvényt az Alkotmánybíróság határozata folytán. Milyen elképzelései vannak miniszterjelölt úrnak arra, hogy nyilván a parlamenti pártok között, illetve társadalmi szervezetekkel egyeztetést folytatva a közösségi részvétel intézményeit miként kívánják megjeleníteni egy új jogalkotási törvényben? Miként kívánnak az elmúlt 23 év gyakorlatával szemben alkotmányos biztosítékokat nyújtani az állampolgári részvételnek?

A második az igazságszolgáltatási szervezetrendszerhez kapcsolódik. Én azért azt gondolom, a '97-es reform nem egy sikertörténet, és kíváncsi vagyok arra, hogy miniszterjelölt úr, illetve egyáltalán a többségi oldal mit gondol a megyei bírósági elnökök túlsúlyáról az igazságszolgáltatási szervezetrendszeren belül, illetve a megyei bírósági elnökök hivatali idejének valamiféle limitálásáról.

A harmadik a polgári törvénykönyvvel kapcsolatos. Azt gondolom, helyes összességében az, amit miniszterjelölt úr elmondott az új Ptk. kodifikációjával kapcsolatos anomáliákról. Három kérdés viszont szerintem nem nagyon tűr halasztást.

Az egyik, hogy mit gondolnak a közszereplők bírálhatóságának szélesebbé tételéről, egyáltalán, hogy a polgári törvénykönyv módosítása folytán az ítélkezési gyakorlat legyen egységesebben szólásszabadság-párti, illetve védje a tényfeltáró újságírást.

A második: gondolnak-e arra, hogy függetlenül egy új Ptk. kodifikálásától, az eddigi kodifikációs folyamatban született egy elég progresszív gondnoksági reform – nem tartják-e szükségesnek ennek az életbe léptetését?

Harmadrészt: a kormányprogram elég helyesen utal arra, hogy a kistermelőket védeni kívánják a kereskedelmi láncok visszaéléseivel szemben. A fizetési határidőket illetően terveznek-e itt esetlegesen módosításokat a hatályos polgári törvénykönyvben?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács Imre képviselő úr!

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én most az igazságszolgáltatás és a törvényalkotás után a közigazgatással kapcsolatban szeretnék néhány kérdést föltenni.

A közigazgatásban dolgozók széles körében elterjedt nézet, hogy a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok jelentős károkat okoztak ezen a területen. Azokon a rendszereken, amelyek korábban elfogadható módon működtek, a központi közigazgatásban és a helyi közigazgatásban is változtattak. Megszűnt a Gyurcsány-kormány alatt a közigazgatási államtitkári funkció, amely egy olyan szakmai tisztség volt, amely azt az elvet testesítette meg, hogy miniszterek, politikai államtitkárok a választások után jönnek-mennek, de egy szakmai állandóságot, szakmai biztonságot az apparátus irányában a közigazgatási államtitkár jelenít meg. Miért tartja miniszterjelölt úr fontosnak ennek a visszaállítását?

A következő kérdésem a területi szintű közigazgatáshoz kapcsolódik. Ön is említette az expozéjában, hogy az önkormányzatok törvényességi képviselete, a megyei közigazgatási

hivatalok, regionális államigazgatási hivatalok – ennek az átszervezését egyébként a közigazgatásban dolgozók, főleg a területi és a helyi szinten szintén óriási károkozásaként élték meg –, ennek a rendszere fölbomlott. Emlékszünk arra is, hogy a 2006-os választások után, de már előzőleg is a Gyurcsány-kormány jelentős lépéseket tett, hogy a megye mint önkormányzati és közigazgatási egység megszüntetése megtörténjen. Emlékszünk mindannyian Lamperth Mónika elhíresült kiszivárgott beszédére (*Dr. Lamperth Mónika közbeszól.*), amely a 2006-os önkormányzati választások után elhangzott, hogy nem kell félnetek, elvtársak, helyben a pénzt ti fogjátok osztani. (*Moraj, derűlttség.*) Ez oly módon jelent meg, hogy felesleges szintek kerültek a közigazgatás rendszerébe; a regionális fejlesztési tanácsokban túlsúlyba kerültek a miniszteri megbízottak, akik helyben megyei szocialista és szabad demokrata politikusok voltak, és így a döntést ők valóban át tudták venni; de akár a kistérségi rendszert is említhetném. Summa summarum, miniszterjelölt úr fontosnak tartja-e azt, hogy a megyék megfelelő muníciót kapva, a közigazgatás rendszerében azt a középszintet betölthessék, ahogyan az az esztelen reformok előtt történt? És gondoskodik-e arról, hogy az önkormányzatok törvényességi felügyelete visszatérjen? Illetőleg ebben az interregnumban, minthogy az Alkotmánybíróság megsemmisítette a kormányrendeletet, az aközben eltelt időszakban miképp lehet megoldani, hogy az akkor született önkormányzati döntéseknek valamilyen szintű törvényességi ellenőrzése, felügyelete megtörténhessen?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lamperth Mónika képviselő asszony következik.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Ha én jól értettem az elején az ülésvezetési információit az elnök úrnak, akkor van lehetőség most kérdést föltenni, és a válaszok után vélemény mondani.

ELNÖK: Igen.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Akkor én most három kérdést szeretnék föltenni, és a válaszok után véleményt is fogok mondani; pontosabban négyet – Szakács úr segített, hogy még egy kérdést föltegyek.

Az első azzal kapcsolatos, hogy a miniszterelnök-jelölt úrtól a parlamentben hallottuk azt, hogy alkotmányozó nemzetgyűlésnek is tekinti a mostani parlamentet, és több alkalommal kifejezte azt, hogy új alkotmányt készül majd ez a többség elfogadni az Országgyűlésben. Én azt gondolom, hogy a kormányprogramban erről kellett volna nagyon világos mondatokat írni az irányt illetően. Ön igazságügyi miniszterként nyilván ennek az előkészítője lesz majd – a kormányzati munkamegosztásban úgy látom, hogy ez a feladat itt lesz –, ezért mindenképpen szükségesnek tartom, hogy hozza nyilvánosságra azt, mi az, amiben a kormányzó többség gondolkodik; az alkotmányos intézményes berendezkedésben milyen változtatásokra készül; milyen funkcióbeli, súlybeli átalakítást tervez a köztársasági elnök, Alkotmánybíróság és egyéb fontos fundamentális alkotmányos berendezkedések esetében?

S amit ugyanilyen fontosnak tartok, hogy az állam és az önkormányzatok közötti viszonyt, munkamegosztást milyen elvek mentén, hogyan akarják rendezni. Mert az ön bevezetőjében az világos volt, hogy az állami és önkormányzati feladatok szétválasztását lépésről lépésre kívánják megvalósítani. Hozzáteszem, szerintem ezek ma is világosan szét vannak választva. Az más kérdés, hogy a végrehajtás intézményrendszere bizonyos területeken közös, akár a jegyző jogállását nézzük. Lehet ebben profiltisztítást csinálni, látom

ennek egyébként több területen értelmét, de azért ennek a célkitűzéseit és az eszközrendszerét sokkal világosabban kellene már most látni.

A második kérdésem is ehhez kapcsolódik. Az önkormányzati reform célkitűzéseiről szeretnék többet tudni. Hiszen például azt hallottuk, hogy a területi szinten, amelyet önök megyének terveznek továbbra is erősíteni... – csak zárójelben jegyzem meg: szerintem értelmes dolog, ha a területi szint erősen régiós, és egyáltalán nem azért, amit Szakács Imre egyébként rettenetes nagy csúsztatással idézett tőlem, mert nem ezt mondtam, de ez legyen az ön lelkiismeretének a terhe (*Dr. Szakács Imre széttárja a karját.*) –, tehát ha a megyében létrehozzák a prefektusi rendszert, és lesz egy erős megye mint állami szereplő, akkor milyen önkormányzati ellensúlyt terveznek ennek, ha egyáltalán terveznek ilyet? Ha pedig nem, akkor az alkotmányos intézmények egyensúlya szempontjából ez a fölerősített állam milyen kontroll alatt fog működni, hogyan gondolják ezt?

Az utolsó kérdésem a köztisztviselői karral kapcsolatos. A kormány-tisztviselői kar létrehozataláról szóló törvénymódosítás alkotmányügyi bizottsági vitájában az egyik észrevételemre Répássy Róbert úr a következőt mondta, szó szerint idézem: „Nem értek egyet azzal a megközelítéssel, hogy ma vannak olyan munkavállalók, akik az életüket feltették egy bizonyos munkavégzésre. Élethosszig tartó pálya ma már nincsen, tehát a mai magyar valóság a gazdasági válság kellős közepén éppen nem azt mutatja, hogy valaki arra számíthat, hogy harminc évig egy helyben dolgozik.” Ez az állítása a leendő államtitkár úrnak hogyan függ össze a deklaráltan is életpályamodellt kidolgozó és a közigazgatási életpályát erősítő Fidesz állításaival?

A másik kérdésem is a Répássy úr által elmondottakra vonatkozik. „Egyébként sem értek egyet azzal, hogy a rendszerváltás előtti államigazgatásban végzett tevékenység beszámítson a közszolgálati jogviszonyba.” Aztán még mondott néhány ilyen politikai mondatot is. Ez azt jelenti, hogy a Fidesz készül arra, hogy a rendszerváltás előtt a közszolgálatban töltött időt nem fogadja el munkajogviszonynak, nem fogadja el közszolgálati jogviszonynak? Ez például azt jelenti, hogy ha ilyen változtatást végeznek, hogy mondjuk, a leendő belügyminiszter, Pintér Sándor úr 1990 előtt a magyar rendőrségnél, a pártállam elnyomó erőszakszervezeténél eltöltött idejét be fogják számítani a közszolgálati idejébe, vagy sem?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cser-Palkovics alelnök úr következik.

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én valóban a kérdés műfaját szeretném tiszteletben tartva kérdést feltenni. A kormányzati koordináció felelőseként miben látja ennek a koordinációnak a jelentőségét, valamint az új minisztériumi struktúra lényegét, kérdezném miniszterjelölt úrtól, valamint az átalakítás hogyan érinti a jogalkotás hatékonyságának növelését, illetve a minőségének a javítását? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úr következik.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelölt Urak! Nagy örömmel hallgattam a bevezetőben, miniszterjelölt úr bevezetőjében, hogy az önkormányzati feladatellátás felülvizsgálatát olyan ciklusokon átívelő közös ügynek tartja, amelyet szakmai szervezetekkel és a parlamenti frakciókkal is egyeztetni kíván majd, hiszen ez egy közös nemzeti ügy. Azt szeretném kérdezni, hogy az önkormányzati választási rendszer átalakítását akkor ezek szerint önök ciklusokon átívelőnek vagy közös nemzeti ügynek nem tekintik-e, hogy egyeztetés nélkül hozták be a parlamentbe,

és az azóta elhangzott, szinte egységes ellenzéki észrevételekből egyetlenegy sem tűnt úgy, hogy el kívánnak fogadni?

Másik kérdésem sokkal egyszerűbb és rövidebb lesz. Tervezik-e az ügyészség kormány alá rendelését? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr ígérete szerint tömondatokban, egy darab kérdő mondatban (*Derültség.*) további négy kérdést akar feltenni, tehát négy darab kérdő mondatot szeretnék.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem miniszterjelölt urat, hogy tervez-e kodifikációs lépéseket az úgynevezett „cégfelszívódások” megszüntetése ellen? Remélem, hogy érthető volt.

Tervezi-e miniszterjelölt úr a 2002 és 2010 közötti időszak alkotmányellenes jogszabályainak hatályon kívül helyezését mint például lex tojás törvény, lex Gárda törvény, vagy ennek kezdeményezését nyilván, mivel törvényekről van szó.

Tervezi-e miniszterjelölt úr az előzetes letartóztatás intézményrendszerének reformját figyelemmel a garanciális szabályok jelenlegi csökevényes szintjére, az önkényes gyakorlatra, amelynek folyamán Budaházy György és társai immáron több mint egy éve vannak fogva tartva, legalábbis kártalanítási szabályok tekintetében is hat hónapos elévülési határidő van, ami méltánytalan.

Végül pedig szeretnék rákérdezni arra, hogy a rendvédelmi, illetve közigazgatási szervek által polgárok terhére elkövetett károk rendezésére, jóvátételére vonatkozóan tervez-e úgynevezett „egyablakos” rendszert vagy egyszerűsítési szabályrendszer kialakítását, amely lehetővé teszi, hogy ne kelljen karkai útvesztőben bolyongania például a 2006. őszi áldozatoknak. Kérdezem, hogy ehhez kapcsolódóan károk jóvátétele tárgyában lesz-e feladata miniszterjelölt úrnak és a felvidéki magyarok kárpótlása tekintetében, kárpótlás témakörben vagyunk, a felvidéki magyarok elmaradt, a csorba-tavi egyezményben vállalt, 1946 óta vállalt állami kötelezettségnek kíván-e a magyar állam eleget tenni, a kitelepített felvidéki magyarok számára – sajnos a magyar állam ezt vállalta be, hogy kárpótlást ad -, ebben kíván-e végre jogalkotási mulasztást megszüntetve lépéseket tenni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor a kérdések végére értünk, akkor most miniszterjelölt úr összegzi a válaszait.

Dr. Navracsics Tibor válaszai

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt: Tisztelt Bizottság! Ha megengedik, akkor sorrendben mennék a kérdések feltevések sorrendjében, és ha van esetleg olyan kérdés – mert emlékeim szerint volt olyan kérdés, ami másnál is előfordult -, ott akkor úgy válaszolnék, hogy ugrok egy kicsit a sorrendben.

Nos, tervezünk-e a bírói igazgatásban változást, illetve ismerem-e az OIT javaslatát? Igen, ismerem az OIT javaslatát, a híreim szerint az OIT egy újabb javaslaton dolgozik, vagy legalább is sajtónyilatkozatokból erre következtetünk, úgyhogy megvárjuk az OIT végleges javaslatát. Úgy gondolom, hogy a bírói igazgatásban csak abban az esetben lehet változtatást végrehajtani, ha azt az OIT javasolja, támogatja, egyetért vele, és ez vonatkozik egyébként az eljárási jogszabályok módosítására is. Minden esetben a szakmával egyeztetni kell, sőt, én alapvetően tőlük várnám a javaslatokat. Nyilván aki a jogalkalmazásban dolgozik, ő tudja a legpontosabban azt, hogy az eljárási törvényeknél vagy akár a bírói igazgatási rendszerben is melyek azok a gyenge pontok, amelyeket meg kell változtatni ahhoz, hogy hatékonyabb legyen az igazságszolgáltatás, ugyanakkor ne csorbuljanak az alkotmányos alapjogok sem. Tehát ez a kettő olyan pont van, ami kijelöli nagyjából a mozgásterünket. Azt hiszem, abban

mindenki egyetért, hogy hatékonyabbá kell tenni az igazságszolgáltatás működését és abban is egyetért mindenki, hogy az állampolgári jogok ez ügyben nem csorbulhatnak.

A bíróságok költségvetési támogatását meg tudjuk-e védeni? Én alapvetően onnan közelíteném meg a kérdést, hogy hatékonyabbá tudjuk-e tenni a bíróságok működését, mert szerintem ez a legfontosabb kérdés. Itt megint csak nem felelősségáthárítás céljából, hanem korrekt partneri együttműködés céljából azt mondanám, hogy egyeztetni kell az igazságszolgáltatás szereplőivel. Ismereteim szerint nem annyira több bírót követelnek egyébként. Nem azzal van a probléma, sőt, sok esetben nem is több pénzt, hanem a források ésszerűbb átcsoportosítását, ahogyan Gaudi-Nagy képviselőtársam is említette. Vannak olyan területek, amelyek súlyosan túlterheltek ügyekkel és vannak olyan területek, ahol viszonylag jó az ügyforgalom és nem húzódnak el annyira az ügyek. De mindenképpen én megértésüket szeretném kérni, nem én szeretném eldönteni, hogy hogyan kell az optimális megoldást elérni, hanem szeretnék ez ügyben konzultálni az igazságszolgáltatás szereplőivel. Ez vonatkozik a bírósági eljárások gyorsítására is. Mint már mondtam, várjuk a javaslatokat, és így a célunk az, hogy így egyszerűbbek, olyanok legyenek az eljárási jogszabályok, amelyeknél hiszek abban, hogy létezik olyan megoldás, amely egyaránt szolgálja az igazságszolgáltatás és a jogérvényesítő állampolgár érdekét is.

Milyen büntető törvénykönyvet akarunk? Ha röviden akarok fogalmazni, akkor azt mondom, hogy újat. Ha jól tudom, Portugáliában az ottani parlament időnként elfogad a büntetőpolitikáról törvényt, amely gyakorlatilag megszabja az igazságszolgáltatásnak, hogy milyen irányban, milyen értékek figyelembevételével fejtsse ki ítélezési tevékenységét. Nem ezt az utat választanánk. Olyan büntető törvénykönyvre van szükség, és ebből a szempontból kicsit analóg lenne az elkészítési módja a polgári törvénykönyvvel, amelyet a szakmai közvélemény is magáénak érez, és amelyről biztos, hogy lesznek majd szakmai kérdések, amelyben vitatkozni fogunk, de abban bízom, hogy az alapelemeit tekintve konszenzust tudunk elérni.

Összességében, mint már említettem, még akkor is, ha Schiffer András képviselőtársamat nem tudtam erről meggyőzni, de szigorúbb törvénykönyvet szeretnénk, mert lehet, hogy – elismételtem – önmagában a szigorúbb büntető törvénykönyv nem oldja meg a közrend, közbiztonság problémáit, de úgy érzem, hogy ez egy fontos lépés lenne a mi részünkről a békét szerető, békés polgárok felé is, nagyobb biztonságban érezhetik talán a javaikat. Úgy gondolom, ezen a szinten ez nem ideológiai kérdés, nem jobb- és baloldal kérdése, hanem tényleg a békés hétköznapiak kérdése lehet.

Hosszabb távon, mint említettem és az igazságügyi hivatalra is vonatkozik, egészen pontosan nem is olyan hosszabb távon, azt szeretnénk, hogy ezek a dekoncentrált szerveket, amelyek egy intézményben összevonhatók, azokat összevonnánk egy intézménybe. Vonatkozik ez az igazságügyi hivatalra is, és ilyen értelemben az áldozatvédelem is a kormányhivatal feladata lenne a jövőben.

Egyébként fogalmazhatunk úgy is, hogy az áldozatvédelem rendőrséghez kerülésével rendőrösítjük az áldozatvédelmet. Én talán más szempontból közelíteném meg: én inkább azt látom, hogy polgáriasítjuk a rendőrséget; tehát hozunk be olyan funkciókat, amelyek polgáriasítják. Látom, Lamperth Mónikának rendkívül tetszik, és viccnek gondolja; én komolyan gondolom, és remélem, valóban sikerül a rendőrséget is polgáriasítani majd.

Végül az utolsó kérdés, miszerint a határozati javaslat szövegében az szerepel, hogy szakszerűtlenül döntöttek a bírák. Valóban nem pártkongresszuson hangzott el ez a mondat, mint egyébként az önök pártjában ez történt, amikor a pártelnök a pártkongresszusi beszédében az egész ügyészi kart és a bírói kart vádolta meg Fidesz-pártisággal, hanem egy határozati javaslatban. Amennyire én tudom és amennyire érdeklődtem a betérjesztő képviselőknél, az inkriminált mondatot az alapozta meg, hogy a másodfok tömegesen változtatta meg az elsőfokú döntéseket. És ez legalábbis felveti annak a gyanúját, hogy itt

talán az első fokon történtek szakszerűtlen döntések is, de korrigálta az igazságszolgáltatás rendszere kétségtelenül a saját fellebbviteli fórumain. És hangsúlyozom, nem pártkongresszusokon üzenetünk, hanem ez a folyamatban levő ügyek során történt döntésekre vonatkozik.

Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam meglehetősen – hogy mondjam... – szakmailag cizellált kérdésekkel tisztelt meg, és ezúton is köszönöm, hogy feltételezte rólam, hogy ilyen mértékben minden kérdésben határozott és kérlelhetetlen állásponttal rendelkezem. De a kérdések egy része az Országos Igazságszolgáltatási Tanács hatáskörébe és az ő feladatához tartozik, és tekintettel arra, hogy mint említettem, alapvető intézményi változtatásokat nem tervezünk ebben az időszakban, ezért én súlyos problémának érezném, ha én most az Országos Igazságszolgáltatási Tanács hatáskörébe tartozó ügyekbe beavatkozom. Vonatkozik ez a bírói kar szankcionálására, vonatkozik ez arra, hogy milyen hatékony lépéseket tennénk az eljárások gyorsításáért, illetve megint utalnék arra, hogy várjuk az OIT javaslatait ebből a szempontból.

A másik kérdésre pedig, amely a végrehajtási rendszerben, illetve a felszámolási gyakorlatban történő változtatásokra vonatkozott, mivel alapvetően a bírói karon belüli feladatokról van itt szó, és én is tapasztalom, hétköznapi történetekből is, illetve a bírói karból érkező történetekből is tapasztalom, hogy magában a bírói karban is megfogalmazódott már a változtatás szükségessége, ezért itt is várnánk a javaslatokat.

Ami a korrupciós átvilágítás tervezését illeti, itt az igazságszolgáltatásnak, illetve a bűnüldözésnek kell elvégeznie a feladatot. Úgy gondolom, egy közigazgatási és igazságügyi miniszter nem rendelheti el a bírói kar átvilágítását, ez súlyos sérelmét jelentené az igazságszolgáltatás függetlenségének.

Arra a kitételre, hogy a kormányprogramban csak a büntetőeljárás törvény módosítása szerepel, ez azt jelenti-e, hogy csak ezt akarjuk: nem. A fellevezetőmben akkor valószínűleg rosszul fogalmaztam, ha nem vált eléggé egyértelművé, hogy a közigazgatási eljárási törvényt és a Pp.-t, a polgári peres eljárást, polgári nemperes eljárást, azaz azokat az egyéb területeket szabályozó eljárási törvényeket is felül kívánjuk vizsgálni, megint csak hangsúlyozom, a szakma bevonásával.

Horváth Zsolt képviselőtársam kérdése a kis értékű szabálysértések büntetésére vonatkozott. Tekintettel arra, hogy a szabálysértések a Belügyminisztériumhoz kerülnek, és ha jól tudom, rövidesen Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt urat fogják meghallgatni, ő nyilván részletesebb tájékoztatást is tud adni arról, milyen változtatásokat tervez ő ezen a téren.

Schiffer András képviselőtársamnak sajnálatomat kell kifejeznem, hogy nem tudtam meggyőzni arról, hogy a megtorlás hasznos büntetőjogi eszköz. Nem állítom, hogy egyedüli, azt sem állítom, hogy a legjobb; nyilván vannak cizelláltabb és vannak jobb eszközök is. Jelen pillanatban azonban úgy gondolom, nem engedhetjük meg, hogy a szigorítással nem élünk. Rossz általában a közrenddel kapcsolatos hangulat Magyarországon, az emberek nem érzik magukat biztonságban, és ami még fontosabb, a közösségek részéről egyértelmű a fokozottabb védelem iránti igény. Az államnak szerintem válaszolnia kell erre az igényre. Elképzelhető, hogy eljön majd olyan időszak, amikor kidolgozhatunk cizelláltabb módszereket is, visszavehetünk ebből, semminek nem vagyok ab ovo az ellensége. Most úgy gondolom, hogy első lépésként érzékeltetni kell általában a magyar társadalommal, hogy a rend helyreáll, és ennek az egyik eszköze az, ha szigorítjuk a büntető törvénykönyvet.

Ami a közösségi részvétel új elemeit illeti a jogalkotási törvény kapcsán – nyilván, amelyet alkotmányellenesnek mondott ki az Alkotmánybíróság, tehát újat kell alkotnia az Országgyűlésnek –, itt én azért lennék most még óvatos, mert az az igazság, hogy az előző jogalkotási törvényben szabályozott közösségi részvétel gyakorlatilag teljesen formális volt, és nem jelentett semmit. A lobbitorvény is, ahogy látom, csak mérsékelt sikereket ért el, ott

sem találtuk még meg azt a módszert, amivel hatékonyan be lehet kötni a civil szervezetek vagy az ügyben érdekelt érdekcsoportok döntéshatározó képességeit. Szerintem nyitottak vagyunk ez ügyben a javaslatokra. Azok a formális fórumok, amelyek rendelkezésre állnak itt az Országgyűlésben és a törvényalkotás során, vannak olyan területek, ahol kimondottan jól működnek. Az én ismereteim szerint az emberi jogi bizottságban például a közmeghallgatás rendszere egészen jól működik, úgyhogy ott az érdekcsoportok jól be tudnak kapcsolódni a munkába, és valóban érdemi tevékenységet fejtenek ki. És nyilvánvalóan megvan arra a lehetőség, hogy a jövőben ezt még általánosabbá tegyünk.

A megyei bírósági elnökök túlsúlya az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsban. Itt megint csak azt mondanám, hogy megvárnám, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanács – amely, több jeltől úgy ítélem meg, saját maga is tudatában van a változtatás szükségességének, és tisztában van a saját működése problémáival – elkészítse azt a jelentését, amely alapján a saját működését át kívánja alakítani.

A polgári törvénykönyvnél pedig rábíznom erre a szakértői csoportra, hogy egységes koncepció mentén dolgozza ki ezeknek a részterületeknek a szabályozását. És a gondnoksági reform kapcsán, valóban, én is kapok e-maileket állampolgároktól, amelyben kérik, hogy lépünk. Én óvakodnék attól, hogy kivegyem ezt az egész rendszerből; másrészt pedig, amennyire én tudom, a szakmában is erős viták folynak erről, és szakmai vitát politikai érvekkel eldönteni nem jó. Kis türelmet kérek még ez ügyben. Tekintettel arra, hogy ha jól tudom, a Vékás professzor úr által vezetett szakértői bizottság eléggé komolyan előrehaladt már annak idején is a Ptk. kodifikációjában, ezért úgy gondolom, most nem fog olyan sokáig tartani az új Ptk. kodifikációja, mint korábban tartott. Úgyhogy ez ügyben türelmet szeretnék kérni.

Szakács Imre képviselőtársam kérdésére, és ez némileg átnyúlik, ha megengedi Lamperth Mónika képviselő asszony, az életpályamodell ide becsatolnám a szakma és politika kettéválasztásánál. Ugyanis én úgy gondolom, a közigazgatásban alapvető fontosságú, hogy különválasszuk a szakmai logikát és a politikai logikát. Nem gondolom egyikről sem, hogy idegen lenne, hiszen a szakmai logika értelemszerű, azt talán indokolni sem kell; a politikai logika pedig, ha levetjük az álszemérmesség köntösét, akkor azt is mondhatjuk, hogy a politikai logika az, ami irányt szab a közigazgatás működésének. Hiszen nyilvánvalóan egy kormányzati politikai célkitűzés az, amelynek jegyében a közigazgatásnak működnie kell. Ugyanakkor én nem gondolom... (*Dr. Lamperth Mónika a melléte ülőkkel beszélget.*) – bocsánat, csak megvártam, mert gondoltam, az úgy nem lenne jó, ha úgy válaszolnék, hogy aztán végül úgy érzi, hogy nem válaszoltam meg a kérdését, ezért megvártam, amíg befejezi a beszélgetést.

Tehát ugyanakkor nem gondolom, hogy az életpályamodell sérelme lenne az, amire ön céloz, nevezetesen, hogy a kormánytisztviselőket két hónapos felmondási idővel el lehetne bocsátani. Sőt, én úgy gondolom, rosszul értelmezett életpályamodell az, amelyik úgy fogja föl a köztisztviselői státust, hogy ha valaki egyszer bekerül a köztisztviselői karba, akkor onnan ki nem kerülhet, akkor sem, ha jó teljesítményt nem tud produkálni. Sajnos előfordul sok emberrel az, hogy nem képes jó teljesítményt nyújtani, és ilyenkor szerintem meg kell adni a lehetőségét annak, hogy a köztisztviselői karból, adott esetben most már a kormánytisztviselői karból kikerüljön. Ugyanis a közigazgatásnak és a közigazgatáson belüli személyi viszonyoknak van egy sajátossága; amellet, hogy van munkavállaló–munkáltató kapcsolatrendszer, látens módon ott van egy harmadik: a finanszírozó, az adófizető polgár. Ebből adódik, hogy a közigazgatásnak kell lehetőség szerint a legmagasabb szintű és a legolcsóbb működést produkálnia. A „legolcsóbb” félrevezető; nem úgy gondolom, hogy a leggyagyibb megoldásokat kell keresnünk, hanem úgy gondolom, hogy az adófizetők pénzét a legtakarékosabban kell elköltenünk a közigazgatásra.

Ebben az esetben személyügyben pedig az a legtakarékosabb költés szerintem, ha a kormánytisztviselőktől és köztisztviselőktől lehetőség szerint a legmagasabb szintű munkát várjuk el. Úgy gondolom, hogy ez nem kérdőjelezi meg az életpályamodellt. Az életpályamodellt az kérdőjelezi meg, amikor egy balul sikerült törvénymódosítás keretében főosztályvezetői szint felett valaki már nem lehet közigazgatási szakember. Itt most megnyílik a lehetőség a fogalmazótól a közigazgatási államtitkárig, valaki szakmai pálya, szakmai teljesítménye mentén végigfuthatja ezt a pályát. Ez egy életpályamodell akkor is, ha vannak kijáratai, nyitva van. Ugyanis az eddigi lehetőség, azért azt is látni kell, az volt, hogy egy köztisztviselő bármikor, indokolás nélkül, két hónapos felmondási idővel felmondhatott. A munkáltató pedig nem mondhatott fel a köztisztviselőnek csak abban az esetben, ha alkalmatlanságát bizonyította. Úgy gondolom, hogy egy köztisztviselő nem csak akkor rossz munkaerő, ha alkalmatlan, hanem akkor is rossz munkaerő, ha lusta, fegyelmezetlen, aluteljesít. És én nem gondolom, hogy a köztisztviselők ma ilyenek lennének. Azt sem gondolom, hogy politikai szempontok alapján kellene válogatni a köztisztviselők között, sőt, ezt határozottan kifogásolnám, mint ahogyan határozottan kifogásoltam az előző időszakban is. De azt gondolom, hogy a minőségi közigazgatás alapja az, ha a köztisztviselőktől, a kormánytisztviselőktől is elvárjuk a minőségi munkát. Nem azért, mert mi háklisok vagyunk, hanem azért, mert az adófizető polgárok pénzét költjük és ez egy nem túl gazdag ország. Okosan be kell osztanunk minden forintot szerintem éppen azért, hogy egyszer majd gazdag ország legyen. Most, és sohasem mondtunk mást, a közsférától az eddigieknél is fegyelmezettebb, szigorúbb és professzionálisabb munkát várunk el azért, mert válságban van az ország, azért mert az élet minden területén most egy kicsit jobban, összefogottabban és fegyelmezettebben kell dolgozni, mert rosszul mennek a dolgok. Ha majd jobban mennek a dolgok, akkor szerintem minden további nélkül lehet lazításokat engedményezni, ma a közsférában egy nagyon szigorú működést kell elvárni. Szigorú, de professzionális, és itt a fontossága szerintem a közigazgatásnak és a politikának, mert ebből a szempontból a napi politika logikája a közigazgatási munkában, a kormánytisztviselők munkájában és a köztisztviselők munkájában direkt pártpolitikai szempontként nem jelenhet meg.

Ami a megyéket illeti, valóban úgy gondolom, hogy a közigazgatásban és a politikában általában ügyintézési szintet csak olyan helyeken lehet teremteni, ahol az intézményrendszer mögött létezik egy közösségtudat, egy identitástudat is. Ma a magyar regionális beosztás mögött nincs identitástudat. Két példát szoktam elmondani.

Az egyik Jászberény és Záhony ugyanahhoz a régióhoz tartozik, pedig teljesen nyilvánvaló, hogy Jászberény és Záhony vonzáskörzete, arculata, profilja, identitása teljesen más, miközben a Balaton három különböző régióhoz tartozik, a közép-dunántúli régióhoz, a nyugat-dunántúli régióhoz és a dél-dunántúli régióhoz, miközben nyilvánvaló, hogy van egyfajta balatoni regionális identitás.

Én a megyei szintet azért tartom jónak, nem a legjobbnak, de jónak tartom, a jelenleg használható szintek közül a legjobbnak tartom, mert van mögötte identitás. Nem kizárólagos identitás van mögötte, hiszen minden megyéből tudunk mondani olyan egyéb identitásokat, amely ezeket a megyei identitásokat átszabja, máshogy fogalmazza meg. Győr-Moson-Sopron megyében is lehet mondani ilyen identitást, Veszprém megyében, Somogy megyében is nyilvánvalóan, mégis a megyei identitás mond valamit. Ez az egyik ok.

A másik pedig az, hogy a jelenlegi közlekedési infrastruktúrában a regionális szintre emelése az államigazgatási feladatoknak azt eredményezte, hogy távolabb került a polgároktól az ügyintézés, többet kellett utazni, és gondot jelent szerintem ma a mai közlekedési viszonyok közepette különösen úgy, hogy az elmúlt években rejtélyes módon vasúti mellékszárnnyak tűntek el. Az úthálózat, különösen az alsóbb rendű úthálózat katasztrófálissá vált, vagyis ma Magyarországon életesély-problémákat jelent szerintem az, hogy távol van az ügyintéző polgároktól az ügyintézés helye. Egy fokkal a megyei szinttel közelebb került.

Tehát én úgy gondolom, ezek azok a megfontolások, amelyek mellett, hogy egyébként a megye bizonyított is, a megye mellett szólnak.

És akkor áttérnék Lamperth Mónika képviselő asszony kérdéseire. Az új alkotmány kérdésében úgy gondolom, sokkal komolyabb kérdésről van szó, minthogy itt most kész receptekkel álljunk elő. Az új alkotmányt nem egy szakértői csapatnak kell előkészíteni és nyilvánvalóan az országgyűlésnek is majd olyan előkészítő folyamatnak kell otthont adnia, amely lehetővé teszi, hogy ez az alkotmány ne csak elfogadott legyen, hanem lehetőség szerint az egész társadalom, az egész közvélemény, az egész magyar politika támogatását bírja. Miközben ön azt hiányolja, hogy a kormányprogramban nincsenek meg az új alkotmány alapelvei, felhívnám a figyelmét arra, hogy ismereteim szerint az eddigi szinte összes kormányprogramban benne volt az, hogy új alkotmányt kell létrehozni, és egy sem született meg. Sőt, arra is felhívnám a figyelmét, hogy önöknek volt egy olyan igazságügyi és rendészeti miniszterük, aki egy különös sajtótájékoztató vagy nyilatkozat keretében már be is harangozta, hogy kész van az új alkotmány, csak nem mutatja meg senkinek.

Úgy gondolom, hogy ennél becsületesebb dolog az, ha egy hosszú, több hónapon keresztül zajló előkészítési folyamattal egy olyan alkotmányt célzunk meg, amely lehetőség szerint minden politikai vélemény birtokosát, minden társadalmi csoport jóváhagyását, elképzeléseit bírja, és ezzel talán meg tudjuk célozni azt, hogy az alkotmány valóban a nemzeti közmegegyezés egyik eredője legyen.

Az önkormányzati reform célkitűzései. Itt az önkormányzati reformnál én úgy gondolom, és megint csak nem felelősséget akarok elhárítani, de azokkal kell konzultálnunk, akik az önkormányzatokat csinálják. Ezek az önkormányzati politikusok és polgármesterek, mert ők tudják megmondani, hogy melyek azok a feladatok, amelyeket nem tudják ellátni, amelyeket a legjobb szándékkal, 1990-ben, amikor az önkormányzati törvényt megalkották, akkor az önkormányzatok hatáskörébe juttatták, azonban az azt követő kormányok egyre csökkenő mértékben biztosították hozzá a pénzügyi fedezetet, vagy éppenséggel bebizonyult, hogy nincsenek jó helyen az önkormányzatnál. Nálunk számos polgármester, közgyűlési elnök jelzi, hogy vannak olyan feladatok, amelyeket szerinte részben vagy egészében az államnak át kellene venni. Szerintem nagyon rossz lenne, ha ez hitvita lenne, és azt látom, hogy vannak olyan pártok, amelyek már most kezdik felrajzolni a csúnya moloch állam képét, ami mindent megesz.

Egyvalamit azért fontos, amikor az állami szerepvállalásról beszélünk, tisztázni. Akik most kormányon vannak, és 1990 óta kormányon voltak, azok nem egy párt központi bizottságának határozatával kerültek kormányra, hanem a választópolgárok akaratából. Következésképpen egy demokráciában az állami akarat megtestesítője is közvetlen választópolgári akaratra vezetheti vissza a legitimitációját. Amikor olyan vita folyik, hogy valamely feladat önkormányzathoz vagy államigazgatáshoz tartozzon, akkor szerintem nem jó vicc az, hogy diktatúra kontra demokrácia, van ennek egy sokkal vulgárisabb és alkotmányjogi szempontból abszurd dichotómiája, amit önök szoktak alkalmazni, az a demokrácia kontra királyság, amihez nem tudom, egyébként Norvégia, Nagy-Britannia, Hollandia, Dánia és a többi monarchia mit szólna. Amit önök el szoktak rendszeresen süitögetni.

Nem szerencsés dolog, ha a jövőben az önkormányzati reformot ebbe a vitába terelik, de látom, hogy erős a hajlam, ezért azt szeretném mondani, hogy az önkormányzati reform célját és jellegét illetően alapvető és hosszú előkészítésre van szükség, ahol az önkormányzati élet szereplőinek is el kell mondani a véleményüket. Ők tudják, nem én tudom, ők tudják, akik várost vezetnek, megyei közgyűlést vezetnek, megyei vagy városi képviselő-testületben vannak, vagy adott esetben falusi képviselő-testületekben részt vesznek. Ők tudják, hogy mi az, amit el tud látni az önkormányzati szféra, ahol jó helyen van, ha önkormányzatoknál van, és melyek azok a területek, amelyeket az államigazgatásnak kell így vagy úgy átvennie. Ezért

aztán az önkormányzati reform céljaként azt tudom megjelölni, hogy az önkormányzati rendszer az eddigieknél megbízhatóbban, hatékonyabban és a polgárok érdekeit jobban szolgálva működjön. Ennek jegyében fogunk tárgyalni.

Cser-Palkovics András képviselőtársam kérdésére válaszolva úgy gondolom, ez az új kormányzati struktúra megint csak olyan, ami önmagában nem megoldás. Ez lehet egy jó struktúra, ez egy jó lehetőség. Amikor emellett döntöttünk és emellett döntöttünk, hogy ezt kipróbáljuk, akkor két szempont vezérelt minket. Megpróbáljuk ezáltal takarékosabbá, átláthatóbbá tenni a központi közigazgatást, az emberek számára könnyebben beazonosíthatóvá tenni a feladatköröket és az egyes nagyobb területeket.

Értelemszerűen ez maga után vonja, hogy maga a miniszteri feladatkör és az államtitkári feladatkör is kicsit változik. Úgy gondoltuk, hogy a francia és a brit rendszerhez kicsit hasonlóan az államtitkár venné át az ágazati politikai irányításnak a szerepét, és a miniszter az, aki tulajdonképpen a stratégiai politikai irányzatot látná el. Így az államtitkárok és a miniszterek együttműködése révén kellene megteremteni talán azokat az együttműködési területeket, amelyek ma sok esetben a tárcák – részben érthető módon – egymással szemben való definiálása miatt elvesznek a tárcák közötti költségvetési küzdelmekben. Mondom, egy lehetőség; nem biztos, hogy jól fog működni – ez rajtunk áll, hogy ez hogyan működik. Ha nem jól végezzük a munkánkat, akkor nem fog jól működni; ha jól végezzük a munkánkat, akkor talán jól fog működni.

Egyvalami biztos: ami eddig volt minisztériumi szervezet, az nem jól működött. És ebben egyetértenek szakértők, egyetértenek adófizető állampolgárok, és megkockáztatom, hogy egyetértenek az országgyűlési képviselők is. Az elmúlt időszak minisztériumi szerkezete, úgy fogalmaznék, egyre inkább kifáradt. Ez a minisztériumi, ez a tárcarendszer egyre inkább a kormányzati érdek elveszését eredményezte. Most nem tudom eldönteni ezt a vitát – ez nyilván egy érdekes vita lenne –, hogy azért tűnt-e el az összkormányzati érdek a magyar kormányzati politikából, mert a kormány nem tudta meghatározni az összkormányzati érdeket és nem tudta érvényesíteni, vagy pedig azért tűnt el, mert a tárcaérdekek mentén széttöredezett és elporladt. Mi úgy gondoljuk, hogy az összkormányzati érdeket ez jobban meg tudja jeleníteni, vagyis a takarékoság és az átláthatóság mellett a másik szempont az, hogy ne töredezzon szét a kormányzati politika tárcaérdekekre, az összkormányzati érdek legyen a domináns, és ehhez képest természetesen jelenjen meg az egyes területeken az összkormányzati érdek. Az összkormányzati érdek pedig, úgy gondolom, nagyjából most közmegegyezésnek örvend.

Mi úgy gondoljuk, hogy egy erős Magyarországot kell ismét teremteni, Magyarországot ki kell vezetni abból a válságból, amiben most van. Ehhez alapvető strukturális reformokra van szükség. A központi közigazgatással már megkezdtük ezeket az átalakításokat és reformokat, és a jövőben, részben ahogyan itt vázoltam a felvezetőmben, részben pedig az élet más területein is, remélem, hogy előre tudunk haladni.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ahogy tehát megállapodtunk az elején, ez nem köteleesség, csak lehetőség, lehetőség a kérdést megfogalmazóknak a válaszadás utáni véleményének kifejtése, amit egyébként a szavazásnál amúgy is ki fogunk fejteni. Akinek tehát ilyen igénye van, Bárándy képviselő úr, Lamperth képviselő asszony, Gaudi képviselő úr... Igen?

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt: Elnézést, két kérdésre, Gaudi képviselő úr második körös kérdéseire és Harangozó Tamás képviselő úr kérdésére elfelejtettem válaszolni. Most akkor röviden válaszolhatok?

ELNÖK: Megkérem miniszterjelölt urat.

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt: Harangozó képviselő úr kérdésére: az önkormányzati törvény mellett van egy másik is, az országgyűlési választójogi törvény, ahol valóban ezt a módszert követjük. Az alkotmányügyi bizottság albizottságot fog létrehozni, és megvitatja ezt a tervezetet, miközben betérjesztettük azt a törvényjavaslatot is, de nem kértük a tárgyalását egyelőre, ahogyan mi képzelnénk el az Országgyűlés megválasztását.

Az önkormányzati választási törvénynél azért járunk el alapvetően másképpen – miközben az országgyűlési vita természetesen lehetőséget ad arra, hogy az önök szempontjait is megjelenítsék –, mert ősszel választások vannak, és viszonylag hamar meg kell hozni ezeket a szabályokat. Ami egyébként nem idegen, mert ha jól emlékszem, 1994-ben önök egyébként az ellenzék tiltakozása mellett ugyanígy keresztülvitték egy alapvető módosítást az önkormányzati törvénynek. Most a cél nem az, hogy az ellenzékét megsemmisítsük, hanem a cél az, hogy kevesebb önkormányzati képviselő legyen. És ehhez egyébként nem is lehet önmagában négy hónappal..., és sajnálom, hogy ennyire pesszimisták, hogy úgy gondolják, hogy az új önkormányzati törvény az önök megsemmisülését fogja okozni. Én ennél nagyobb optimizmusra bátorítom önöket; nem lehet tudni, hogy októberben melyik pártnak a népszerűsége éppen hogyan fog állni. És amúgy sem ilyennek látom alapvetően az önkormányzati választási törvényt; noha mint kormánypárti képviselő, természetesen tisztem megvédeni, de nem vagyok ebből a szempontból szakértő. Én úgy gondolom, az alapvető cél az, hogy kevesebb önkormányzati képviselő legyen. Ha nem ez lenne a módszerünk, akkor önök most arról tartanának sajtótájékoztatókat, hogy nem teljesítettük egyik alapvető választási ígéretünket. Úgy gondolom tehát, hogy alapvető cél, a választópolgárok felé teljesítendő alapvető kötelezettség, hogy ősszel már kisebb létszámú önkormányzati képviselő-testületek alakuljanak meg.

Az ügyészség kormány alá rendelésével kapcsolatban bátorkodtam a felfezetőmben – de ezek szerint nem voltam eléggé egyértelmű – megjegyezni, hogy fent kívánjuk tartani az ügyészség függetlenségét. Sőt még talán arra is utaltam, hogy ellentétben egyes pártok vádjaival – amivel nem személyeskedni akartam, csak többször találkoztam már azzal, hogy önök meg vannak róla győződve, hogy mi a kormány alá akarjuk rendelni az ügyészséget –, nem kívánjuk a kormány alá rendelni az ügyészséget.

Gaudi-Nagy Tamás kérdései. Az alkotmányellenes rendelkezések hatályon kívül helyezését az Alkotmánybíróság fogja elvégezni. Amennyiben beadványok vannak, és az Alkotmánybíróság úgy bírálja el, hogy ezek alkotmányellenesek, akkor természetesen az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezi, és akkor ezzel nekünk nem lesz dolgunk. Én nem venném át az Alkotmánybíróság hatáskörét ebből a szempontból.

A 2006. augusztus 20-ai, október 23-ai áldozatok kártalanításával kapcsolatos országgyűlési határozati javaslat a kormányra szabja ennek az ismérveinek a megállapítást, és ez értelemszerűen akkor valószínűleg a tárcához fog tartozni. Természetesen igyekszünk hatékonyan és gyorsan eljárni. Úgy gondoljuk, méltatlan az, amit az előző kormány tett ezekben az esetekben.

Cégfelszívódások ellen tervezünk-e kodifikációs lépéseket, illetve az előzetes letartóztatás reformját tervezzük-e? Az előzetes letartóztatás esetleges reformjával természetesen, amikor a büntető jogszabályok átvizsgálását folytatjuk, akkor majd annak koncepciója jegyében át fogjuk gondolni ezt is. Cégfelszívódásoknál pedig csak részben jelent, azt hiszem, a kodifikáció segítséget, de amennyiben erre vonatkozóan vannak javaslatok, amelyekkel tudjuk segíteni ennek a megakadályozását, akkor nyitottak vagyunk természetesen.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Visszatérünk az előbbi részhez. Schiffer, Lamperth, Bárándy és Gaudi képviselőtársaink kértek szót. Schiffer András az első a sorban.

Vélemények, hozzászólások

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak annyit az önkormányzati választási törvénnyel kapcsolatban, hogy persze, nem tudjuk, októberben milyenek lesznek az erőviszonyok; lehet, hogy mi fogjuk megnyerni a választást, és nekünk fog kedvezni ez a törvényjavaslat, ha hatályba lép, persze. Egy dolog viszont látszik, hogy ha ezt így az Országgyűlés elfogadja, az legalábbis nem a sokszínűséget és az arányosságot fogja szolgálni, és a különböző városi civil szervezetek mindenképpen kárvallottjai lesznek ennek a típusú létszámcsökkentésnek.

Egyetlen dologra szeretnék reflektálni azzal kapcsolatban, amit miniszterjelölt úr elmondott. Amennyiben van készség a kormányzatban, hogy az új jogalkotási törvény kodifikációjánál külföldi példákat a közösségi részvétel intézményesítésével kapcsolatban átvegyen, ebben állunk rendelkezésükre. Abban egyetértünk, hogy a '87-es jogalkotási törvény csak szólamokat tartalmazott. Mi azt szeretnénk, hogy legyen komoly közjogi következménye annak, ha az egyeztetési folyamatokat a jogalkotó nem tartja be. És természetesen azt is örömmel vennék, ha a 2006-os meglehetősen szerencsétlen lobbitorvény kicsit arrébb kerülne a magyar jogrendszerből.

Köszönöm.

ELNÖK: Lamperth Mónika!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Azt, hogy az alkotmányügyi bizottság és az ön kapcsolata, illetve miniszterként az ellenzékkel való kapcsolata hogyan alakul, ön ezt nyilván végiggondolta – én is végiggondoltam. És azt gondoltam, hogy ha most már nem frakcióvezető, nem kell Orbán Viktor öklének a szerepét eljátszani, akkor kicsit nagyobb elegancia talán hasznosabb lenne és jobban működne. De hát én azt látom, hogy az ellenzék és különösen kitüntetett szerepben a Magyar Szocialista Párt cikizése az eszköztárban marad. Mi ezt természetesen tudomásul vesszük, ezt csak vegye egyfajta személyes megjegyzésnek.

A kérdésekre adott válasznál az alkotmány dolgában ön vagy nem akarja megmondani nekünk most, hogy mi az, ami a szűk műhelyekben fő a kondérban, vagy még nagyon kevés elgondolás van erre nézve. Én azt gondolom, minden törvényre igaz, amit most mondok, de az alkotmányra különösen, hogy az, hogy várjuk a szakértői csoport javaslatát, ez teljesen lehetetlen. A szakértői csoportra borzasztó nagy szükség van, de kell megrendelést adni. Én azt gondolom, hogy például az önkormányzati reform tekintetében egy nagyon precíz megrendelést kell adni, hogy mi a politikai szándék.

Én mondjuk, szívesen tekinteném a magasabb színvonalú közszolgáltatások és nagyobb garanciák, a magasabb színvonalú közszolgáltatási cél kijelölését. Most már én ellenzékben vagyok, nyugodtan kimondhatom, hogy amikor kormányon voltunk, az akkori pénzügyminiszterrel azért nem tudtam tárgyalni tovább bizonyos pontnál az önkormányzati reformról, mert ott az volt a célkitűzés, hogy olcsóbban működjön az önkormányzati rendszer. *(Dr. Salamon László: Láttuk, erre rájöttünk.)* Egyébként én már mint célkitűzést sem tudom elfogadni, melyet egyébként a közszolgáltatások színvonala is tartalma, ami a legfontosabb ebben a rendszerben.

Azt sem tartom elfogadhatónak, célravezetőnek az állampolgárok szempontjából, hogy mi az, amit el tudnak látni, vagy nem tudnak ellátni és majd ezt a polgármesterek megmondják. Szerintem ennél magasabb ambíciókkal nyugodtan indulhat egy kétharmados

többséggel rendelkező kormányzati oldal. Mint ahogyan újra az asztalra tenném majd szívesen, hogy az önkormányzatok törvényességi ellenőrzése vagy felügyelete, ami egy félreértés okán került az asztalra és én tiltakoztam. Nem azért, mintha egyébként ördögtől valónak tartanám, hogy itt legyen valamilyen szigorúbb ellenőrzési rendszer, de ezt akkor valóban végig kell beszélni azokkal, akikre ez tartozik, mert én egyébként sokhelyütt látom azt, hogy az önkormányzatok visszaélnék a rájuk ruházott bizalommal és olyan lépéseket is tettek, amelyeknél az államnak az állampolgáraiért viselt felelőssége kell, hogy valamilyen eszközzel bírjon. Egyébként azt sem tartom ördögtől valónak, ha az állami szerepvállalást valamelyik területen erősíteni akarja. Ez az én személyes véleményem. Szerintem az a, nem szívesen használom azt a szót, de mégis szokták néha mondani, hogy neoliberális felfogás, hogy az állam ereje kritizálendő, sose gondoltam ezt, sose vallottam ezt a nézetet. Az államnak nagyon komoly funkciója és felelőssége van az állampolgárok iránt, ezért is gondolom azt, hogy ha a területi államigazgatásban erősíteni akarnak, ott a puding próbája majd az evés lesz, én önmagában ezt nem tartom ördögtől valónak.

A régió és megye dolgában fogunk még sokat vitatkozni, nem akarok erről semmit mondani.

Végezetül az, hogy az alkotmánymódosítás irányairól, az új alkotmány célkitűzéseiről, ambícióiról semmit nem akar elárulni, és azt gondolja, hogy szakértői javaslatok alapján kell erről tárgyalni, ezt a szocialista párt nem tartja elfogadhatónak, ennek alapján nem tudjuk támogatni az ön alkalmasságát. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy Gergely!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Bocsánat, elnök úr. Egy kérdésre nem kaptam választ, ez az, hogy a rendszerváltás előtti államigazgatásban végzett tevékenység beszámít-e a közszolgálati viszonyba vagy sem, amivel nem értett egyet Répássy úr, és azt kérdeztem, hogy készülnek-e ilyen módosításra. Az is válasz, ha nincs válasz. Bocsánatot kérek, elnök úr, csak ezt el akartam mondani.

ELNÖK: Bárándy Gergely!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én úgy gondolom, bár elnök úr felhívta arra a figyelmet, hogy a szavazatok önmagukban kifejezik a véleményt a meghallgatással kapcsolatban. Úgy gondolom tekintettel arra, hogy ez a jegyzőkönyv a nyilvánosság számára megismerhető, ilyenkor egy képviselőnek kötelessége nyilvánvalóvá tenni azt, hogy miért szavaz igennel vagy miért szavaz nemmel.

Nagyon egyetértek miniszterjelölt úrral abban a vonatkozásban, hogy a szakmákkal, érdekképviselőkkel, szakmai szervezetekkel, jogalkalmazókkal egyeztetni kell és az ő véleményüket meg kell hallgatni. Megjegyzem csendben vagy nem is annyira csendben, hogy jó lett volna ezt a középértékes büntetékiszabást és a három csapás törvényjavaslat betervezése és hamarosan elfogadtatása előtt ugyanúgy megtenni.

Ugyanakkor azt is gondolom, hogy a választópolgárok önöket választották meg, önöket hatalmazták fel a kormányzásra, nem pedig a szakmai szervezeteket, és törvényhozóként önök mint előterjesztők, illetve a kormányzati többség fog dönteni abban, hogy végül is milyen konkrét jogszabályokat fogad el az országgyűlés mondjuk a bírósági szervezetek átalakításával kapcsolatban vagy éppen a büntető törvénykönyv módosításával kapcsolatban. Éppen ezért úgy hiszem, hogy legalább a főbb irányvonalakról tudunk valamit miniszterelnök-jelölt úr, miniszterjelölt úrtól – másodszer követtem el ezt, esküszöm, nem szándékosan – hallani, hogy mégis mik ezek. Természetesen nem azt kérdezem, hogy

konkrétan hány megyei elnök lehessen az OIT tagja, de mondjuk olyan szinten, hogy az OIT létét indokoltnak tartják-e vagy megszüntetni tartják indokoltnak. Úgy gondolom, ilyen szinten legalábbis jó lett volna választ hallani talán még egy picit nagyobb részletességgel is.

Szeretném azt kiemelni, hogy az a szakmai bizottság, amely gyakorlatilag bár számát tekintve nem új a büntető törvénykönyv, de egy új általános részt fogadott el az országgyűlés, és az a bizottság, amely ezt kidolgozta, az Orbán-kormány idején került felállításra. 10 évet dolgozott ezen a módosító javaslaton egy kifejezetten szakmai bizottság. Úgy gondolom, hogy aki ráadásul a vezetésével meg lett bízva akkor, Györgyi Kálmán volt legfőbb ügyész úr, végig részt vett a bizottság munkájában, az ő észrevételei, javaslatai bekerültek ebbe az előterjesztésbe, tehát ez egy megalapozott törvénymódosító javaslat. Nem tudom és nem értem, hogy miért kellene ezen most egyébként változtatni, miért kellene egy újabb bizottságot felállítani arra, hogy egy ettől eltérő, gyökeresen más büntető törvénykönyvet fogadjon el? Ugyanúgy kiemelném itt, hogy miniszterjelölt úrtól nem hallottunk olyan konkrétumot a szigorításon kívül, ami egy picit nagyobb fogódzót adott volna a vonatkozásban, hogy konkrétan meg tudjuk ítélni a konkrét büntetőpolitikai programot.

Azt meg külön kiemelném, hogy az országgyűlési határozati javaslatuk vonatkozásában adott válasza kifejezetten nem győzött meg engem. Előrevetve azt és én azt gondolom, ez is hangsúlyos, hogy Navracsics Tibor miniszterjelölt urat személyében alkalmas és felkészült embernek tartom, programjának egy részét konkrétumok hiányában nem tudom megítélni, ami pedig kiderült, annak voltak és vannak olyan elemei természetesen, eljárások gyorsítása, stb., amivel egyet tudok érteni, azonban annak sarokpontjaival nem. Ezért fogok a magam részéről nemmel szavazni, ami elsősorban is nem a személynek, hanem a programnak szól, köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Mielőtt Gaudi-Nagy Tamás szót kapna, kérem, hogy legyenek tekintettel az időmúlásra, arra, hogy még számos napirendi pontot kell megtárgyalnunk, és hamarosan itt lesz Pintér Sándor is. Gaudi-Nagy Tamás!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én igazából hiányolok válaszokat egyrészt. Kérem miniszterjelölt urat, hogy ha lehet, próbálja pótolni ezeket. A végrehajtási eljárás kapcsán nem kaptam választ arra, hogy a jogalkotói eszközök. Itt azért elhangzik, hogy óriási együttműködési rendszerek, kétharmados többség, óriási erő, valóban egy nagy erő, hát akkor tessék használni ezt az erőt arra, hogy a végrehajtási eljárásban egy gyökeres reformot végrehajtsanak, mert enélkül mind a szabályozás, mindpedig a végrehajtás területén óriási bajok vannak.

Az ítélezés gyorsítása kapcsán se meggyőző az a válasz nekem, hogy majd az OIT elintézi. Itt állami jogalkotói feladatok vannak és szervezéstechnikai, pénzügyi feladatok vannak.

A közvetítési eljárásról egyáltalán nem hallottam semmit, hogy az állam kívánja-e szorgalmazni a közvetítési eljárások elterjedését, egy új jogi kultúra létrehozását a mindennapi pereskedések helyett, elektronikus ügyvitelre vonatkozó szabályok mögött is igazából a feltételek megteremtése, egy állami feladat áll.

Nem kaptam választ az egyablakos rendszer bevezetésére vonatkozó felvetésre sem, ami nemcsak a 2006. augusztusi és őszi áldozatok jóvátétele témaköre, de egy szabályozástechnikai dolog, hogy akar-e az állam egy emberbarát állam lenni, hogy amikor mondjuk, több alakulathoz tartozó rendőri egység gázol át a tüntetőn, akkor ne kelljen egy hosszú, sokéves tortúrába bocsátkoznia.

Nekünk konkrét javaslataink vannak, csak furcsa számomra, hogy tényleg, egy ilyen nagyon komoly felkészültséggel rendelkező, egykor ellenzéki, most már kormányrúdhhoz közelítő pártszövetség miért nem rendelkezik kristálytisza elképzelésekkel ezekről a

kérdésekről. Jól hangzik az nekünk persze, hogy várják a javaslatunkat a cégfelszívódások tárgyában, előzetes letartóztatás intézménye tárgyában reformjavaslatokat, de hát mi szívesen látnánk ezeket a javaslatokat, és utána tudnánk megtenni a konstruktív észrevételeinket.

A felvidéki magyarok kárpótlása azért az állampolgári törvény elfogadása kapcsán meg a nemzeti összetartozásról szóló törvényjavaslat tárgyalása kapcsán egy szimbolikus, nagyon komoly ügy. Százezer magyar embert telepítettek ki, leszármazóik és az áldozatok a mai napig is jóvátétel nélkül vannak; azt gondolom, itt valamit üzeni kellene nekik ebben a körben.

S végül, de nem utolsósorban az alkotmányozás tárgyában engem Lamperth Mónika sem nyugtatott meg abban, hogy egy megrendelést kellene adni az alkotmányozásra: ez tipikusan tükrözi a Szocialista Párt felfogását az alkotmányozásról; ugye, a sztálinista alkotmányt is ilyen megrendelésre készítették. De azért a „szakértői csoport megbízása” című megoldás sem nyugtat meg. Számunkra az lenne az igazi, ezt mindig elmondjuk, most is elmondom, hogy a történeti jogfolytonosság helyreállítását célzó, civil, igenis, nagyon komoly civil kezdeményezések léteznek Magyarországon, amelyek már nagyon kristálytisztá koncepciókkal bírnak arra, hogy az alkotmányozást milyen irányba lehetne elvinni, akár az államforma kérdését is megnyitva mint szabad vitalehetőség. Tehát ebbe a civil szervezetek bevonását hiányolom a miniszterjelölt úr részéről, és számomra is persze kérdés, hogy valóban van-e itt is esetleg már egy kész koncepció, ne adj’ isten, már egy alkotmánytervezet, vagy valóban csak most kezdődik az egész előről.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterjelölt úr, ha kíván röviden reflektálni, arra még van lehetőség. Előre megmondom, hogy nem adok több szót senkinek, utána határozni fogunk.

Dr. Navracsics Tibor reflexiói

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt: Tisztelt Bizottság! Tekintettel arra, hogy bebizonyosodott, hogy restanciám van, mert valóban vannak olyan területek, amelyekről nem beszéltem, egy pár mondatot, tényleg csak két-három mondatot hadd mondjak.

Lamperth Mónika képviselőtársam ismételt kérdésére, mert azt mondta, hogy nem válaszoltam az alkotmány kérdésére valójában, illetve nem kielégítő módon: ha irányokat kell fogalmazni, akkor én azt mondanám, hogy természetesen a parlamentarizmus és a demokrácia mint alapvető irány – nem tudom, ezt érti irányon? –, ha ilyen értelemben, akkor igen. De most tényleg nem tudnám lebontani, hogy egyébként a kormány, miniszter, a végrehajtó hatalmi ág és a törvényhozó hatalmi ág egymáshoz való viszonya pontosan hogyan lesz szabályozva. A parlamentarizmust jelzi az, hogy a törvényhozó hatalomnak primátusa van a végrehajtó hatalommal szemben. Alapvetően ugyanazokban az alkotmányos kategóriákban gondolkozunk, mint ahogyan eddig is gondolkoztunk, de ez az irányt jelenti. Tehát ha az irányban arra kíváncsi, hogy akarunk-e más, akár társadalmi, akár hatalmi berendezkedést bevezetni, mint ami ma Magyarországon van, akkor azt mondom, hogy nem; a jelen, a demokrácia és a parlamentarizmus értelmezési keretében mozog a dolog. Tehát ha megrendelés esetleg lesz, akkor a megrendelés csakis ilyen irányban fog elhangzani.

Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam kérdéseit megválaszolni, illetve hiányérzeteit eltüntetni csak részben fogom tudni nyilvánvalóan. A felvidéki magyarok kárpótlása ügyében természetesen utána kell nézni, és természetesen ami a magyar állam kötelezettsége, azt teljesíteni kell. De azért azt tudni kell, hogy ez jelentős mértékben költségvetési kérdés is. S attól félek, hogy súlyos költségvetési kérdés. Megnyitunk ezzel egy olyan újabb kérdést

esetleg, de most nem tudok itt határozott választ mondani, amit aztán nem tudunk megnyugtatóan lezárni. De meg kell nézni ezt az egyezményt.

Az egyablakos rendszer ha az ügyintézés egyszerűsítését jelenti, akkor azon leszünk. De maga a helyzet is bonyolult, hiszen amennyire én tudom, még perek vannak folyamatban ezekben az esetekben. De természetesen az a célunk, hogy azok az emberek, akik retorziót szenvedtek, igazságtalanul, akár a személyi épségük sérült, lehetőleg már további retorzióknak vagy hányattatásnak ne legyenek kitéve a hatósági ügyintézés során.

A közvetítési eljárásról, úgy gondolom, ez valóban jó. Itt a népszerűsítés lenne alapvetően a feladat. Nyilván ki kell találnunk, hogy hogyan lehet felhívni a figyelmet arra, hogy ez egy jobb és egyszerűbb megoldás.

S ami a végrehajtást illeti, ahogy én tájékoztam, nekem mindenki azt mondta, hogy ez egy rendkívül bonyolult és rendkívül érzékeny kérdés. A hivatalban lévő bírák is azt mondták, hogy éppen a helyzet bonyolultsága miatt és a helyzet mögött lévő tényezők bonyolultsága miatt óvatosan kell eljárni. Mindenesetre az valóban célunk, hogy a végrehajtási eljárás egyrészt gyorsabb, másrészt átláthatóbb és abszolút korrupciómentes legyen. Ez irányba kívánunk lépni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Mielőtt szavoznánk, két helyettesítést kell ismertetnem: Bárándy Gergely képviselő úr Harangozó Tamást, Kovács Ferenc képviselő úr pedig Vinnai Győzöt helyettesíti. Tehát teljes létszámban vagyunk jelen.

Szavazás a miniszterjelölt támogatásáról

Megkérdezem a bizottság tagjait, ki támogatja a miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését. Aki tehát támogatja, azoknak a szavazatát vesszük most számba. *(Szavazás.)* 19 támogatás van. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 5-en ellenzik. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an tartózkodnak.

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés alkotmányügyi bizottsága tehát 19 igen szavazattal, 5 ellenszavazat és 3 tartózkodás mellett a miniszterjelölt úr kinevezését támogatja. Köszönöm szépen a megjelenést. *(Taps a Fidesz és a KDNP részéről.)* Köszönjük szépen.

Sajnálattal veszünk búcsút a bizottság egykori tagjától; ez vonatkozik az államtitkárjelölt urak közül Répássy államtitkárjelölt úrra is, aki azért ma még itt marad, remélem, a további bizottsági ülésen. *(Derűltség.)* Köszönöm szépen.

Nem tartunk szünetet, csak felfüggesztjük az ülést a miniszterjelölt úr és kíséretének távozásáig. *(Rövid szünet. – A napirendi ponthoz meghívottak távoznak a teremből.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglaljuk el a bizottsági ülés folytatásához szükséges létszámban a helyeket. Van nem egészen tíz percünk a következő meghallgatás kezdetéig. Három újonnan érkezett javaslatról van szó.

A nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényjavaslat (T/39. szám); döntés bizottsági módosító indítvány benyújtásáról

A nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényjavaslat – magyarul a Trianon-törvény – 1. §-ához elfogadnánk egy kiegészítést, amely itt a bizottságban is felmerült egyébként: „Az Országgyűlés elismeréssel emlékezik meg mindazokról, akik nem magyar emberként vállaltak szolidaritást a magyarsággal.” Ezt a kiegészítést bizottsági módosító indítványként kell beadnunk; Schiffer képviselő úr volt egyébként a javaslattevő.

Kérdezem, kik támogatják ezt a módosítást. *(Szavazás. – Látható többség.)* Úgy látom, megkapta a többséget; akkor ezt benyújtjuk.

A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi

LXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/27. szám); döntés bizottsági módosító indítvány benyújtásáról

A következő: a közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtéséről szóló – tudjuk, miről van szó – törvényjavaslatához az előterjesztő egy bizottsági módosítást szeretne, ha elfogadnánk. Ez több javaslatot foglal magába; végigvezeti a törvényen azokat a szerinte zavart okozó kifejezéseket, amelynek elhárítása csak bizottsági módosító indítványként lehetséges. Kérdezem, kik támogatják ezt az indítványt. *(Szavazás. – Látható többség.)* Köszönöm.

Az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló törvényjavaslat (T/35. szám); döntés bizottsági módosító indítvány benyújtásáról

Az állami vagyonnal kapcsolatos képviselői indítvány módosító javaslata a 8. § kiegészítését javasolja. Tanulmányozhatták képviselőtársaim. Amennyiben egyetértenek vele, akkor bizottsági javaslatként beterjesztenénk. Kik értenek egyet vele? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez is megkapta a többséget.

Nem kezdünk bele a következőbe, megvárjuk Pintér urat. Utána van még egy napirendünk a kormánytisztviselőkkel és az OIT-tag megválasztásával kapcsolatban. Három jelölt van, őt is meg fogjuk választani a három jelölt közül.

Pár percig felfüggesztem a bizottság ülését. *(Rövid szünet. – Dr. Pintér Sándor és munkatársai megérkeznek a terembe.)*

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

Folytatjuk, tisztelt képviselőtársaim, a bizottság ülését. Kérem, hogy mindenki foglalja el a helyét.

Szeretettel köszöntöm Pintér Sándor miniszterjelölt urat és a kíséretében megjelent Kontrát Károly államtitkárjelölt urat, képviselőtársunkat. Nem olvasom fel és nem ismertetem a bizottság előtt a miniszterjelölti meghallgatással kapcsolatos házbizottsági állásfoglalást, hiszen a bizottság ezt már két órával ezelőtt hallotta, ezzel nem húznám az időt.

Elsőként a miniszterjelölt úrnak adnám meg a szót, és aztán jönnek a hozzászólások, kérdések, aztán ő válaszol, ezt követően határozunk. Parancsoljon, miniszterjelölt úr!

Dr. Pintér Sándor expozéja

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm a lehetőséget, hogy önök előtt is el tudom mondani a Belügyminisztérium következő időszakának a várható felépítését és a felépítés alapján a várható feladatokat.

Ahhoz, hogy a kérdéseket feltegyék, nélkülözhetetlen, hogy ezt az új felállást megismerjék. Ennek keretén belül első része, hogy a Belügyminisztérium ismételten működni fog. A Belügyminisztérium egyik fő területe az önkormányzati terület lesz, a fegyveres szervezetek és testületek közül ide fog tartozni a büntetés-végrehajtási intézet. Továbbra is ide fog tartozni az Országos Rendőr-főkapitányság, a Katasztrófavédelmi Hivatal, és kiegészül két területtel, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálattal és az Alkotmányvédelmi Hivatallal. Azt gondolom, ez az a terület, ami itt elsősorban a bizottság munkáját érdekelheti. Természetesen bővül egy másik területtel, az építéshatósági kérdésekkel. Azt remélem, hogy ennek is meg fogunk tudni felelni megfelelő szakemberekkel, megfelelő apparátussal tudunk tovább működni.

A Belügyminisztérium e területein, amelyek a fegyveres testületekhez, önkormányzatokhoz tartoznak, már rendelkezünk Kontrát Károly államtitkárjelölt úrral tapasztalatokkal, hisz 1998 és 2002 között ez a Belügyminisztérium feladatai közé tartozott, és úgy gondolom, akkor is megfeleltünk a kihívásoknak, megfeleltünk az elvárásoknak.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy ezt elmondhattam, és várom kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előző helyzethez hasonlóan kérdezem, hogy számba vegyem, ki kíván kérdezni. *(Jelzésekre:)* Elsőként Gaudi-Nagy Tamás jelentkezett, neki adom meg a szót.

Kérdések, hozzászólások

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterjelölt úr, az emberi jogi bizottságon másféle verzióban találkoztunk, és némi méltatlan körülmények között nem tudtam kérdéseimet teljeskörűen feltenni, mivel kapcsolódik az alkotmányügyi bizottsághoz.

ELNÖK: Elnézést, de miniszterjelölt úr a hivatali teendői közé az alkotmányügyi bizottsághoz tartozó feladatokról szól, általános kérdésekről nem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nem, általánost nem kívánok természetesen feltenni, és rendvédelmi kérdéseket kifejezetten nem. Kezdeném talán azzal, hogy miniszterjelölt úr még miniszterjelöltsége időszakában nyilatkozott a 2006. őszi témakörrel, ami idetartozik. A 2006. őszi rendőrterrorral kapcsolatos ügyekben nagyon szerencsétlen nyilatkozatot tett álláspontom szerint, amikor azt mondta, hogy a belügyi vizsgálat nem szükséges, majd az ügyészség kivizsgálja az ügyeket, plusz még azt is mondta, hogy nem gondolja azt vagy nem feltételezi azt, hogy Gergényi Péter felelős lenne a szemkilövetésekért, egyéb tömeges rendőri jogsértésekért.

Azt kérdezem tisztelettel, miután tudjuk, hogy az ügyészségek érdemben minden feljelentést lesöpörtek már, és menthetetlen módon, elvtelenül védték a rendőri állományt és a rendőri vezetőket, különösen a katonai ügyészségek, fenntartja-e a miniszterjelölt úr ezt az állítását. Mert ha fenntartja, akkor ez lényegében Balsai úr munkáját fogja ellehetetleníteni, hiszen neki miniszterelnöki biztосként az lesz a feladata, hogy vizsgálta ki, belügyi belső vizsgálat útján, minden más eszközzel, mi történt 2006 őszén. Ez az egyik kérdésem.

Szeretném feltenni azt a kérdést, hogy belügyminiszter-jelölt úr ismeri-e és olvasta-e a következő köteteket 2006 őszén: a Civil Jogász Bizottság jelentése; Embervadászat utasításra, Kormos Valéria; illetve nincs itt most nálam, de a Túlkapások című, Bodoky Tamás által jegyzett kötet.

Harmadsorban a kérdésem, hogy a 2006. őszi tömeges rendőri jogsértésekben részes rendőri vezetők felelősségre vonása és szervezetből való eltávolítása vonatkozásában milyen stratégiával rendelkezik, különös hangsúllyal a még állományban levőkre, illetve a már leszereltekre, eltávozottakra, mint például Gergényi Péter.

A kérdésem negyedik sorban az, hogy 2006. őszi áldozatokkal találkozott-e már miniszterjelölt úr, jogsértettekkel; ha nem, akkor kíván-e a jövőben találkozni velük – ebben szívesen segítünk –; illetve találkozott-e, konzultált-e jogvédőkkel, és ha nem, akkor kíván-e a jövőben találkozni jogvédőkkel, akik megosztanák ebbéli tapasztalataikat, álláspontjukat.

Más területre kanyarodva: a szabálysértési jog a miniszterjelölt úrhoz fog tartozni. A szabálysértési jog eszközét az elmúlt nyolc évben kifejezetten durva, önkényes jogkorlátozás céljára használta a Gyurcsány–Bajnai-rendszer. Alapvető jogokat korlátoztak, gyülekezési jogot, egyesülési jogot. Az a tiszteletteljes kérdésem, hogy kíván-e szabályozástechnikai eszközökkel élni ennek érdekében, jogalkotóként tulajdonképpen, hiszen kormányrendeleti síkra tartozik több alkotmányellenes rendelet, például a 2007-es, passzív engedetlenségről szóló kormányrendelet, amellyel több száz tüntetőt hurcoltak már meg és ítélték el, miközben a szakma egybehangzó véleménye szerint alkotmányellenes a norma; három éve soron kívüli eljárásban van az Alkotmánybíróság előtt, és nem született döntés. Illetve itt van a lex Gárda rendeletek kérdése, amellyel az öltözködést illetően abszurd módon olyan rendeletet léptettek

hatályba, hogy mondjuk, ha egy szervezetet, az „öltönyös emberek egyesületét” felosztatják, akkor innentől kezdve egyetlen képviselő sem ülhetne jogsértés látszata nélkül, ha ilyen öltönyben jelenik meg. Azt gondolom tehát, hogy ez egy alkotmányellenes jogszabály.

Röviden összegezve: a szabálysértési szabályrendszer reformját tervezi-e belügyminiszter-jelölt úr, különös tekintettel tehát az alkotmányellenes szabályok hatályon kívül helyezésére? Illetve a szabálysértési jogot illetően más területen is rengeteg anomália van, csak egyet-kettőt emelek ki. A perújítás intézménye jelenleg egy fogyatékos jogorvoslattal működik. A perújítást elutasító határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, szemben a büntetőeljárással, ami teljes abszurditás, hiszen sok ilyen ügyet éltünk meg nemzeti jogvédőként, hogy gyors eljárásban elítélik a tüntetőt, később sikerül beszerezni felvételeket, bizonyítékokat, és egyszerűen a bíróság nem ad lehetőséget a perújításra.

Egy másik rendkívül méltánytalan helyzetre szeretnék rávilágítani, ez az ügyvédi kart érinti. Nagyon sok meghurcolt, akár gárdista, bármely tüntető esetében, ha sikerült a felmentést, a megszüntetést elérni, akkor a jelenlegi rendszerben a büntetőeljárással szemben védői díjat nem kap a meghatalmazott védő. Ami teljesen méltánytalan helyzet, hiszen ezek az ügyek többnapos, több tárgyalási napos, nagyon kemény, emberi jogi tudást is feltételező munkát jelentenek.

Itt is felteszem a kérdést: a gyülekezési jog területén nagyon káros, nagyon komoly problémákkal terhes, politikavezérelt gyakorlat honosodott meg a rendőrségnél. Lényegében a gyülekezések jóváhagyása és felosztatása tekintetében mindenkori kormányzati szempontok játszottak szerepet az elmúlt nyolc évben. A kérdésem miniszterjelölt úrhoz: ezzel a gyakorlattal kíván-e gyökeresen szakítani, ideértve, hogy azon emberekkel is, akik ezeket végrehajtották, és kíván-e folytatni ebben olyan gyakorlatot, hogy a civil jogvédők és nemzeti jogvédők vagy bármilyen jogvédők becsatornázását ebbe a folyamatba kívánja-e, egészen akár odáig elmenve, hogy egy tüntetés helyszínén a jogvédő ne csak mint egy jogsegély-szolgáltató legyen jelen, hanem a rendőrség és a tüntetők közötti közvetítőként legyen jelen. Nagyon sok esetben egyébként ezt spontán módon sikerült sikeresen elérni, de ez csak egyfajta helyszíni ad hoc megoldás volt. *(Dr. Morvai Krisztina érkezik az ülésterembe.)*

A véleménynyilvánítási szabadság körében tennék fel kérdést. Ennek lényege az, hogy a rendőrszakszervezetek, amelyek a rendőrség keretében működő rendőri állományt képviselik, akár sok esetben sajnós a rendőri vezetők visszaéléseire kell hogy figyelmet irányítsanak. Van egy rendőrszakszervezet, a TMRSZ, amely jelenleg komoly meghurcolás alatt van. Tudom, hogy konkrét ügyre konkrét választ nem kérhetek, nem is kérek. Csak egyszerűen utalni kívánok rá, hogy előfordult az még ebben a Gyurcsány-Bajnai-rendszerben, hogy elítéltek rendőr-szakszervezeti vezetőt azért, jelen esetben Szima Juditot bujtogatás miatt, mert ő annyit mondott, hogy nem szabad bűncselekményt megvalósító parancsot végrehajtani a rendőröknek; magyarul csupán figyelmeztette a rendőrségi törvény betartására a rendőri állományt. Ebben tehát kíván-e változtatni a munkája során?

A választójog, a választások felügyelete, úgy sejtem, önhöz fog tartozni. Ezért ebben a körben kérdezem, hogy a választási visszaélések erőteljesebb megelőzésére, szankcionálására kíván-e hangsúlyt helyezni, különösen tekintettel arra, hogy 2002-ben is ön volt a belügyminiszter, s akkor bizony számtalan választási csalásra került sor. Többek között ezért nem tudta folytatni az Orbán-kormány a munkáját; számtalan eset történt, láncszavazások, odaszállítások szavazások. Ezek egy célzott rendőri stratégiával igenis kiszűrhetők lennének, legalábbis minimalizálhatók lennének ezek a választási visszaélések.

Végül, de nem utolsósorban pedig arra szeretnék rákérdezni, hogy a kormányprogram kiemelten utal arra, hogy a szélsőségeket fel kívánják számolni. Nem tudom, mit ért, mit kell értenünk szélsőségek alatt; mi a Magyar Szocialista Párt és az SZDSZ munkásságát tekintjük szélsőségesnek. Például szélsőségesnek tekinti-e olyan magyar hazafiak tevékenységét, akik a gátakon vagy éppen a falvakban mentenek meg, védenek meg magyar embereket? Jelesül az

Új Magyar Gárda Mozgalom tagjaira gondolok, akik nem a feloszlatott szervezet tagjai, hanem egy új, be nem jegyzett civil szervezet mintegy támogatóiként működnek. Ebben kívánja-e a jogtalanság talaját folytatni, alkotmányellenes utat járni, vagy ezzel szakítva, az egyesülési jog szabad kibontakozását kívánja biztosítani országunkban?

Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, mielőtt megadnám a szót, köszöntjük Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő asszonyt, aki természetesen állandó meghívottja minden bizottságnak, így a mi bizottságunknak is.

Felváltva adnék szót, most akkor a kormánypárti oldalról Szakács Imre következik.

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az április 11-i, 25-i választásokon az állampolgárok, választópolgárok a Fidesz-KDNP-szövetségnek, politikai riválisaink minden erőlködése ellenére alkotmányozó többséget biztosítottak a parlamentben, tehát megvan a kétharmados lehetőségünk. A kormányprogram erre ki is tért, és Orbán Viktor miniszterelnök-jelölt úr jelezte is, hogy ezzel a lehetőséggel, ezzel a felhatalmazással élni is fogunk. Ön mint belügyminiszter-jelölt, milyen alkotmánymódosító javaslatokat fog előterjeszteni vagy a kormányülésen javasolni, hogy bekerüljön? Tehát van a Belügyminisztériumnak az alkotmányozással, az új alkotmányozással kapcsolatban olyan javaslata, amely belekerülhet? Ez lenne az egyik kérdésem.

A másik pedig, hogy a megyei védelmi bizottság elnökeként nagyon jó kapcsolatokat ápolunk a büntetés-végrehajtási intézményekkel, akár Sopronkőhidával, akár a győri bv-vel. Az ottani dolgozók, vezetők is érdeklődtek, ezt én továbbítanám, hogy mi a belügyminiszter-jelölt úr álláspontja az elítéltek mobiltelefon-használatával benn a bv-n belül vagy az úgynevezett „intim szobák” létrehozásával? Elindulunk-e azon az úton, mint ami Latin-Amerikában van, hogy a drogbárók a börtönön belül ezeknek az eszközöknek a használatával tovább irányítják a bünszervezetet, vagy pedig van egy olyan irány, ami a büntetés-végrehajtás intézetén belül az elítéltek számára egy nagyon szigorú büntetés-végrehajtást helyez kilátásba?

Nekem ezek lennének a kérdéseim, köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen, Lamperth Mónika képviselő asszony!

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az első mondatomat a teremben ülő képviselőtársaim már ismerik, ezért önnek szinte tájékoztatásul mondom, hogy a Magyar Szocialista Párt álláspontja szerint az ellenzék nincs koalícióban, és különböző véleményünk van különböző ügyekben, nincs egységes ellenzéki vélemény. Ezért szeretném azt leszögezni, hogy a 2006 őszén történeteket a Magyar Szocialista Párt nem tartja rendőrterrornak, az agresszív csöcseléknek a randalírozásától kellett megvédeni a fővárost, és sajnálatos módon néhány rendőr törvénytelenéget követett el. Sajnálatos módon jó néhányan megsérültek, velük együtt érzünk, de ezt a megközelítést, hogy rendőrterror volt, az MSZP nem fogadja el.

Három rövid kérdésem van. Az első: miniszterjelölt úr a kistérségi önkormányzati együttműködésről, a kistérségi rendszer kialakításáról miként gondolkodik? Kívánja-e folytatni azt, hogy az önkormányzatok térségi együttműködését ösztönözzön fogja az új kormány, és hogy az alkotmányos, illetve önkormányzati reformban ennek a szintnek szánnak-e valamilyen funkciót?

A kormányprogram nem igazít el ebben a kérdésben, mert kistérségről ugyan van szó, egy neutrális mondat van, amely nem mondja sem azt, hogy jónak tartja ezt, sem azt, hogy nem, egyszerűen tényként említi, ezért fontos lenne, hogy miniszterjelölt úr mit mond erről.

Második kérdésem önkormányzati és közigazgatási hivatallal függ össze. Az elmúlt időszakban, előző kormányok alatt volt példa arra is, hogy az önkormányzati ügyekért való miniszteri felelősség és a közigazgatási hivatal különvált, és volt példa arra is, hogy együtt volt. Az én tapasztalatom azt mutatta, hogy hasznos, ha együtt van, hiszen az önkormányzatokkal való foglalatosságnál ez mintegy eszközrendszer működtethető. Információt ad, eszköz a miniszter kezében. Azzal, hogy szétválasztja az új kormány ezt a két területet, ezt az eszközt az önkormányzatokkal kapcsolatos feladatokért felelős belügyminiszter kezéből kiveszi. Hogyan próbálják ezt majd pótolni, hogyan lesz ez a kormányzati együttműködésben?

Harmadik kérdésem olyan kérdés, amit feltettem az előbb Navracsics miniszterjelölt úrnak is, és amelyre kétszeri rákérdezésre sem adott választ, Répássy leendő államtitkár úr mondata, mely szerint nem lehet azzal egyetérteni, hogy a rendszerváltás előtt államigazgatásban dolgozók tevékenysége nekik beszámítson a közszolgálati jogviszonyba. Egyáltalán terveznek-e ilyet, mit gondol erről miniszterjelölt úr, hogy aki a rendszerváltás előtt az államigazgatásban dolgozott, az egy legális közszolgálati viszony vagy sem?

ELNÖK: Köszönöm, Papcsák képviselő úr következik.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én kifejezetten örülök, hogy olyan ember fogja reményeink szerint kezébe venni a közrend, közbiztonság kérdését, aki nagyon tapasztalt, és ezen a téren igen szép eredményeket tudott felmutatni az Orbán-kormány időszakában.

Kettő kérdésem lenne. Az egyik, hogy a kormányprogramban is megjelent, hogy körülbelül 3000-3500 új rendőr bevonására kell sort keríteni ahhoz, hogy az emberek biztonságosabb környezetben éljenek. Azt szeretném megkérdezni miniszter úrtól, hogy ugye nem csak a szegény sorsú vidéken, hanem a főváros egyes kerületeiben is. Így például Zugló képviselőjeként mindennaposan azt tapasztaljuk, hogy naponta törnek be lakásokba, mindennap egy betörés van, és naponta két járművet lopnak el ebben a kerületben. Ez a XIV. kerület, önnek nem kell bemutatni, hiszen a pályáját itt kezdte, ebben a kerületben. Azt szeretném kérdezni, mennyire tervezi azt, hogy egy körzeti megbízotti rendszer kerüljön kiépítésre, hiszen nagyon pozitív példák mutatják egyébként Zuglóban is, hogy ott, ahol ilyen típusú kollégájuk dolgozik, nagyon hatékonyan és közvetlenül tud kapcsolatot tartani az ott élőkkel, ott lakókkal. Ha tartósan ott él abban a környezetben, akkor megismeri az ott lakókat, mindennapos kommunikatív viszony alakul ki az ott élőkkel, illetőleg könnyebb őt elérni. Ez lenne az egyik, a körzeti megbízott, illetve Budapest közbiztonsága.

Itt érinteném a hajléktalanproblémát is, hiszen a turisták, a főváros lakói mindennap látják és elszenvedik. Mondhatom azt, hogy akár a frekventált területeken, akár itt Zuglóban is egyébként, a parkokban élnek emberek. Ezen a területen mit lehetne tenni? Mert ezekkel az emberekkel foglalkozni kell, és nem éréktelen, hogy akár közegészségügy, közbiztonság szempontjából hogyan néz ki a városunk, ezekkel az emberekkel valamit tennünk kell.

A másik: együtt dolgoztunk ezen a kérdésen, és a 2002-2006-os országgyűlési ciklus alatt én magam terveztem a magyar nemzeti katasztrófaalap felállításáról szóló országgyűlési határozati javaslatot, amit a szocialisták akkor – Lamperth miniszter asszony, gondolom, emlékszik rá – háromszor szavaztak le. Nincs Orbán-kormány, amely ne katasztrófahehlyezettel kezdene. Talán mindenki emlékszik, hogy amikor hatalomra kerültünk 1998-ban, akkor is ezzel kellett szembesülnünk, és most is ilyen helyzetben vagyunk. Tervezik-e a magyar nemzeti katasztrófaalap felállítását, illetőleg az ezzel kapcsolatos kodifikáció megkezdését,

illetve hogyan kívánják ezt a katasztrófahelyzetet orvosolni, ami ebben az országban, úgy látszik, sajnos mindennapos, minden hónapossá vált?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Schiffer képviselő úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterjelölt úrhoz lenne néhány kérdésem. Az egyikben, a 2006. őszi rendőri-állami fellépésekkel kapcsolatban Gaudi képviselő úr már megkérdezte, amit meg kellett. Nekem olyan kérdéseim lennének, hogy azért a történet nem egészen 2006 őszen kezdődött. 2003. január-februárjától kezdve folyamatossá vált az előző kormány idején, hogy különböző politikai rendezvényeket, legyenek azok érdekvédelmi szervezetek, szélsőjobboldali szervezetek, vagy éppen az LMP összejöveteleit politikai cézzalal megghiúsították, szétverték. Több esetben bíróság, ombudsman kimondta ezeknek a jogellenességét. Azt kérdezem tisztelettel, tervezi-e a leendő belügyminiszter, hogy ezeket a jogellenes fellépéseket kivizsgálja. Merthogy legalábbis beszédes, hogy 1989-2003 között nem volt annyi probléma a gyülekezési törvénnyel, mint 2003-at követően, és feltehetően nem a rendőrök alkalmasságáról szólnak ezek a problémák.

A következő kérdésem: miként értékeli a '98-2002 közötti represszív büntetőpolitika eredményeit vagy éppen eredménytelenségeit? Kérdezem továbbá, mit gondol a leendő miniszter úr arról, hogy a kormányprogram a közbiztonsággal kapcsolatos anomáliák és jogos félelmek kapcsán nem mulasztja el megemlíteni, hogy ezek betudhatók az elkövetők jogainak a túlzott védelmének is, illetve megemlékezik a kormányprogram a folyamatosan javuló börtönviszonyokról. Kíváncsi vagyok, hogy ezt ugyanígy látja-e a leendő miniszter úr.

Mit gondol a tömeges rendőri igazoltatásokról, az indokolatlan közterületi igazoltatásokról? Mit gondol a rendőri fogdák visszaállításáról, ami sajnálatos módon fölmerült az utóbbi hetekben?

Mi a koncepciója a leendő belügyminiszternek az áldozatvédelem területén? Hiszen mint hallhattuk, az áldozatvédelem a Belügyminisztérium fennhatósága alá kerül. És például a családon belüli erőszakkal kapcsolatban van-e elképzelése a leendő rendészeti miniszternek?

Ami pedig a rendészeti szervezetrendszerrel illeti, arra vagyok kíváncsi, a leendő belügyminiszter úr mit gondol a rendőrök karkedvezményes nyugállományba vonulásáról, illetve ennek és a rendőri munka színvonalának az összefüggéséről. Illetve tervezik-e azt, hogy a rendészeti munkába, főleg a mindennapokban, kistelephelyeken bevonnak szociális munkásokat, mediátorokat?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cser-Palkovics alelnök úr következik.

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egy rövid kérdés erejéig csatlakozom a Schiffer képviselő úr által részben már fölített kérdésre, ami a bv-intézményeken belüli létszámokra vonatkozik. Mi erről a véleménye? Illetve mi a véleménye miniszterjelölt úrnak a magánbörtönökről Magyarországon?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely következik.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Megkönnyítette a dolgom Schiffer képviselő úr, hiszen több olyan kérdést feltett, amelyre én is indokoltnak tartom, hogy a bizottság a választ megkapja. Mégis, talán két helyen pontosítanék és hozzátennék egy harmadikat.

Az áldozatvédelem, áldozatsegítés átkerül mint feladatkör a Belügyminisztériumhoz az Igazságügyi Minisztériumtól. Az a kérdésem ezzel kapcsolatban, hogy mi indokolja ön szerint ezt a változtatást. Mi indokolja azt, hogy az eddig jól működő Igazságügyi Hivatalt, ahol egyébként az áldozatsegítéssel egy konkrét külön osztály foglalkozott, megszüntetik? Illetve visszalépésnek tartja-e azt, hogy a komplexebb megközelítést most ismét felváltja ez a régi teória, miszerint is ez rendészeti vagy rendőrségi kérdés, nem pedig ennél több?

A bv-intézetekkel kapcsolatban én konkrétan fogalmaznék. A kormányprogram kifejezetten a luxusbörtönök kifejezést használja. Úgy gondolja-e leendő miniszter úr, hogy ezek valóban luxusbörtönök? Kívánja-e ezeknek a színvonalát csökkenteni? Illetve a jövőben, ha új büntetés-végrehajtási intézeteket tervez, akkor ennél rosszabb színvonalú, szándékoltan rosszabb színvonalú börtönöket kívánnak-e létrehozni? Valóban luxuskörülménynek tartja-e ma azt az elhelyezést, ahogy az elítéltek a bv-intézetekben a mindennapjaikat töltik? Egyetért-e, ha jól emlékszem, Lázár frakcióvezető úr válaszával e vonatkozásban, hogy a megoldás az, hogy majd összehúzzák egy kicsit magukat az elítéltek? Lehet-e ezt ilyen sommásan elintézni?

Az elmúlt időszakban fölmerült többször problémaként az, hogy a rendőrségről jegyzőkönyvek és más dokumentumok szivárogtak ki. Kíváncsi vagyok, miniszterjelölt úr mit kíván tenni ennek a gyakorlatnak a megakadályozása érdekében. Mert feltételezem – és erre nem is kérdezek rá –, nem ért egyet azzal, hogy ilyen történik a rendőrség épületeiben.

Végezetül, ez nem kérdés, egy megjegyzés: előre elnézést kérek, amennyiben nem tudom végigvárni miniszterjelölt úr válaszait. Sajnálatos módon egy korábban egyeztetett megbeszélés kapcsán szakvizsgabizottság tagjaként kénytelen leszek elmenni az ülésről. Ez tehát nem a tiszteletlenség jele, hanem egy másik hivatalos kötelezettség.

Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Molnár Attila képviselő úr!

DR. MOLNÁR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az én helyzetem is egyszerűsödött, tisztelt miniszterjelölt úr, mert a kérdések nagy részét képviselőtársaim már feltették. Az előbb én is szerettem volna kérdezni a körzeti megbízotti hálózattal kapcsolatosan, a nyugdíjjal, illetve bérrel kapcsolatos anomáliákról, amelyet tartalmaz a nemzeti együttműködés programja is; illetve a bv-intézetek kapcsán is lett volna kérdésem, de ezek mind elhangzottak. Részben Schiffer András képviselőtársam érintette azt, amit még szeretnék megkérdezni, ami nem hangzott el.

Miniszterjelölt úr a napokban, ha jól láttam a híradásokat, a Polgárőr Szövetség tanácskozásán vett részt. Erre szeretnék rákérdezni a polgárőrségek, illetve az egyéb olyan civil szervezetek kapcsán, amelyek hasonló feladatot látnak el. Komáromban például, ahol én lakom, ott egy nemzeti lovas őrségnek egy alegysége is működik, és hasonló feladatokat látnak el; idegenforgalmi látványosság is, de elég komoly polgárőri feladatokat is ellátnak. A jövőben mire számíthatnak ezek az egyesületek, milyen támogatásra? Az új kormánynak mi az elképzelése ezzel kapcsolatosan?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba alelnök úr következik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Azt tapasztaltuk, hogy az elmúlt nyolc esztendőben, de leginkább 2006 óta a rendőrség nem egészen minden esetben az alkotmányos feladatait látta el, hanem kicsit politikai kézi vezérléssel működött a dolog. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Nem kicsit, nagyon!)* Igen, általában nagyon, bizonyos csoportokkal szemben. Ezen a gyakorlaton kíván-e

változtatni, illetve visszatér-e a rendőrség működése az alkotmányos mederbe a következőkben?

A másik kérdésem arra vonatkozik, hogy Magyarországon nagyon elszaporodtak az úgynevezett maffiajellegű bűncselekmények, tehát a szervezett bűnözői csoportok tevékenysége, egyrészt a drogkereskedelem kapcsán, a másik része pedig elsősorban a vidék lakosságát sújtja: a cigánymaffiák megjelenése, amiről egyre többet hallunk. Tervezi-e, van-e koncepciója ezeknek a felszámolására?

Nagyon fontos másik dolog, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom kezdettől fogva a programjában alappillérnek tekint, a vidéki közbiztonság javítása. Ezen belül, ami leginkább sújtja a vidéki kis falvak lakosságát, tervez-e a kis bűncselekményekkel kapcsolatosan fellépést? Amelynek a társadalomra veszélyességi foka kicsinek tűnik, ellenben az elszaporodottságuk miatt és a vidék élehetlensége miatt ez nagyon fontos dolog lenne. Ezek elsősorban falopások, terménylopások, és egyéb más olyan lopások, amelyeket igazából nem vett komolyan a rendőrség, és ezeket a feladatokat igyekeztek lerázni, illetve törvényileg is jegyzői hatáskörbe kerültek bizonyos dolgok, a jegyzőnek pedig nyilván nincs arra eszköztára, hogy nyomozó hatóságként lépjen föl. Ezeket tehát igyekezett minden hatóság lerázni magáról eddig.

Aztán kíváncsi lennék arra, hogy a rendőrök fellépésével kapcsolatosan tervez-e valamiféle változást, hiszen az elmúlt nyolc esztendőben azt láttuk, hogy az emberekben megingott a bizalom a rendőrség iránt. Terveznek-e ebben valamiféle olyan intézkedést, amellyel sikerülhet ezt helyreállítani? Illetve egy olyan alapvető ellentmondást láttunk a rendőrség fellépésében, hogy abban az esetben, amikor demonstrálókkal, tüntetőkkel kellett fellépni, akkor a legalapvetőbb emberi jogi normákat sem vették figyelembe, ugyanakkor a bűnözőkkel szemben viszont túltengtek az emberi jogok, és állandóan ezekre hivatkozva a rendőrség sok mindent mulasztott. Ebben az egyenlőségjelet nem láttuk, illetve teljesen egyenlőtlen volt a fellépés. Ezzel kapcsolatban tervez-e valamilyen változást?

A büntetés-végrehajtással kapcsolatban is már sok mindent megkérdeztek itt, de amit mi alapvetően nem jó dolognak tartunk, az az, hogy jelen pillanatban egy elítéltnak a tartása 8-9 ezer forintba kerül, ami iszonyatosan nagy összeg, a költségvetést terheli. Ezzel kapcsolatban az önfenntartó börtönök irányába terveznek-e valamifajta elmozdulást azzal, hogy valami termelő munkát is tudjanak benn végezni, amivel olcsóbbá tudnák tenni a büntetés-végrehajtás rendszerét?

A másik dolog az új börtönöknél - mivel a magánbörtönök már felmerültek, ez is egy kérdésem lett volna -, hogy ebben mi a koncepciója, illetve hogy tulajdonképpen ezeket a börtönöket már úgy neveztük, hogy wellnessbörtönök, ezekben terveznek-e szigorítást? Éppen egyik képviselőtársam kérdezte meg, hogy az intim szobák alkalmazása szélesebb körben nem biztos, hogy megfelelően hat az elítéltek nevelésére, ha mindenféle jogokat megkapnak.

Egy teljesen más jellegű kérdésem is lenne. Azt is ismertette miniszterjelölt úr, hogy építésügyi feladatokat is a minisztériuma fogja ellátni. Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy folyamatosan hatalmas bevásárlóközpontok épülnek az országban. Nyilván egy ilyen bevásárlóközpont nagyon rossz hatással van a magyarországi kis- és középvállalkozókra, az ő tevékenységüket ezekben a térségekben gyakorlatilag ellehetetleníti. Miniszterjelölt úrhoz fognak tartozni a jövőben az építéshatósági feladatok, terveznek-e esetleg szigorítást a hatalmas nagy üzletközpontok építésével kapcsolatosan?

Aztán kiderült különösen az elmúlt négy esztendőben – és visszatérek kicsit a rendőrség munkájára -, a rendőri állomány kérdése. Azt láttuk, hogy a rendőri állomány egy része, tisztelet a kivételnek, mert hála Istennek vannak sokan, nincs teljesen tisztában – legalábbis úgy tűnt a fellépésük alapján – az alapvető emberi jogi normákkal, az alkotmányos normákkal. Terveznek-e valamiféle képzési rendszert arra a rendőrségen belül, hogy ezek

fokozottabban érvényesüljenek akár jogvédők bevonásával ezekben a képzésekben, hogy hallgattassék meg a másik fél is? Célszerű lenne egy ilyen képzési rendszert kialakítani.

Még egyetlenegy kérdés. Azt hallottuk a programban, hogy a kormány két hét alatt tervezi, hogy már látható jelei lesznek a kormány működésének. Szeretném megkérdezni, hogy a kormány megalakulásától számítva valóban lesz-e például a Nyírségben valami látható jele ennek a változásnak?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt továbbadnám a szót, örülök, hogy mindenható bizottságot képezünk, mert a rendészeti kérdések éppúgy szerepelnek a kérdések között, mint az emberi jogi kérdések. Természetesen nem akarom korlátozni, miniszterjelölt úr nyilván azokban a bizottságokban is megkapta azokat a kérdéseket, de próbáljunk koncentrálni a bizottság hatáskörébe tartozó kérdések szűkítésére.

Most pedig Dorkota Lajos képviselő úr következik.

DR. DORKOTA LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Gyüre alelnök úr ugyan már érintette, de tisztelettel kérdezném, hogy mi a véleménye a jelenleg hatályos szabálysértési törvényről, kezdeményezi-e ennek módosítását, mikor és melyik területén.

Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésekre:)* Steiner képviselő úr jelzett, még utána második hozzászólásra jelentkezett Schiffer és Gaudi képviselő úr, és Morvai Krisztina képviselő asszony is jelzett.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Három tárgykörben szeretnék feltenni kérdést. Az első: a sajtóban megjelent hírek szerint az új belügyminiszter tervezi visszaállítani a körzeti megbízott intézményét. Én emlékszem ennek az intézménynek a működésére még egészen fiatal koromból, mert személyesen ismert a körzeti megbízott, minthogy ez az egyik feladata is, ha lesz ilyen. De szeretném megkérdezni, hogy ha ez a sajtóhír igaz, akkor a körzeti megbízottak alkalmasságát, felkészítését, eszközrendszerét, illetékességüket, módszereiket milyen módon fogják megállapítani, milyen módon fogják őket felkészíteni, milyen jogszabályban kívánják rendezni ennek az intézménynek az újrabevetését? A körzeti megbízottak kikhez lesznek besorolva szakmailag, milyen kapcsolatuk lesz az önkormányzatokkal? – és sorolhatnám tovább a kérdéseket. Arra lennék kíváncsi, hogy ha lesz ez az intézmény, akkor ez hogyan fog működni.

A másik kérdésem, hogy a sajtóban szintén megjelent már, nem Dorkota képviselő úr, elnézést, másik képviselőtársam utalt a két héten belül látható közbiztonsági javulásokra. Nem ezzel összefüggően, de nyilvánvalóan oksági összefüggésben szeretném megkérdezni, hogy a kis tárgyi súlyú bűncselekmények esetében milyen új módszereket kívánnak bevezetni a feltárásában, az elkövető kilétének a megállapításában, a büntetőjogi következmények mértékének, gyakorlatának a kialakításában, és általában azzal, ami itt a társadalmi közbiztonsági érzést legjobban rongálja. Ez az úgynevezett, jogi szaknyelven kis tárgyi súlyú, de nyugodtan mondhatjuk a szegénységgel összefüggő bűnözésnek is. Ezekkel összefüggően mik lesznek azok az új módszerek, amelyben hatékony előrelépés várható?

Végül harmadik kérdésem kicsit visszautal a körzeti megbízottakra is egy bizonyos kontextusban. Nagyon helyes és a korábbi miniszterekkel is jó kapcsolatot tartó polgárőrszervezetek, és magam is, aki vezettem, széles kapcsolatot tartottam belvárosi szervezetekkel, hatékony és jó munkát végeznek. Az elmúlt időszakban megjelentek olyan sajtóhíresztelések – nem tudom, mi az igazságtartalma –, hogy a betiltott Magyar Gárda tagjai

be kívánnak lépni ezekbe a polgárőrszervezetekbe. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Miért ne léphetnének be?*) Az a helyzet, Gaudi képviselő úr és Morvai képviselő asszony, hogy most nálam van a szó, majd tetszenek jelentkezni, elnök úr megadja, és én is meghallgatom türelmesen önöket.

Az lenne miniszterjelölt úrhoz a tiszteletteljes kérdésem, hogy belügyminiszterként milyen egyeztetéseket kíván megvalósítani a polgárőrszervezetekkel, és ön szerint hogyan lehet azt a társadalmi célt elérni, hogy a polgárőrök továbbra is politikamentesen, a helyi polgárok élet- és vagyonviszonyait védendő társadalmi aktivitással működjenek közre, és ne legyenek eszközei olyan politikai megrendeléseknek, politikai attitűdöknek, ami az én ízléssel teljesen ellentétes, de gondolom, másokéval is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérem képviselőtársaimat, hogy egymás szavába ne vágjanak, és ha szót kérnek, megadom természetesen.

Most Morvai Krisztinának adom meg a lehetőséget.

DR. MORVAI KRISZTINA (Európai Parlament, független képviselők; Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Engem is érdekelnek a kisebb súlyú falusi, vidéki, a vidék életét tönkretévő, vagyon elleni, besurranásos jellegű, tipikusan terménylopásra irányuló bűncselekmények kezelésében várható újdonságok. Különös tekintettel, hogy jelölt úr mennyire taksálja a látencia mértékét, hogyan gondolja, mennyivel van ténylegesen több ilyen bűncselekmény, mint ami a statisztikákban megjelenik. Mert látjuk azt, hogy többek között a sértetteknek a minimális feljelentési hajlandósága miatt sokkal kevesebb ilyen bűncselekmény jelenik meg a statisztikákban, mint ami ténylegesen van. Ez annak köszönhető, hogy félnek a sértettek, nem mernek a hatósághoz fordulni. Hogyan lehet és hogyan kellene ezen változtatni? S külön dolog, mert ott általában nem kiszolgáltatott, idős tulajdonosok vannak, de mégis nagyon érinti a vidéket az erdőlopások problémája. Ez ellen hogyan próbálnak hatékonyabban fellépni?

S két másik bűncselekmény-típus, ami jellemző vidéken: az egyik az uzsora bűncselekmény, ahol rendkívül kiszolgáltatott emberek állnak a sértetti oldalon, nagyon sokszor cigány származású, roma emberek. Ismeri-e ezt a bűncselekménytípust miniszterjelölt úr? Illetőleg hogyan gondolja a fellépést ellene?

A következő bűncselekménytípus a nők elleni erőszakos bűncselekmények. Szintén nagyon látványos a nőkereskedelem, illetőleg a prostitúció, a prostitúcióra kényszerítés. Évtizedek óta élünk úgy ebben a városban, illetve ebben az országban, hogy az országúton, a VIII. kerületben, a különböző... Én arra kérem elnök urat, legyen kedves akkor az MSZP-s képviselőtársainkat is figyelmeztetni, hogy úgy kommunikáljanak, hogy végig tudjam mondani a kérdésemet!

ELNÖK: Meg szoktam tenni ezt, de van tárgyalás közbeni beszélgetésre lehetőség; ezt nem akarom megvonni senkitől.

DR. MORVAI KRISZTINA (Európai Parlament, független képviselők; Jobbik): De ez olyan hangos, hogy az odafigyelésben akadályozza a felszólalót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék a kérdést föltenni!

DR. MORVAI KRISZTINA (Európai Parlament, független képviselők; Jobbik): Tehát a nőkereskedelem és a prostitúció témakörével kapcsolatban kérdezem, hogy kívánnak-e esetleg határozottabb fellépést. Látjuk, hogy mind az országúton, mind a belvárosban, a VIII.

kerületben eléggé..., hogy mondjam, valószínűsíthető foglalkozású, kigyúrt, kopasz urak vannak a közvetlen közelségében ezeknek a kiszolgáltattott nőknek. Akarnak-e valamit e vonatkozásban tenni? Illetőleg a nemzetközi nőkereskedelemben is látjuk, hogy az áldozati oldalon igen sok nő van, Amszterdamtól kezdve igen sok európai nagyvárosban vannak nőkereskedelem áldozataiként nők. Elképzelhető-e a jelenleginél határozottabb fellépés e vonatkozásban?

Mi, akik ott voltunk 2006. október 23-án, miniszterjelölt úr, az 50. évfordulón a Fidesz rendezvényén, nagyon szomorúak voltunk, amikor azt hallottuk a sajtón keresztül, miszerint ön úgy ítélte meg, hogy Gergényi főkapitány úr nem követett el törvényteleniséget. Éppen ezért csatlakoztam a Közhatalom Jogsértettjei Egyesület tüntetéséhez, illetőleg figyelemfelhívó rendezvényéhez a Fidesz-székház előtt, ahol a Civil Jogász Bizottság jelentését küldtük el önnek. De sosem lehet tudni, a sors útjai kifürkészhetetlenek, lehet, hogy nem kapta meg jelölt úr, mindenesetre hoztam még egy példányt belőle. Szeretném megkérdezni, sikerült-e elolvasni, és hogy változott-e azóta a véleménye a helyzet megítélésében.

Számos más ügyben jogvédőként felléptünk, Gaudi-Nagy Tamás kollégám már beszélt arról, illetve Schiffer kollégám is, hogy a gyülekezési jog gyakorlatilag megsemmisült Magyarországon a szocialisták rémuralma idején. Totális diktatúrát alakítottak ki, ami úgy nézett ki, hogy ha valaki a véleménynyilvánítási szabadságát gyakorolta..., mert ugye egyéni mércéket állítottak föl – nekik a jogállamiságról az az elképzelésük, hogy ha X., Y. vagy Z...

ELNÖK: Nem akarom korlátozni a felszólalását, csak arra próbáljunk koncentrálni, hogy mi a mai ülés célja: a miniszterjelöltnek kérdéseket fölteni. Tehát az előadás formát nélkülözzük!

DR. MORVAI KRISZTINA (Európai Parlament, független képviselő; Jobbik): Én csak azt szeretném tudni, egyáltalán mennyire van miniszterjelölt úr tisztában azzal, hogy mikén mentünk keresztül jogvédőként, illetőleg tüntetőként.

ELNÖK: Én értem, csak a történeti tényállás teljes ismertetésétől tekintünk el.

DR. MORVAI KRISZTINA (Európai Parlament, független képviselő; Jobbik): Akkor hadd tegyem föl így a kérdést – amit én elmondtam volna, biztosan miniszterjelölt úr fogja elmondani –: mi a tapasztalata a gyülekezési jog gyakorlásáról, ennek emberi jogi kereteiről, illetőleg a rendőrség ezzel kapcsolatos fellépéséről az elmúlt években?

A következő kérdés: ismeri-e a Magyar Guantánamo című anyagot, amely szintén egy ad hoc jogászbizottságnak a DVD-je a Hunnia-ügyben megvalósult botrányos és az ötvenes évek ÁVH-jára emlékeztető nyomozati cselekményekről. Amennyiben nem, akkor én ezt most szeretném önnek átadni, és megkérni, hogy tekintse meg. *(Átadja dr. Pintér Sándornak. – Dr. Pintér Sándor: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönöm. Schiffer képviselő úr jelentkezett ismételt felszólalásra.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, rövid leszek. Először is, elnök úr, lenne egy ügyrendi megjegyzésem, és utána egy kérdésem még a miniszterjelölt úrhoz, amire Morvai Krisztina hozzászólása ihletett.

Az ügyrendi megjegyzésem csak annyi, hogy miközben szimpatizálok azzal, amit Gyüre képviselőtárs fölvetett a bevásárlóközpontokkal vagy éppen a rendőrök emberi jogi képzésével kapcsolatban – olyannyira, hogy ez utóbbinak bizony van alkotmányjogi relevanciája is –, nagy tisztelettel azért azt szeretném jelezni, hogy a maffia az maffia,

függetlenül attól, hogy az elkövetők származása, etnikai hovatartozása milyen. És jó volna, ha az Országgyűlés munkájában mellőznénk azokat a megjegyzéseket, amelyek alkalmasak egyes társadalmi csoportok stigmatizációjára. Köszönöm szépen. S jelzem, hogy egyébként utoljára Morvai képviselő asszony is úgy tudott beszélni különböző bűncselekménytípusokról, hogy mellőzte az ilyen típusú megjegyzéseket.

A kérdésem a miniszterjelölt úrhoz annyi – és ez kapcsolódik Morvai Krisztina kérdéséhez, meg az áldozatvédelemhez, ami itt már többször előjött –, hogy nagyon magas a látencia az erőszakos nemi bűncselekmények esetén, méghozzá azért, mert sok ok mellett a kutatók azt szokták elmondani, hogy magának a rendőrségnek a hozzáállása akkor, amikor valaki áldozatként, sértettként jelentkezik, olyan, hogy leginkább arra sarkallja az áldozatokat, hogy ne keressék meg a rendőrséget, ne mondják el a velük esett sérelmet. Van-e elképzelése a leendő belügyminiszternek arra – ez részint szintén visszautal a rendőri képzésre, és egyáltalán, hogy a rendőri munkába a civil szaktudást miként tudnák bevonni –, hogy alkalmassá, érzékennyé tegyék a rendőri apparátust arra, hogy megfelelő méltányossággal bánjanak az ilyen jellegű bűncselekmények áldozataival?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi Tamás jelentkezett még egy kérdésre.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget, és még egyszer ez úton szeretném kiemelten megköszönni elnök úrnak a rendkívül korrekt ülésvezetését. Az emberi jogi bizottságban szerzett rossz élményeket ez most teljes mértékben orvosolja számomra, és köszönöm, hogy másodikkörös kérdésre is kaptam lehetőséget.

Szeretném még megkérdezni miniszterjelölt úrtól, hogy a rendőrség szervezeti rendszerében kíván-e változtatásokat eszközölni, tehát a hatékonyabb bűnüldözés, bűnfelderítés érdekében, hiszen itt azért jelentős átalakulást igényel az elmúlt nyolc év diktatórikus gyakorlata. És idézni szeretném Hende Csabát, aki ugyan most honvédelmi miniszterjelöltként kerül meghallgatásra más bizottságnál, de ő maga mondta azt, hogy a rendőrség olyannyira elaljasodott, olyannyira alkalmatlanná vált a feladatára, hogy egy teljesen újat kell szinte létrehozni. Ebben az új szervezeti rendszerben, ha ilyenben gondolkodik, gondolkodik-e például az Európa húsz országában jól működő csendőrség modelljében, amely a vidék közbiztonságának egy hagyományos és sikeres kezelési eszköze?

A Készenléti Rendőrség, amely az elmúlt időszak – Rebisz néven pláne –, a szocialista Gyurcsány-korszak egyik terroreszköze volt, nagyon sok sebet okozott az embereknek. Nagyon jól tudjuk, most már vannak olyan beszámolók, vannak olyan feltáró vallomások rendőröktől, hogy ők bizony sportot üttek abból, hogy ki tud több szemet kilőni. Sőt mi több, tudunk, ismerünk olyan embereket, akik már vállalják a nyilvánosságot is, büszkén vállalják, hogy ők szemeket lőttek ki. Tehát kíván-e különösen nagy erővel fellépni annak érdekében, hogy ilyen emberek azonnal száműzettek legyenek, a nyilván törvényes keretek között lefolyó eljárást követően, de azonnal száműzettek legyenek az állományból? Több száz feljelentés érkezett rendőrökkel szemben 2006. őszi cselekmények kapcsán, de későbbi erőszakos állami fellépés kapcsán is tüntetőkkel szemben, és nagyon csekély számban, tíz alatti számban ítélték csak el rendőröket, és egyetlenegy esetről tudunk, amikor el is tiltották, amikor hivatalvesztéssel, illetve lefokozással eltávolították a testületből a rendőrt, a szemkilövő rendőrt; míg ezzel szemben Szima Juditot, a Tettekezés Magyar Rendőrség Szakszervezet vezetőjét, aki véleménynyilvánítási szabadságát gyakorolva képviselte az elnyomott kisrendőrök érdekeit, őt például úgy ítélték el, hogy hivatalvesztésre vagy lefokozásra ítélték és pénzbüntetésre.

Rá szeretnék kérdezni a rendőrség felszerelése kapcsán, hogy kívánja-e folytatni azt a gyakorlatot miniszterjelölt úr, vagy remélem, szakítani kíván ezzel a gyakorlattal, hogy még

az Európai Unió szabályait is kijátszva, izraeli vízágyúkat szerzett be a Gyurcsány-hatalom annak érdekében, hogy a tüntetőket megrendsabályozza, és több milliárd forintot költött kifejezetten tüntetők elleni harcmodorra való képessé tétel céljából a rendőrség számára. Kívánja-e áthelyezni esetleg a súlypontot a tömeges bűnözés, valódi közrendvédelmet fenyegető bűnözés elleni harcra, például terepjárókat a rendőröknek, hogy a fatolvajokat az erdő szélén vagy a rét szélén el tudják fogni, mert jelenleg több esetet tudunk, hogy ezért nem tud a rendőr ezért intézkedni, mert nem tud a sárba bemenni a fatolvaj után a kis személyautójával.

Közrendvédelmi területen több felvetés volt, Steiner képviselőtársunk felvetette a polgárőrség gondolatát, mely valóban kiváló eszköz, hogy a közrendvédelmet biztosítsák a civil emberek. Vajon miniszterjelölt úr azt gondolja-e, hogy aki valaha volt vagy adott esetben a Gárda Mozgalom tagja, részt vehet vagy nem vehet részt, vagy miért ne vehetne részt – inkább így teszem fel a kérdést –, miért lenne korlátozott az egyesülési jogának gyakorlásában más személyekkel szemben? Ne adj Isten, vagy adj Isten, miért ne vehetnének részt cigány emberek is ilyen jellegű egyesületekben, akik adott esetben akár bűncselekményt követtek el korábban, de úgy tűnik, jó útra lépnek?

A szomszédfigyelő program kapcsolódik a civil közbiztonság témaköréhez. Szomszédfigyelő program beindítását tervezi-e miniszterjelölt úr? Említette a civil bizottság ülésén miniszterjelölt úr, hogy van ez a Szem mozgalom, ami a kilencvenes évek elején indult állítólag ön szerint, de azóta nem látjuk. Nagyra nyílt szemekkel keressük, de nem látjuk ennek a mozgalomnak a nyomát. Nagyon szükséges volna, ugyanis az egymásra figyelő lakóövezetek... (Elnök: Képviselő úr, a kérdést!) Igen... A szomszédfigyelő program beindítását vagy dinamizálását egyáltalán tervezi-e miniszterjelölt úr?

Végül pedig a büntetés-végrehajtás körében tervezi-e annak az áldatlan állapotnak a megszüntetését, ami jelenleg az előzetes letartóztatásban tartott személyekkel szemben kirívóan hátrányos megkülönböztetést eredményez a büntetés-végrehajtási intézetben egyébként szabadságvesztését letöltőkkel szemben? Olyan esetek fordulnak elő, mint például Budaházy György esetében, hogy fél évig nem látta a napot. Olyan időpontokban vitték egyórás sétára, hogy véletlenül se lássa a napot, és egyéb méltánytalanságok sorozatát lehet említeni. Jelenleg az előzetesben lévők, akiket nem ítélték el, akikkel szemben az ártatlanság vélelme fennáll, sokkal méltánytalanabb és elviselhetlenebb körülmények között tartózkodnak a bv-intézetekben, mint az elítéltek. Ezen kíván-e változtatni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több hozzászólás, jelentkezés nem volt, megadom a szót miniszterjelölt úrnak a válaszadásra.

Dr. Pintér Sándor válaszai

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem vagyok egyszerű helyzetben, mert ha összesítem a kérdéseket, úgy tűnik, mintha a Belügyminisztérium a későbbiekben teljes komplexumával felfogná Magyarországot a bíróságtól a polgári élet legegyszerűbb helyzetéig, de igyekszem megfelelő válaszokat adni a feltett kérdésekre, olyanokat, amelyek, úgy gondolom, mind az ország, mind az önök meglegedésére szolgálnak.

Legelőször is felmerült a legfontosabb kérdés Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr felvetésében, 2006. Ennek keretén belül legelőször is azt szeretném, ha egészen pontosan megnéznénk, hogy mit mondtam, mert sajtón keresztül idézték a szövegemet, és úgy gondolom, hogy az nem a valós szöveg; nekem van erről felvételem, nagyon szívesen rendelkezésre bocsátom. Ez a felvétel gyakorlatilag úgy kezdődik, hogy felteszik a kérdést, hogy én követtem-e el közösen kvázi bűncselekményt Gergényivel együtt, mert közös cégben

vagyunk vele. Eléggé nehezen megfogalmazott kérdés volt, és kategorikus választ tudtam adni, mert senkivel nem követtem el semmilyen bűncselekményt.

A második részében volt az a kérdés, hogy „a bűncselekményt elkövető Gergényivel szemben”. Először is szeretném elmondani, hogy akkor még senki nem állapította meg, hogy Gergényi bűncselekményt követett el. Ha elkövette tábornokként ezt a cselekménysorozatot, amelyet a törvény valamilyen módon szankcionál, azt vagy az ügyészség nyomozó hivatalánál, vagy a katonai ügyészségen kell vádirat javaslatával a bírósághoz benyújtani, és a bíróságnak ítélni. Itt kifejezetten arról volt szó, hogy bűncselekményt követett-e el. Én ezt nem vagyok jogosult megítélni.

Ugyanakkor egyetértek vele maximálisan, képviselő úr, hogy a 2006-os eseményeket vizsgálják ki. Ennek egyik letéteményese az önök bizottságának elnöke, Balsai képviselő úr. Egyet tudok hozzátenni, hogy a Belügyminisztérium területéhez tartozó fegyveres szervek birtokában lévő valamennyi bizonyítékot, valamennyi könyvet, műveleti naplót, rádiófelvételt, telefonfelvételt, ami ezzel kapcsolatos, azt a Balsai képviselő úr által vezetett bizottságnak hiánytalanul át fogjuk adni, hogy egyértelművé váljon ezeknek a cselekményeknek a felderítése és megítélése. Tehát szeretném azt, hogy egyértelmű legyen, én mint a Magyar Köztársaság leendő belügyminisztere, a jogot tartom elsősorban iránymutatónak, a magyar alkotmányt és a magyar jogrendet. Ennek a jogrendnek a betartásáért és betartatásáért felelek. Én magam be fogom tartani és be fogom tartatni azokkal a szervezetekkel, melyeket, ha önök is hozzájárulnak és a kormányban kinevezést kapok, akkor alárendelnek. Ezt mindenképpen szeretném elmondani.

Az a tévéfelvételekből valóban jól látható, hogy itt rendőrszakmai hibák egészen biztosan történtek, ez nem kérdés. Tehát a tömegoszlatás módszere, és ahogy itt is megfogalmazásra került sok tekintetben, a gumilövedékkel célzottan emberekre történő lövés teljesen más. Más szakmai szabályok vonatkoznak a tömegoszlatásra, és e szakmai szabályok keretébe nem fér bele, amikor egyes emberek valamilyen előre meg nem határozott célból történő kiválasztással különféle célzott lövéseket adnak le.

A rendőri vezetők eltávolítása. Én úgy fogalmaztam meg más bizottságok előtt is, és ez az ars poeticám, hogy alkalmas vagy nem alkalmas. Aki alkalmas, a törvényeket betartja, megfelelő módon vezeti a csapatát, kérem szépen, annak semmi félnivalója nincs, természetesen a rendőrségben tovább fog szolgálni. Az, hogy a rendőrség „elaljasodott” – szó szerint idézem képviselő urat -, én ezt a rendőrök védelmében már most mondom, hogy nem tudom elfogadni. Azt, hogy a rendőrség teljes egészében elaljasodott, ilyen nincs. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Hende Csabát idéztem.)* Akárki mondta, nem aljasodott el a rendőrség. Bizonyára vannak, akik törvénytörő tevékenységet folytattak, azok ellen büntetőeljárást fogunk folytatni, akik szabálysértést, fegyvelemsértést követtek el, azok ellen eljárást fogunk folytatni, de, kérem szépen, vegyük figyelembe, itt 40 ezer emberről van szó, aki esküjének, hivatásának megfelelően cselekszik, és én ezért a 40 ezer emberért kiállok, ezt szerettem volna itt elmondani.

Az áldozatokkal találkoztam-e? Igen, találkoztam áldozatokkal. Találkoztam áldozatokkal, s kicsit előrerohannék a kérdések során, és itt egybevenném a 2006-os cselekményeknek egy másik felvetését, amely úgy volt megfogalmazva, hogy a csőcselékkel szemben alkalmazták a rendőrök. Kérem, itt történt egy hiba, egy szakmai hiba. Voltak olyanok, akik a törvényt be nem tartva, a törvények megsértésével tevékenykedtek, és voltak olyanok, akik ünnepltek, és az ünneplőket és azokat, akik törvények megszegésével tevékenykedtek, valamilyen módon a rendőrség nem akadályozta meg, hogy egy csoporttá alakuljanak. Akkor ez már egy problémát jelentett rendőri szempontból is, társadalmi szempontból és egyéb szempontból is. Meg kell találnunk a módját, hogy az ünneplők jogait megvédjük, a későbbiekben is, és meg kell találnunk azt, hogy a rendbontók ellen meg rendőrileg vagy pedig más eszközökkel eljárjunk.

S itt van egy felvetés is, hogy a későbbiekben legyen kapcsolat – azt hiszem, Schiffer képviselő úr mondta – a tüntetők és a hatóság között. Kérem, megvan a lehetősége jelenleg is, jogszabályi lehetősége van. Lehet, hogy rosszul alkalmazták ezt a jogszabályt, de a tüntetésnek saját rendezőinek kell lenni. A rendezők egyik kiemelt tagjának akár a rendőri vezetési ponton is helye van, hogy lássa, hogy az általa vezényelt tüntetés azon keretek között marad, amelyeket ő szabott meg, amelyeket a törvények lehetővé tesznek, vagy ezen túllépnek. Én tehát továbbra is szeretném, ha ez a rendszer nemhogy fennmaradna, hanem megerősödne. De azt természetesen nem tudjuk megcsinálni, hogy egy vezetési ponton több rendező legyen, mint ahány parancsnok vagy vezető. Meg kell találni azt az optimális helyzetet, amikor a megfelelő kapcsolat a jól felkészült, szakmailag támadhatatlan rendőri vezetéssel és a tüntetők célkitűzésének megfelelően fog zajlani.

S természetes az is a számomra, hogy ha a tüntetés olyan cselekményekbe csap át, ami egy középületnek az elfoglalása, felgyújtása, vagy valamilyen módon bántalmazás történik, azt a lehető legkeményebb rendőri eszközökkel meg kell akadályozni.

Én tehát azt gondolom, hogy a demokrácia része az, hogy a közösség, a többség törvényeket hoz, és ezeket a törvényeket mindenki betartja. És a Belügyminisztériumnak egyik fő feladata az, hogy ezeket a törvényeket betartsa és betartassa. Én tehát mindenféleképpen szeretném ezt a harmóniát megtartani.

A gyülekezési jog '89-ben született, és nagyon sok támadás érte. Támadás érte, hogy a rendőrségre van bízva az, hogy van vagy nincs; nagyon szűk az a keret, amikor meg lehet tiltatni, összesen két esély van rá. De kérem, '89 óta működik! És amikor lehetőség volt arra, hogy valaki ezen szűkítsen, mindig volt, aki azt mondta, hogy nem, kérem, szépen, hagyjuk ezt, ki fogja magát forni; ez a '89. évi III. törvény, ugye?

Hatékonyabb bűncselekmény-felderítés; ezt a kérdést Gaudi-Nagy Tamás úr a második körben tette fel. Egyetértek vele, hatékonyabbnak kell lenni. A nagyobb hatékonyság egyik záloga a technikai felszerelés, képzés. Megnézzük, hogy a technikai felszerelésben esetlegesen mennyire maradtunk el az európai uniós fejlődéstől és gyakorlattól, és ezeket mindenféleképpen pótolni kell.

A képzési rendszerünk, azt gondolom, hogy jó, ugyanakkor vannak a képzési rendszernek egyes hiányosságai. Gondolok itt különösen a kisebbségek kezelésére a rendőrség területén; gondolok arra, hogy a megfelelő felkészültség, a törvényes felkészültség minden alkotmányos területen meglegyen.

Az áldozatokkal való kapcsolattartás is nagyon nagy kérdés, és ez több helyütt felmerült, ez pedig az, hogy miért kerül a Belügyminisztériumhoz az áldozatok védelme. Kérem szépen: ott kezdődött. Senkinek nem jutott eszébe az áldozatok védelme. 1998-2002 között a Belügyminisztériumnak, a belügyminiszter munkatársainak volt az elsődleges felismerése, hogy ne védjük már annyira a bűnelkövetőket, most már nézzük meg, hogy az áldozatokkal mi van. Az áldozatvédelem hivatalosan, belügyminisztériumi és rendőrségi kezdeményezésre a Belügyminisztériumban jött létre. Rácsatlakoztunk egy civil szervezetre, a Fehér Gyűrű szervezetre, amelynek a közreműködését, ha jól tudom, a mai napig is fenntartották, és jelenleg is működik a Fehér Gyűrű szervezet. Erre a tevékenységre szükség van.

Többször elhangzott itt a szélsőségek felszámolása. Én ezt a kifejezést jogilag nem tudom értékelni. Én azt tudom értékelni, hogy valaki törvényt sért, jogszabályt sért vagy nem sért törvényt és jogszabályt. Lehet jobbra, lehet balra, lehet elöl, hátul, bárhol lehet: ha törvényt sért, akkor felelősségre kell vonni. Olyan törvényeket kell alkotni, amelynek a betartásával a rendőrök, a rendészeti szervek annak érvényt tudnak szerezni, és ezzel a közrendet, a közbiztonságot fenn tudják tartani. Tehát első cél: jogszabályszerűség és törvényesség. A jogtalanság talaján semmi szín alatt nem tudunk állni.

Elhangzott Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr részéről több törvény, bírói ítélet, perújítás és egyéb kérdések. Kérem, önök vannak a parlamentben: ezeket, amiket felvetett kérdésként, törvényi oldalról kell megközelíteni. A rendőrség és a Belügyminisztérium nem tudja ezeket törvényi felhatalmazás nélkül alkalmazni.

Az, hogy a különféle területeken a bírói ítéletek a törvénynek megfelelőek, én bízom a magyar bíróságokban; én azt remélem, hogy ezek a törvények megfelelőek. A perújítási lehetőségek törvény által szabályozottak. Ezekre a területekre én nem szeretnék semmilyen módon tévedni, hiszen valamennyi területünkön a rendőrség által felderített bűncselekménynél az ügyészség és a bíróság annak a zárója; azt gondolom, a jogbiztonság záloga a helyes bírói ítélet.

A rendőrszakszervezettel, azt gondolom, hibátlan volt korábban is az együttműködésünk. A rendőrszakszervezetekkel való együttműködés területén volt, amiben egyetérttünk velük, együtt szálltunk velük síkra. Vannak azonban olyan kérések és követelések, én nem tennék különbséget egy rendőrszakszervezet vagy egy, a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozó szervezeteknél működő érdek-képviselői szervezet között sem; akivel egyetértünk, azt támogatjuk, akivel nem, azt tárgyalásos úton próbáljuk meg rendezni. Volt már büntetés személy szerint ellenem szakszervezetek révén, olyan esetekben, amikor úgy gondoltam, hogy nem tudunk megegyezni, mert olyan kiváltságokat kértek, amelyek megítélésem szerint nem jártak. De úgy gondolom, ezek minden esetben békésen zárultak.

Szintén a második körben vetődött fel az előzetes letartóztatás kérdésköre. Az előzetes letartóztatásnak szabályai vannak. Bizonyos mértékben ezek szigorúbbak, mint amelyek a büntetés-végrehajtás során az ítéletüket tőlökkel szemben állnak fenn. Ez különösen a kapcsolattartás tekintetében kiemelkedő.

S itt akkor rátérnék, több kérdésben elhangzott: luxusbörtön, nem luxusbörtön, kapcsolattartás a börtönön belül. Azt gondolom, az emberi méltóságnak megfelelő elhelyezést kell biztosítani mindenkinek. Ezt figyelembe kell venni mindig, hogy megtörténjen, és figyelemmel kell lenni az ország gazdasági helyzetére is, hogy ennek megfelelő szintet tudjunk mindenki számára biztosítani. Jelen pillanatban a büntetés-végrehajtási intézetekben több ember van, mint amennyi a százszázalékos kihasználtságot jelenti; ennek ellenére bezárásra került több büntetés-végrehajtási intézet.

Ugyanakkor felmerül a civil vagy privát börtönök tekintetében a kérdés, hogy alkalmazzuk-e vagy sem. Nyugat-Európában van erre precedens, ahol különféle cégeket privát börtönellátóként alkalmaznak, kvázi bérbe veszik az államtól a börtönt, és a büntetés-végrehajtásban részt vesznek. Erre több példa van. Magyarországon ennek a bizonyos PPP-nek a keretében két olyan börtön épült, amely börtön gyakorlatilag csak az építésében volt civil, a működtetésében nem az. Tehát jelen pillanatban nincs ilyen. Ha a véleményemet kérdezik, jelen pillanatban nem felkészült arra a magyar társadalom, hogy civil szervezetek által működtetett börtön jöjjön létre Magyarországon. Ez állami feladat, és ennek az állami feladatnak meg kell tudnunk felelni.

Van egy nagyon kedves kérdés, hogy mivel szeretném a későbbiekben a kisebb súlyú bűncselekményeknek, illetve a tulajdon elleni szabálysértéseknek a kérdését rendezni. Szívhez szóló kérdés. Én azt gondolom, az országban egyes területeken a hétköznapi élethez befolyásolják ezek a cselekmények. Nem az szedi le a terményt, a gyümölcsöt, aki megdolgozott érte; jogtalanul kivágják a fákat azokon a területeken, ahol semmi keresnivalójuk nincs az elkövetőknek; behatolnak udvarokra, behatolnak lakásokra. És erre ez ideig nem volt megfelelő válasz. A tulajdon elleni szabálysértéseket a jegyzők hatáskörébe utalta a törvény, mind felderítésében, mind pedig az elbírálásában. Ez meggyőződésem szerint helytelen, több okból is. A jegyző jogilag nem volt felkészülve rá, sok esetben a felkészültsége a szabálysértési, büntetőeljáráshoz közeli jogban nem volt megfelelő, másik, a

faluban nem volt megfelelő biztonságban, ha olyan személlyel szemben kellett intézkedni, aki renitens, sorozatos szabálysértési bűncselekmény elkövetője volt.

Januártól valamit változott a helyzet, itt a felderítést a rendőrség átvette. Azt gondolom, tovább kell lépnünk ezen, és a későbbiekben az önök segítségét is kérem itt az alkotmányügyi bizottságban bizonyos alkotmányt módosító javaslatot is tenni. Az egyik az, hogy a tulajdon elleni szabálysértések teljes egészében a rendőrség hatáskörébe kerüljenek a felderítések tekintetében, és azokban az esetekben, ahol nem elzárást ítélné a rendőrség, abban a rendőr hozzon ítéletet. Amennyiben elzárást javasol, akkor az európai normáknak megfelelően kerüljön át bíróságokhoz.

Mi az indoka, hogy ne pénzbüntetést okozzon? Kérem, van egy népcsoport, egy terület, akik a tulajdon elleni szabálysértéseket elkövetik, és szociális segélyből élnek. Erre föl milyen büntetést hozunk mi? Egyébként sincs megélhetése, és azt mondjuk, hogy pénzbírsággal sújtjuk. A szociális segélyt közvetlenül át lehetne utalni az államnak a másik zsebébe. Igen ám, de miből él meg az a család? Van-e ennek visszatartó ereje? Szerintem az égardta világon semmilyen visszatartó ereje nincs, sőt bizonyos módon generálja az újabb cselekmények elkövetését, vagy úgy, hogy a családját fenntartsa, vagy úgy, hogy az élelmesebb azt az összeget, amire büntették, azt szépen – nem nevezném szépenek... – további cselekményekkel előteremtse. Na, hát az a kérdés, hogy ez helyes-e. Meggyőződésem, hogy nem, szerintem viszont az állam főhatalmát, jogát fel kell tartani, ergo elzárási ítéletek kellene. De ha elzárási ítéleteket viszünk ilyen mértékben a bíróságok elé, akik jelen pillanatban is fuldokolnak a bűncselekmények elkövetőinek a megítélésében, elítélésében, akkor nem fog a bíróság működni. Ezért kérném azt az alkotmánymódosítást majd a későbbiekben, hogy a tulajdon elleni szabálysértések esetében elzárásos bűncselekményeket bírósági titkár elbírálhassa. Én ezt a javaslatot több képviselő úrral megbeszéltem, helyénvalónak tartják, és azt gondolom, hogy előremutató a bírósági titkárok számára is, hisz egy tárgyalásvezetési gyakorlatot és emellett ítélkezési gyakorlatot is szereznek, tehát előrelépés. Előrelépés az elítéltek tekintetében is, hisz most egy államigazgatási főiskolát végzett jegyző vagy éppen aki most tanulja ezeket a dolgokat, az ítélkezik az ő esetükben. Ez egy magasabb szintre kerül, hisz egy jogvégzett, szakvizsgát letett ember fogja megítélni az ügyet, akinek már valamilyen tapasztalata van. Azt gondolom, ez mindenféleképpen támogatható. Itt majd természetesen meg kell nézni a másik oldalt is, hogy hogyan lehet olyan munkahelyeket teremteni, amely munkahelyek lehetővé teszik azt, hogy ezek az emberek ne csak szociális segélyből, hanem a saját munkájukból éljenek meg.

Elítéltek mobiltelefon-használatát semmiféle módon nem támogatom. Lehet olyan terület, ahol ez befolyásolja a családdal való kapcsolattartást, de gondoljuk végig, hogy a szervezett bűnözés területén egy elítélt vezető gyakorlatilag ugyanúgy benne maradhat a vérkeringésében a bűnözésnek, mintha el se ítélték volna, tehát ezt én nem tartom helyesnek.

Gondatlan bűncselekmények vétségének elkövetői esetén ezt végig kell gondolni, mert itt viszont lehet, hogy nagyobb kárt okozunk azzal, hogyha nem hagyjuk meg, hogy a család egyben maradjon, szétszakítjuk a családot, de úgy gondolom, ez nem egy rövid eszmefuttatás, hanem nagyon komoly szakmai munkának az eredménye lehet, hogy igen vagy nem, melyik az a terület, ahol szerencsés lenne, és melyik az a terület, ahol tűzzel-vassal irtani kell.

A kistérségekkel volt kapcsolatos Lamperth Mónika képviselő asszony kérdése. Nagyon örülök, hogy ez felmerült. Itt egyik mozgatórugója lehet a közigazgatásnak a későbbiekben is a kistérség, és azt gondolom, ennek a kialakítását annak idején, még az okmányirodák megteremtésével, a különféle szervezeteknek az illetékességi, hatásköri megállapításával, egységesítésével, azt gondolom, elkezdtük már 1998 és 2002 között, amit ön 2002-ben folytatott, és azt gondolom, ez nagyon helyes, és a későbbiekben is alkalmazható terület lehet. Az viszont egyértelmű, hogy a közigazgatás különvállik. A különvállásnak, mint mindennek, az egységnek, de különvállásnak is mindig vannak pró és kontra érvei; most azok

az érvek győztek, hogy különváljon a közigazgatási és önkormányzati terület, amelynek mondom, az érvrendszere megvan, és ez győzött most.

Papcsák úr: 3000-3500 új rendőr kell. Kérem szépen, valóban, a rendőrség rendszeresített létszáma nincs feltöltve ma. Nyilván nem is tudjuk feltölteni egyik pillanatról a másikra, azonban mindent elkövetünk annak érdekében, hogy ez a feltöltés rapid módon megtörténjen. Ugyanakkor viszont szervezéssel, hogy a közterületen 3000-3500 rendőr megjelenjen, ezt viszont meg tudjuk oldani. És itt utalnék a kérdésekre, igen, meg fog jelenni több rendőr a közterületeken, és egyes területeken, ahol kiemelkedően súlyos a helyzet, különösen a tulajdon elleni szabálysértések, kis súlyú bűncselekmények elkövetésével, ahol a mindennapi életérzést rontja meg ez a cselekménysorozat, ott megfelelő módon erőt tudunk biztosítani, és megfelelő módon fogunk tudni eljárni. Természetesen ez nemcsak a vidékre vonatkozik, ez vonatkozik a fővárosra is, vonatkozik a főváros minden egyes kerületére; ott, ahol elszaporodnak ezek a nemkívánatos cselekmények, megerősítjük a szolgálatot.

A körzeti megbízotti szolgálatra annyit szeretnék mondani, ezt már itt előrevetíteném a Steiner képviselő úr által is elmondottakra, hogy van jelenleg is körzeti megbízotti szolgálat, mintegy háromezres a létszáma. Nincs feltöltve. Működési szabályai jelenleg is megvannak, azonban azzal egyetértek, hogy ezek a működési szabályok nem fedik le teljesen a kívánt eredményes működését a körzeti megbízotti területnek. Tovább szeretnék erősíteni, tovább szeretnék azt erősíteni, hogy minden faluban legyen körzeti megbízotti szolgálat, ha nem is mindenhol állandó jelleggel – például 50-70 fős falunál nem biztos, hogy erre indok van –, de naponta, hetente rendőr jelenjen meg, és tudja ellenőrizni azt a közeget, ami rá van bízva, ez mindenféleképpen indokolt és szükséges.

A hajléktalanok és koldusok a közterületen. Kérem szépen, ez valóban probléma. A mi elképzeléseink szerint a közterület használatának a fogalmát meg kell alkotni. Mire lehet használni a közterületet? Itt merül fel, hogy nagyon sok esetben olyan tevékenységet folytatnak, ami nem a közterületre jogosító tevékenység. Itt vannak azok a gondok, problémák, veszélyek, amelyek akár a közegészségügy területére, a közlekedés területére is kiterjednek, tehát nem egyszerű. Ugyanakkor a másik oldalon meg egy háttérrel kell biztosítani, hogy azok, akik jelen pillanatban az utcán állnak, az utcán laknak, valamilyen más területen el tudjuk őket helyezni. Az nem megoldás, ha most kiszorítjuk őket a közterületről, és utána majd a budai erdőből jönnek naponta le, és onnan fognak tevékenykedni. Azt gondolom, meg kell találni azt a módot két oldalról, egyik oldalról a lehetőségek biztosításával, másik oldalról a közterületeknek az átlagos állampolgárok zavartalan használatára, és így a kettő eredőjeként azt gondolom, hogy egy nyugat-európai, svájci, bármely, a világon megálló közterületet tudunk teremteni. Ma jelent meg egy újságcikk, hogy melyik a világ legélhetőbb városa. A világ legélhetőbb városai közül mi nem az élmezőnyben vagyunk jelen pillanatban. Azt hiszem, ha ezeket a problémákat orvosolni tudjuk, akkor lényegesen előre tudunk lépni a világ legélhetőbb városai, fővárosai irányába.

A nemzeti katasztrófaalap létrehozására többször született javaslat. Azt gondolom, ezeket a beadott javaslatokat most újra kell gondolni, és lehetőség lesz rá, hogy egy olyan megfelelő szintű szabályozást tegyünk, amely megkönnyíti a katasztrófahelyzetekben azoknak a helyzetét, akik a katasztrófát elszenvedik, megkönnyítik azoknak a helyzetét, akik ennek a kezelésével vannak megbízva.

Schiffer képviselő úr kérdésére: nagyon örülök, hogy 1998-2002 között gyakorlatilag nem találtunk olyan gondot-problémát, amelyek a közterületen zajlott nemkívánatos cselekményekhez, rendészethez kötődtek, ami olyan gondot jelentett volna, hogy jelen pillanatban egyet nem értésünket kellene kifejezni. Tehát én egyetértek; '98-2002 között nem mondott egyetlen ilyen példát sem – remélem, nincs is. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: De van!*) Akkor ezeket a példákat kérem pontosítani, és akkor azt meg fogjuk vizsgálni. Melyik? (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Viking Klub, '99-ben.*) Viking Klub... Kérem, ott megtámadták a

rendőröket! Kiválóan emlékszem a cselekményre, én hoztam a döntést. Megtámadták a rendőröket a Viking Klubban. Ezt egyetlen állam főhatósága sem hagyhatja. Ergo nem szétvertük, hanem előállítottuk az ott lévőket, és aki az előállításnak ellenszegült, azt kézrátétellel elővezettük a rendőrségre. (*Derültség. – Többek: Ahogy kell. Így van.*) Tehát hibátlan volt az eljárás, nincs vele semmi probléma. A részletekről is szívesen tájékoztatom képviselő urat, mert pontosan emlékszem az eseménysorozatra. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Nekem is vannak első kézből élményeim.*)

Az elkövetők túlzott védelme, illetve az áldozatvédelem. Mint ezt már említettem, hangsúlyozom, hogy jelentős erőket fogunk az áldozatvédelemben mozgósítani, hiszen ez az együttműködés alapja a rendőrség, a rendészeti szervek és az állampolgárok között.

Családon belüli erőszak – ez nagyon nehéz kérdés, hiszen Magyarországon ez legendaként terjed. Jelen pillanatban kevés az olyan intézmény, amelyik ezt céltudatosan felvállalja, felderíti, elhelyezi. Azokat a polgári és civil szervezeteket várjuk, amelyek segítik, támogatják ezt a dolgot. Ne felejtjük el, hogy magánvádra indítható bűncselekmények sorozatáról van szó..., illetve magánindítvány, bocsánat – köszönöm, hogy segített. (*Dr. Morvai Krisztina közbeszólására:*) A súlyosabb esetek az más, de jelentős részében magánindítványos cselekményekről van szó. A magánindítványos cselekményekben mi nem kívánunk ezekkel a szervekkel hatást gyakorolni.

Korkedvezmények, nyugdíjas rendőrök – ez egy nagy kérdés. Nyilvánvaló, hogy egy nagyon erős idegi igénybevételű munkáról van szó a rendőrségen belül, és azt gondolom, nem mindegy, hogy egy bűnözőt, egy garázdát egy harmincéves, jól kiképzett rendőr akar megakadályozni a cselekményének az elkövetésében, vagy pedig egy hatvanéves. Nyilvánvaló, hogy meg kell találnunk azt a megoldást, amely mind a két feladatnak eleget tesz, egyrészt, hogy tovább szolgáljanak a rendőrök, hogy megfelelő munkakörülmények legyenek, és hetvényesen ne álljanak neki birkózni egy garázda csoporttal. Azt gondolom, ezt szervezéssel elő lehet segíteni; bár a hatvan éven felüliek még csak az érett férfikorba léptek be, és ennek megfelelően sok mindenre alkalmasak. (*Derültség.*)

Bevonni a rendészeti munkába szociális munkásokat. Ez egy érdekes kérdés, ez tanulmányozásra szorul, hiszen a szociális munkásoknak a rendőri munkában való részvétele pillanatnyilag még nem merült fel a gondolatvilágomban, de el kell gondolkozzam róla. Lehet, hogy van olyan terület, ahol lehet alkalmazni – mindenestre hosszabb gondolkodást igényel. Engedje meg, képviselő úr, hogy ebben most kitérő választ adjak, és csak a gondolati szintig jussak el.

Börtönökről, bv-ről szoltam. Továbbra is azt mondom, ez állami feladat; Magyarországon magánbörtönök létrehozására, azt gondolom, még felkészületlen a társadalmunk, és azt gondolom, ezt az állami feladatot jelen pillanatban nem kell másnak átengedni és átadni.

Luxusbörtönt sehol nem szeretnék. Azt szeretném, hogy a börtön a feladatának megfelelő legyen, és a célját elérje. Elérje a kettős célt, amelyet már Beccaria is meghatározott A bűnökről és a büntetésekről című művében, ez pedig nem más, mint a nevelés és a megtorlás. Egyszerre kell alkalmazni a megtorlást bizonyos mértékig, és a nevelést, hogy megváltoztassuk azt, aki ebben a tekintetben még megváltoztatható.

Rendőrségi dokumentumok kiszivároztatása: ezt nagyon elítélem, és mindig kellő mértékig igyekeztem egyrészt felderíteni, másrészt megtorolni. Szolgálati titokról van szó, sok esetben az ilyen rendőrségi anyagoknak az idő előtti – hangsúlyozom: idő előtti – közzététele akadályozza a felderítést, a felelősségre vonást. Az, hogy időben a rendőrség mikor mit lát indokoltnak, hogy közzétegyen: ha indokoltan, parancsnoki engedéllyel történik a közzététel, azt nyilvánvalóan támogatom. Különösen akkor, ha már vádemelés történt; a vádemelést követően, azt hiszem, indokolt a közzététel. Az, hogy valaki egyéni előnyért, akár

hírnévért, akár más anyagi szolgáltatásért ilyet tegyen, amennyiben ez nyomon követhető, a testületben semmilyen helye és szerepe nem lehet a későbbiekben.

A bérek. Azokon a területeken, amelyek korábban a Belügyminisztériumhoz tartoztak, kiemelten gondoskodtunk az emberekről, és ha megnézzük százalékosan a béremeléseket, látható, hogy '98-2002 között a százalékos béremelkedés ezen a területen ugyanannyi volt az ott szolgálatot teljesítőknél, mint 2002 és napjaink között. Csak akkor négy év telt el, most meg nyolc. Ha tehát megnézzük az inflációt, megnézzük az országnak a minimálbérré vetített képességeit, ha megnézzük az átlagbéreket, akkor igen, hozzá kell nyúlni a bérhoz. Hogy mikor tudjuk ezt megtenni, ezt a gazdasági helyzet erősen befolyásolja. De a fegyveres szervek teljes területén felül kell vizsgálni a bérhelyzetet.

Polgárőr Szövetség. A Polgárőr Szövetséget nagyon sok önképződésből hoztuk létre a kilencvenes években. Nagyon heterogén volt az ilyen jellegű védelem, hiszen a kilencvenes években mindig gond és probléma volt a közrend, közbiztonság. Ezek a civil szervezetek megtalálták a közös hangot, megtalálták a közös egyenruhát. Aki ide jelentkezik, és a civil szervezet szabályait magára nézve kötelezőnek elismeri, azt gondolom, a civil szervezet nem fog az ellen ágálni, hogy ott bárki helyet kapjon. De hangsúlyozom, ehhez el kell ennek a civil szervezetnek a szabályait fogadni. De nem én vagyok ebben teljes mértékben az illetékes; remélem, a civil szervezetek vezetői ebben a megfelelő hangot meg fogják találni.

A rendőrség politikai kézi vezérlése. 1991-92-ben a pártpolitika-semleges rendőrség kifejezése az Országos Rendőr-főkapitányságon született meg. A fegyveres testületek, szervezetek pártpolitika-semlegessége továbbra is elvárás, célkitűzés. Azt gondolom tehát, napi politikai érdekből nem lehet felhasználni sem a rendőrséget, sem a büntetés-végrehajtást, de egyetlen fegyveres testületet és szervezetet sem. És a Belügyminisztérium alá rendelt polgári titkosszolgálatokat sem.

Ugyanakkor fölmerült itt a maffia-bűncselekmények kérdésköre. Szeretnék emlékeztetni mindenkit, hogy '98-ban a szervezett bűnözés elleni törvény az irányításom alatt dolgozó Belügyminisztérium javaslatára lett előterjesztve a kormány elé, és a kormány terjesztette a parlament elé. Tehát esküdt ellenségei vagyunk a maffiabűnözésnek, és ez lehet külföldi maffia, amit nagyrészt sikerült kiirtani '98-2002 között az országból, és lehet bármilyen más maffia: aki törvényt sért, azzal szemben fel kell lépni. Azt azért tudni kell, hogy a maffia-bűncselekményeknek az állami főhatalom hiánya az, ami megfelelő táptalajt ad. Mi ezt az állami főhatalmat a Belügyminisztérium részéről gyakorolni szeretnénk. Törvényes, alkotmányos keretek között gyakorolni szeretnénk, és fogjuk is reményeim szerint.

A rendőrökkel szemben a bizalom megingott. Azon leszünk, hogy ez a bizalom a rendőrséggel szemben mielőbb helyreálljon, azon leszünk, hogy a rendőrök ezt a bizalom-helyreállítást elsősorban a szakszerű, törvényes és nem utolsósorban az eredményes munkával ériék el. Ezt másképp nem lehet elérni, és bízom benne, hogy a szakszerűség, eredményesség és nem egyéb sorban az önfeláldozó munka a mai rendőrök jelentős részében, majdnem minden rendőrben megtalálható.

Önfenntartó börtön. Nehéz kérdés, mert van egy nemzetközi szabály, amelyet Magyarország is elfogadott, ez pedig a kényszermunka tilalma, tehát csak azt lehet elviekben dolgoztatni, aki maga is munkát vállal. Azt szeretnénk elérni, hogy kellő felvilágosító tevékenységgel munkát vállaljanak akár a börtönben, akár a szabálysértésre elítéltek, és természetesen itt van még a közmunka lehetősége is, ami közmunkát mindenféleképpen szeretnénk a későbbiekben nagyobb részt alkalmazni. Wellnessközpontot nem szeretnénk börtönből csinálni, ez egészen biztos, ezt akár írásba is adhatom. Hangsúlyozom, a börtönnek kettős feladata van, egyik része a megtorlás, másik része a nevelés, úgyhogy ennek fog a későbbiekben megfelelni.

Építési hatósági feladatok keretében nyilvánvalóan lehetőséget kell adni az önkormányzatoknak, hogy a saját arculatukat, saját területük arculatát kialakítsák. Azonban azt a hatóságijogkör-gyakorlást a Belügyminisztérium fenn fogja tartani magának, hogy az ezen önkormányzatok, területek által hozott rendeleteket, akik építkeznek, azok viszont betartsák. Ne legyen az, hogy különféle indokokkal egymás telkére építsenek, ne legyen az, hogy egy 15 négyzetméteres házra adott engedéllyel kacsalábon forgó várat építsenek. Azt gondolom, itt a hatósági feladatainknak eleget fogunk tenni.

Rendőrség képzése, nincsenek tisztában a jogaikkal. Azt gondolom, kicsit át kell tekinteni a rendőrségnek ezt a tevékenységét azért is, hogy a két hét alatt látható jelenléte meglegyen a rendőröknek. Meglegyen a látható jelenléte a Nyírségben, a kerületekben és bárhol máshol. A képzés területén, azt hiszem, inkább az új jogszabályok áttekintése lényeges, mert egyébként a rendőrtiszti főiskola és tiszthelyettesképző iskola ezt tudja biztosítani. Ne feledjük el, hogy Magyarországon az egyik leghosszabb a képzése a tiszthelyettesi állománynak, itt érettségi után két évig még képezzük őket. Itt van egy kis lemaradás a bv tekintetében, a tiszthelyettesi állománynál 14 hét alatt már vigyázhatnak az elítéltekre, ezt végig kell tekinteni, hogy milyen módon lehetséges ezt az ismeretanyagot még bővíteni.

Körzeti megbízottakra adtam választ Steiner képviselő úrnak, alkalmasság, eszköz és módszerek, ezek felmerültek. Nyilvánvalóan át kell tekinteni a körzeti megbízottak jelenlegi lehetőségeit és eszközrendszerét, és ennek a figyelembevételével kell nyilvánvalóan ennek a lehetőségét mind személyében, akár a körzeti megbízottak házzal, lakással történő ellátásával valamilyen szinten megemelni. Külön képzést kell ezen a területen tartani.

Felmerült a kérdés, hogy a rendőrségi fogdákat ismét beüzemelték. Kérem, én ebben semmi különöset nem látok, nem látom annak a jelentőségét, hogy ha valaki bűncselekményt követ el és kihallgatják, miért kell 130-140 kilométert szállítani oda-vissza, ha különösen tettenérés esetén rövid időn belül ez megoldható. Többe kerül az utazás, mint a kihallgatás. És ha utána szabadon ereszhető, nem kell ott tartani. Ha előzetesen letartóztatottakat tartunk rendőri fogdában, ez már egy másik kérdés. Ketté kell bontani ezt a kérdést előzetesen letartóztatottakra, illetve azokra a személyekre, akiket előállítottak vagy őrizetbe vettek. Tehát ezt azért mondom, kicsit differenciáltan szeretném megítélni.

Polgárőrszervezetek. Felmerült újfent, hogy a polgárőrségbe ki léphet be. Én a polgárőröket támogatnám, eddig is támogattam; legelőször 2000 környékén kaptak úgy támogatást, hogy a költségvetési támogatásban benne legyen, 150 millió forintot a Belügyminisztérium akkori javaslatára, ez most már olyan 700 millió körül van. 723 millió forint, amit idén kaptak, ennyi volt a költségvetésben. Azt gondolom, az állampolgárokat be kell vonni a saját életük rendezésébe. Ebben szerepet kell kapniuk a rendőrségnek, rendőri szerveknek, hogy a veszélyt átvállalják az intézkedések során mind a polgárőrtől, mind az állampolgártól, azonban az állampolgároknak kell felismerniük azt a cselekménysorozatot, amely rájuk nézve a későbbiekben majd az adott pillanatban nemkívánatos, vagy az adott pillanatban veszélyt jelent. És politikamentesnek kell lenni ennek a szervezetnek minden tekintetben.

Morvai Krisztina úrhölgynek: a látencia mértékét nehéz megítélni, azért látens a bűncselekmény. Kutatások vannak rá, különösen Korinek professor úr, aki jelentős kutatásokat folytatott mind a bűncselekmények, mind a szabálysértések látenciájának a felderítésére. Magas számok. És ha helyszínen leszünk, megfelelő rendőri erők lesznek, először úgy fog tűnni, hogy emelkedni fog a tulajdon elleni szabálysértések száma. Nem fog emelkedni, csak több lesz a hatóságok ismerete róla, többet fognak felderíteni. Előre mondom, csak a látencia területéről fogjuk előhívni a felvilágra, felszínre ezeket a cselekményeket. Már előre látom azokat a cikkeket vagy hozzászólásokat, hogy lám-lám, ott

vannak a helyszínen, és emelkedett a tulajdon elleni szabálysértések, vétségek száma. Csökkenni fog, de több fog felszínre kerülni, több ismeretünk lesz róla.

Megpróbáljuk védeni, meg fogjuk védeni az időseket, egyedül élőket és a terményeiket is. Itt az önhatalomnak is nagyobb szerepet szánunk. A római jog óta ismert az önhatalom kérdése. Ennek az önhatalomnak a kérdésének ismét helyet kell adni a magyar büntetőpolitikában. Ennek az önhatalomnak a módját természetesen korlátok közé kell szorítani, de helye kell hogy legyen a magyar büntetőpolitikában.

Az uzsora. Nem ismeretlen az uzsora, és erre is megfelelő orvoslást kell találnunk, és meg fogjuk találni azokat az eszközöket, módszereket, ahol a szegény embereket, nincsteleneket, sok esetben a jogilag felkészületlen embereket erővel és erőszakkal kényszerítik. Sok esetben nem is uzsorának nevezném, már majdnem rablás, különösen akkor, amikor behajtják ezeket az uzsorakamatra kiadott pénzeket.

Nők elleni bűncselekményeknél szeretném elmondani, hogy korábban, még 1995-ben Magyarországot tartották alkalmasnak, hogy nemzetközi konferenciát tartson a nők védelme érdekében, mert úgy ítélték meg, hogy az akkori rendőrség jól dolgozott, és úgy gondolom, ez – miután visszatérő konferenciáról volt szó – 1998 és 2002 között is megismétlődött. Nemzetközileg nincs rossz megítélésünk ebben. Természetesen mindenben lehet és kell javítani, itt kifejezetten a prostitúció területén vagyunk jelenleg elmaradásban, de ha megfelelő lesz ezen a területen a felderítés, akkor ezen a területen ismét az élmezőnybe kerülhetünk a nők védelme érdekében.

A könyvek elolvasásával kapcsolatban: köszönöm a könyvet, még nem kaptam meg önöktől, de ismerem és elolvastam. Rendelkezik a könyvtáram ezzel a könyvvel, sok más könyvvel együtt is, amit Gönczöl Katalinék készítettek, azzal a jelentéssel, amit Ignác tábornok úr készített. Ismerem a történeteket, sajnos nem személyes tapasztalatokból, hanem leírásokból; külföldön voltam, nem voltam Magyarországon ez alatt az idő alatt – véletlenül egybeesése.

Emberi jogi ismeretek oktatása – azt gondolom, ez jelen pillanatban is folyik. Felül kell vizsgálni, ha esetleg nem elégséges.

A gyülekezési jog törvényéről: azt gondolom, ez annyi próbát kiállt, hogy ezt hagyom politikai területre továbbra is.

Erőszakos nemi bűncselekmények. Országos főkapitányi utasításban szabályoztuk annak idején, hogy akik erőszakos nemi bűncselekménnyel érintettek, azokat pszichológus jelenlétében hallgassa ki a rendőrség; gyermekek, gyermekkorúak és fiatalok esetében pedig a pszichológus rendőr nélkül, a szülő jelenlétében tartson felmérést. Hogy ez pillanatnyilag milyen mértékben van betartva, nem tudom megmondani, de azt gondolom, hogy ez helyes irány volt a rendőrségtől, mert a pszichológus jelenléte biztosíték volt arra, hogy lelkiileg ne sérüljön tovább az, akinek a sérelmére ilyen bűncselekményt elkövettek. És ez nagyon fontos szempont. S a pszichológusoknál nyilvánvalóan szükség van a civil szaktudásra is.

Függetlenül attól, hogy e bizottság elé tartozott-e a kérdés vagy sem, azt gondolom, a legjobb tudásom szerint megválasoltam. Kérem, ennek ismeretében hozzák meg a döntésüket.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt úr. Kivételesen, mivel még 32 pontot meg kell tárgyalnunk, és meg kell választanunk az OIT tagját, nem adok több szót. A határozathozatalra kerül sor.

Szavazás a miniszterjelölt támogatásáról

Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, ki támogatja a jelölt miniszterré történő kinevezését. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 5-en ellenzik; tartózkodás nem volt. Köszönöm szépen.

Egy percre felfüggesztem az ülést. Kérem, maradjanak itt, mert szeretnénk haladni.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen a bizalmat. Remélem, tudok olyan jót mondani majd a későbbiekben, hogy azok, akik most nemmel szavaztak, ők is elégedettek legyenek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jó munkát kívánunk, természetesen mindenkinek, a munkatársaknak, államtitkárjelölt úrnak, és köszönjük a megjelenést. *(Rövid szünet. – Dr. Pintér Sándor és munkatársai távoznak a teremből.)*

Foglaljanak helyet, képviselőtársaim, hogy lehetőleg gyorsan tudjunk végezni a napirendi pontokkal.

A kormánytisztviselők jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/45. szám); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása

A kormánytisztviselők jogállásáról szóló T/45. számú törvényjavaslat kiegészítő ajánlásáról van szó; mindenki megkapta, gondolom, és remélem, át is tanulmányozták. Kicsit gyorsítani fogunk az eljáráson, mert vannak olyan jogtechnikai módosító javaslatok – majd megmondom, melyik ajánlaspontok –, amelyekről egyszerre tudunk szavazni.

Az 1., 2., 3., 5., 11., 15., 17., 24. pontok alatt valamennyi esetben jogtechnikai kérdésről van szó. Egyetért a bizottság, hogy egyszerre szavazzunk? *(Nincs ellenvetés.)* Látom, egyetértés volt ebben, legalábbis nagy tetszést aratott, ha egyszerre fogunk szavazni. Fölteszem tehát szavazásra a kérdést, kik támogatják a felsorolt pontokat. *(Szavazás. - Látható többség.)* Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* 3-an tartózkodnak.

Érdemi a 4. pont, Horváth Zsolt képviselő úr – aki jelen is van – elhagyást és kiegészítést javasol. Az előterjesztőket megszemélyesítő államtitkárjelölt urat kérdezem; Répássy képviselő úr fogja közölni az előterjesztők álláspontját. Egyetért vele?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): A jegyzőkönyv számára szeretném megjegyezni, hogy az előző pontoknál az előterjesztő azt nyilatkozta, hogy támogatja.

ELNÖK: Értettem, bocsánat; feltételeztük. *(Derültség.)* Most a 4. pontról kérdezem.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): A 4. pontot támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja. Kérdezem a bizottság tagjait, kik támogatják. *(Szavazás.)* 18-an támogatják.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Mi is, csak egy mondatot mondtam volna, ha szabad.

ELNÖK: Ha támogatod, akkor egyetértesz a leírtakkal – annál szebben nem lehet leírni, hogy te támogatod. *(Derültség.)*

A 6. pontban Szabó Erika képviselő asszony elhagyást javasol, és ez összefügg a 8., 14., 16., 18. pontokkal; ez a keretes megjegyzésben látható. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Csak egy mondat...)* Igen, megadom a szót Gaudi képviselő úrnak; előtte azonban az előterjesztőt kérdezem.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: Támogatja. Képviselő úr?

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A Jobbik képviselőcsoportja üdvözli, hogy a Fidesz-KDNP többség az ellenzék javaslatára végül is megfontolta, felülvizsgálta saját álláspontját, és így az indokolás nélküli felmentéstől elállt, illetve a munka törvénykönyve 9. § (2) bekezdéséhez képest terhesen a felmondási idő szabályától is elállt. Ezt üdvözöljük, úgyhogy támogatjuk az összes ilyen jellegű szabályváltozást.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor tehát erről szavaznunk kell, összefüggésben a többivel is. Ki támogatja tehát ezeket a pontokat? *(Szavazás.)* Úgy látom, ezt egyhangúlag támogatja a bizottság.

A 7. pont ugyancsak Szabó Erika javaslata. Előterjesztő?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, támogatjuk.

ELNÖK: Szavazhatunk? Ki támogatja? *(Szavazás.)* Mindenki támogatta.

A 9. pont összefügg a 10., 20., 23., 26., 29. pontokkal; ugyancsak Szabó Erika képviselő asszony javaslata. Előterjesztő?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja. Ki támogatja? *(Szavazás. - Látható többség.)* Köszönöm.

A 12. pont következik, Szabó Erika javaslata. Kérdezem az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, támogatjuk.

ELNÖK: Támogatják. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki támogatja. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás mellett elfogadtuk.

13-as pont, Szabó Erika képviselő asszony, a módosító javaslat kiegészítéseket tartalmaz.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatjuk.

ELNÖK: Támogatja az előterjesztő. Kérdezem a tisztelt bizottságot, kik támogatják. *(Szavazás.)* Tizenhét támogató. Kik ellenzik? Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Tehát akkor ötven tartózkodnak.

A 19. pontban Szabó Erika képviselő asszony a javaslat 38. §-át kívánja módosítani.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: Támogatja. Kik támogatják? *(Szavazás.)* Ezt többen támogatják, huszonegyen támogató. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Ketten tartózkodnak.

21-esben ugyanő az előterjesztő.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Kik támogatják? *(Szavazás.)* Tizennyolcan támogatják. Kik ellenzik? Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Öten tartózkodnak.
22-es, Szabó Erika az előterjesztő.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Támogatja. Kik támogatják? *(Szavazás.)* Tizennyolcan. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Öten tartózkodnak.
25-ös, Szabó Erika képviselő asszony.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Rövid elhagyást javasol. Támogatja az előterjesztő. Kik támogatják? *(Szavazás.)* Igen, ezt akkor huszonegyen támogatják. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Kétten tartózkodnak.
27-es pont, Szabó Erika képviselő asszony. Itt elég sok.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Kik támogatják? *(Szavazás.)* Tizennyolcan támogatják. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Öten tartózkodnak.
28-as, Szabó Erika képviselő asszony.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Kik támogatják? *(Szavazás.)* Tizennyolcan támogatják. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Öten tartózkodnak.
Még három van. 30-as, Szabó Erika képviselő asszony.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatjuk, elnök úr.

ELNÖK: Kik támogatják? *(Szavazás.)* Tizennyolcan. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Öt.
31-es, ugyanő. Előterjesztő?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Kik támogatják? *(Szavazás.)* Tizennyolcan támogatják. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Öten tartózkodnak.
32-es pont alatt ugyancsak Szabó Erika képviselő asszony módosítaná a 42. §-t. Előterjesztő?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Támogatja. Kik támogatják? *(Szavazás.)* Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Öten tartózkodnak.
Köszönöm szépen, ezzel a végére értünk.

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács tagjának kijelölése

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy teendőnk van még, három jelölés érkezett az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsba delegálható tag személyét illetően. Mindenki előtt van egy

szavazólap, szavazni a szokásos módon lehet egy személy támogatását lehet, az az érvényes. Helyettesítés nincsen.

Szeretnék szavazatszámoló bizottságot a három jelölő frakció részéről. *(Dr. Steiner Pál: Nem kaptam szavazólapot.)* Bocsánat, azonnal pótoljuk. Steiner képviselő úr lenne egy szavazatszámoló, jó, Schiffer elfogulatlan, legyen ő, és a Jobbik részéről valamelyik jelenlévő. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ha nem tart sok ideig.)* Nem tart sok ideig. A Fidesz részéről Vas Imre lesz a szavazatszámoló bizottság tagja. Munkájukhoz sok sikert kívánunk.

Ezt meg kell szavaznunk. Aki egyetért a szavazatszámoló bizottság összetételével és a személyekkel? *(Szavazás.)* Igen, és akkor titkos szavazás keretében mindenki elmélyülten töltse ki a szavazólapot, és abban az urnában helyezze el. *(Rövid szünet.- Titkos szavazás.)*

Tisztelt bizottság jelen lévő tagjai, akik kitartóan megvárták az eredményt, ismertetem a szavazás eredményét: Rubovszky György képviselő úr 14 szavazatot kapott, Bárándy Gergely képviselő úr 2 szavazatot, Gyüre Csaba képviselő úr szintén 2 szavazatot kapott. Gratulálok mindhármuknak.

Megállapítom, hogy ennek értelmében Rubovszky György fogja képviselni a bizottságunkat az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsban. Ő ezt egyébként már ellátta, úgyhogy van benne praxisa.

Köszönöm szépen, a megfelelő javaslatokat el fogjuk küldeni a Ház elnökének, és a megbízólevelet is kiállítjuk. Köszönöm szépen.

Úgy néz ki, hogy holnap nem kell találkozunk, szombaton sem kell; vasárnap lehet, hogy igen. *(Derültség.)*

Legközelebb hétfőn, 11 órakor szeretnék bizottsági ülést tartani, amennyiben nincs változás, erre az időpontra hívom össze az ülést.

Mindenkit kérek, mivel nem tudunk egyéb módot, mint az interneten való közzétételt, mindenki kísérje azt figyelemmel.

Köszönöm szépen. Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 32 perc)

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Dancsecs Dóra és Prin Andrea